

Univerzita Palackého v Olomouci

Filozofická fakulta

Katedra mediálních a kulturních studií a žurnalistiky

Vnímání médií českými hokejisty na světovém šampionátu v roce 2019

Perception of the media by Czech hockey players at the world
championship in 2019

Bakalářská práce

Terezie Krejčí

Vedoucí práce: Mgr. et Mgr. Karel Páral

Olomouc 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně a použila jen prameny uvedené v seznamu použité literatury. Zároveň souhlasím s tím, aby práce byla použita pro další studijní a jiné účely. Rozsah práce je 97 259 znaků včetně mezer a bez poznámkového aparátu.

V Olomouci dne 27. 4. 2020

Terezie Krejčí

Poděkování

Na tomto místě chci poděkovat panu Mgr. et Mgr. Karlu Páralovi za cenné rady, podnětné připomínky a postřehy, které mi poskytl při konzultacích během tvorby. Také bych ráda touto cestou poděkovala všem respondentům za jejich čas a ochotu podělit se o jejich zkušenosti a vzpomínky. V neposlední řadě bych za podporu ráda poděkovala mé rodině a přátelům.

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá vnímáním médií českými hokejisty během Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2019. Konkrétně se práce zaměřuje na to, zda média ovlivňují psychický stav českých hokejistů, a to Petra Zámorského, Michala Moravčíka, Davida Musila, Šimona Hrubce a Milana Gulaše. Především pak práce zkoumá jejich postoje k mediálním výstupům o jejich osobě a k mediálním obsahům o jiných spoluhráčích. Mimo jiné se práce věnuje tomu, zda média mají vliv na sebedůvěru a motivaci hokejistů.

Teoretická část práce proto sportovce popisuje jako psychologickou osobnost, představuje důležitost psychiky ve sportu a také předkládá výsledky z jiných odborných studií, kde byl dokázán vliv médií na psychiku sportovce a jeho výkon. Jedna kapitola této části se také věnuje stručné charakteristice médií.

Praktická část pak představuje výsledky kvalitativního výzkumu. Přesněji interpretuje polostrukturované rozhovory, které byly vedeny s výše zmíněnými hokejisty a snaží se zjistit vztah hokejistů k médiím a najít souvislosti, které by dokazovaly vliv médií na psychiku hokejistů.

Abstract

The bachelor thesis deals with the perception of the media by Czech hockey players during the Ice Hockey World Championship in 2019. Specifically, the thesis focuses on whether the media influence the mental state of Czech hockey players, namely Petr Zámorský, Michal Moravčík, David Musil, Šimon Hrubec and Milan Gulaš. Above all, the thesis examines their attitudes to media content about their person and to media content about other teammates. The thesis also deals with whether the media have an influence on motivation or self-confidence of hockey players.

The theoretical part of this thesis describes an athlete as a psychological personality, represents the importance of the psyche in sport and also presents results of other professional works, where the influence of the media on the athlete's psyche and performance has been demonstrated. Also one chapter of this part is devoted to a brief description of the media.

The practical part presents the results of qualitative research. More precisely, it analyzes the semi-structured interviews that were conducted with the above-mentioned hockey players and tries to find out the relationship of hockey players to the media. This part also finds connections that would prove the influence of the media on the psyche of hockey players.

Klíčová slova

čeští hokejisté, média a sport, Mistrovství světa v ledním hokeji 2019, vliv médií, vnímání, psychologie sportu

Keywords

Czech hockey players, media and sport, Ice Hockey World Championship 2019, media influence, perception, psychology of sport

Obsah

Úvod.....	8
1 Sportovci a média.....	11
1.1 Typologie médií.....	11
1.2 Působení médií na jednotlivce.....	12
1.3 Efekt třetí osoby.....	13
2 Psychologie a sport.....	15
2.1 Vymezení pojmu.....	15
2.2 Důležitost psychiky ve sportu.....	16
2.3 Sportovec jako osobnost.....	18
3 Média jako „dobro a zlo“ pro psychiku sportovce.....	21
3.1 Média jako rozptýlení.....	21
3.2 Fenomén soc. sítí a jejich dopad na sportovní výkon.....	24
3.3 Motivace.....	26
4 Metodologie.....	29
4.1 Kvalitativní výzkum.....	29
4.2 Příprava na kvalitativní dotazování.....	30
4.3 Polostrukturovaný rozhovor.....	32
5 Praktická část.....	36
5.1 Výsledky výzkumu.....	36
Hokejista jako součást médií.....	36
5.1.1 Vnímání novinářů.....	36
5.1.2 Realizace rozhovorů.....	38
5.1.3 Zájem médií.....	40
5.1.4 Živý přenos.....	41
Hokejista jako uživatel médií.....	42
5.1.5 Sledování mediálních obsahů obecně.....	42
5.1.6 Sledování médií o svojí osobě.....	45
5.1.7 Sledování médií jako motivace.....	46
5.1.8 Mediální kritika.....	47
5.1.9 Vliv komentářů od fanoušků.....	48
5.1.10 Sociální sítě.....	49
5.1.11 Sledování příspěvků o ostatních spoluhráčích.....	50

5.1.12 Mediální příspěvky o spoluhráčích a jejich vliv na tým	51
Závěr.....	53
Použitá literatura a prameny.....	56
Seznam příloh.....	61
Přílohy	62

Úvod

Mistrovství světa v ledním hokeji se v roce 2019 konalo od 10. do 26. května na Slovensku, a to v jeho hlavním městě v Bratislavě a v Košicích. Za českou reprezentaci bylo nominovaných 25 hráčů v čele s hlavním trenérem Milošem Říhou.¹

Český tým v základní skupině odehrál sedm zápasů, z nichž šestkrát zvítězil. Na základě těchto šesti vítězství postoupila česká reprezentace do čtvrtfinále, které odehrála proti Německu, a povedlo se jí zvítězit. Po dlouhé době² se tak dostala do semifinále, kde nastoupila proti Kanadě, kterou ale neporazila, a proto nastoupila do zápasu o bronzové umístění proti Rusku. Ani to však neporazila, a tak si český tým z tohoto turnaje odvezl čtvrté místo.³

Tak jako každý rok, i tyto výkony národního týmu sledovala řada českých fanoušků, kteří mistrovství světa považují za hokejový svátek. Není divu. Podle průzkumu Českého národního panelu považuje hokej za národní sport až 67 % Čechů.⁴ Tento fakt také potvrzuje, že historicky nejvyšší návštěvnost na tomto hokejovém turnaji byla právě v České republice v roce 2015, kdy se na stadiony přišlo podívat 741 690 diváků a přepsali tak dosavadní rekord.⁵

Vzhledem k faktu, že se jedná o jednu z největších sportovních událostí, která v České republice patří k velmi oblíbeným, zaujímalo i bratislavské mistrovství světa místo ve všech předních českých médiích. Tištěná média už s dostatečným předstihem informovala své čtenáře o sestavě národního týmu a bedlivě sledovala každý tah trenérů. Kromě toho během turnaje vyprodukovala nespočet mediálních obsahů o proběhlých zápasech, a to, ať už ve formě rozhovorů se samotnými hráči, s odborníky nebo jen ve formě zpráv. Před zápasem své čtenáře zahrnovala informacemi o tom, který z hráčů do zápasu nastoupí nebo ne, jaká bude taktika týmu apod.

¹ Mistrovství světa 2019. *Český hokej* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://www.ceskyhokej.cz/kalendar-akci/mistrovstvi-sveta-2019?seasonId=2019>>

² Naposledy se česká reprezentace dostala do semifinále na mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2015, které se konalo v Praze a Ostravě. Tenkrát český tým také skončil na čtvrtém místě. Zdroj: Česká hokejová reprezentace. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2019-02-17]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesk%C3%A1_hokejov%C3%A1_reprezentace>

³ Mistrovství světa 2019. *Český hokej* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://www.ceskyhokej.cz/kalendar-akci/mistrovstvi-sveta-2019?seasonId=2019>>

⁴ Českým národním sportem je hokej, ale každý šestý Čech nesportuje. *Český národní panel* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <<https://www.narodnipanel.cz/default/news/detail/Ceskym-narodnim-sportem-je-hokej-ale-kazdy-sesty-Cech-nesportuje->>

⁵ MS na Slovensku bylo deváté nejnavštěvovanější v historii. *Sport.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <<https://www.sport.cz/hokej/ms2019/clanek/1109596-ms-na-slovensku-bylo-devate-nejnavstevovanejsi-v-historii.html>>

Česká televize na svém kanále ČT Sport divákům nabídla živé přenosy z každého zápasu. Součástí vysílání bylo navíc speciální studio, které bylo zřízeno jen kvůli tohoto šampionátu. „*Televizní utkání vždy doprovodí Studio MS, které má Česká televize postaveno přímo v aréně Ondřeje Nepely v Bratislavě. Průvodci programu budou Jiří Hölzel a Robert Záruba, jež doplní stálí experti a řada hostů. V programu nebudou chybět ani tradiční rubriky, kvízy a ankety. Díky kamerám rozhodčích, pohledům do kabin týmů a dalších záběrů ze zákulisí turnaje se diváci Studia MS ještě více přiblíží atmosféře zápasů.*“⁶

Zápasy české reprezentace sledovalo v průměru 1,517 miliónů diváků a čtvrtfinálový zápas, kde Česko nastoupilo proti Německu, se stal druhým nejsledovanějším přenosem v historii ČT Sport, kde sledovanost vyšplhala až ke 2,045 miliónům diváků.⁷

Veřejnoprávní rozhlasová stanice Český rozhlas kvůli tomuto mistrovství světa pak zřídila na omezený počet dní speciální stanici věnovanou převážně tomuto turnaji. Byla pojmenována Radiožurnál sport a její náplň byla „*čtyřicet přímých přenosů, dva sportovní rozhovory denně nebo stovky reportáží a živých vstupů.*“⁸ Posluchači si ji mohli naladit, buď na internetu, nebo v digitální síti DAB. Ovšem ty nejdůležitější zápasy vysílala klasická stanice Radiožurnál v klasickém pásmu FM.

Kromě toho má národní tým účty na třech největších sociálních sítích jako je Twitter, Facebook a Instagram⁹, kde pravidelně sdílel příspěvky i ze zákulisí. Pro lepší představu na Facebooku má tento oficiální účet České hokejové reprezentace 123 031 fanoušků, na Instagramu 145 tisíc a na Twitteru 84 tisíc.¹⁰ Na těchto sociálních sítích má rovněž účty i Český svaz českého hokeje. Navíc na sociálních sítích sdíleli aktuální informace o průběhu i spoustu dalších médií a jiných uživatelů. Také většina hokejistů z českého týmů používá minimálně jednu z výše zmíněných sociálních sítí. Dosah všech příspěvků je proto těžko odhadnutelný.

Všechna tato pozornost se upírala k pětadvaceti hráčům, kteří tvořili český národní tým. Právě ty média sledovala a následně zpovídala po dobu konání turnaje nejvíce. V minulosti

⁶ Média: Čtyřiasedmšestý světový hokejový turnaj pro diváky ČT: startuje mistrovství světa. *Česká televize* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=8876&strana=2=8&category=2>>

⁷ Souhrnné analýzy. MS v hokeji 2019, Slovensko. *Česká televize* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/sledovanost-a-data-o-vysilani/co-ct-nabidla-analyzy/>>

⁸ Nalad'te si hokej, ať děláte cokoliv. Na Radiožurnálu ho vysíláme živě. *Český rozhlas Radiožurnál* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://radiozurnal.rozhlas.cz/naladte-si-hokej-delate-cokoliv-na-radiozurnalu-ho-vysilame-zive-6206861>>

⁹ Sociální sítě. *Český hokej* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/socialni-site>>

¹⁰ Údaje k 16. 2. 2020.

vzniklo už mnoho odborných prací na mediální obraz této hokejové události. Nenašla jsem ale nikoho, kdo by se zabýval samotnými hráči a jejich postoji během turnaje k médiím. Přitom hráči jsou pro média během turnaje klíčoví a komunikaci s médii se nevyhnou. Přichází tak s nimi do každodenní interakce a během turnaje mohou hráči sledovat nespočet mediálních výstupů o jejich týmu či o sobě samých. Pro někoho toto může být stresující situace. Navíc, někteří hráči na mistrovství světa nejsou tak ostřílení, aby média úplně přehlížela. Naopak někomu může přítomnost médií a jejich pozornost sloužit jako motivační prvek.

Tato práce si tedy klade za cíl zjistit, jak hokejisté vnímají média během této události. Nezaměřuje se ale na všechna proběhlá mistrovství světa v hokeji, ale na to poslední, konané na Slovensku v roce 2019. Hlavní výzkumnou otázkou této práce je, jestli média během tohoto turnaje působí na hokejistovu psychiku a tím ovlivňují jeho výkon. Od toho se pak odvíjí další dílčí otázky, které jsou:

- 1) Jaké jsou postoje hokejistů k mediálním příspěvkům o jejich osobě nebo o jejich spoluhráčích?
- 2) Ovlivňují média během tohoto turnaje motivaci nebo sebedůvěru hokejistů?

Doposud již vzniklo spoustu odborných prací, které se zabývaly mediálním obsahem z mistrovství světa v ledním hokeji. Především ale jde o analýzy článků, pojednávajících o české hokejové reprezentaci v různých časových obdobích. Také vznikly práce o vývoji českého hokeje nebo analýza vítězství české reprezentace v roce 1947 apod. Pokud na chvíli opominu hokej a hokejisty, existují práce, které nahlíží na sportovce jako mediální hvězdy či práce, které zkoumají sportovce jako součást marketingové komunikace. Jedná se ale především o kvantitativní výzkumy nebo kvalitativní obsahové analýzy.

Podobně to je i s českou literaturou k tématu. Většina knih, týkajících se českého hokeje, popisuje jeho historický vývoj nebo připomíná největší historické mezníky jako je například kniha od Miloslava Jenšíka *Devatero hokejových zastavení o zlato na domácím ledě*. V české publikační činnosti pojednávající o médiích a jejich vlivu na psychiku sportovce však žádné relevantní zdroje nejsou, proto jsem musela čerpat i ze zahraničních odborných zdrojů, kde už je toto téma zpracované více. Nejblíže však k tomuto tématu je bakalářská práce studentky Univerzity Karlovy v Praze, Kataríny Železné, která se ve své práci zabývala, zda přítomnost médií ovlivňuje sportovní výkony. Přesněji jejím cílem bylo zjistit případné účinky médií na čtyři olympijské české atlety před a během olympijských her v Londýně v roce 2012. Mohu tedy říct, že posláním této práce je na ni navázat.

1 Sportovci a média

Tato úvodní kapitola představuje klíčový vztah pro tuto práci, a to mezi sportovci a médii. Přesněji zde nejprve stručně vymezím pojem médium a typologii médií. V dalších podkapitolách pak představím teorii k působení médií na jedince a také zmíním tzv. efekt třetí osoby, který pojednává o tom, jak se člověk domnívá, že sledování médií na něho nemá žádné účinky.

1.1 Typologie médií

Termín *médium* pochází z latiny a znamená „prostředek“, „prostředí“ nebo „to, co zprostředkovává děj“.¹¹ Tento pojem se uplatňuje v širokém spektru oborů, ale nejčastěji se jím označuje něco, co zprostředkovává sdělení. Pokud se tedy médium považuje za prostředek, který slouží ke komunikaci, tak se označuje jako médium komunikační. V této rovině se pak médium v tom nejširším smyslu rozumí veškeré prostředky, díky kterým se může komunikace uskutečnit.

Média se dělí podle různých hledisek např. podle naplněnosti dat, ale následující typologie vychází z teorie komunikace. Každý typ charakterizuje převažující médium v určitém období. Tuto typologii například zformulovali čeští mediologové Jan Jirák a Barbara Köpplová¹², jedná se tedy o média:

- **primární** – jsou historicky nejstarší a tvoří tzv. základní stavební kámen každé komunikace, patří zde přirozený jazyk a veškeré prostředky neverbální komunikace např. mimika, gesta, postoje atd.
- **sekundární** – představují média, která umožňují komunikaci na větší vzdálenost, jejich cílem ale není jen překonat vzdálenost, ale také časovou bariéru, patří zde písmo, tisk také se zde řadí ti, co se snažili o přenos těchto sdělení jako pošta nebo poslové
- **terciární** – předchozí dvě skupiny médií se spíše uplatňovali v interpersonální komunikaci, ale tato skupina se obrací ke komunikaci masové, patří zde nejdříve periodický tisk a poté rozhlasové a televizní vysílání
- **kvartární** – poslední skupinu tvoří média, která podporují nejen interpersonální, ale i masovou komunikaci, např. Facebook

¹¹ REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. s. 139.

¹² JIRÁK, Jan a BARBARA KÖPPOVÁ. *Masová média*. Praha: Portál, 2009. s. 36-40.

1.2 Působení médií na jednotlivce

K působení médií na člověka se dá přistupovat dvěma způsoby. Záleží, zda média k člověku přistupují jako k jedinci nebo naopak na něho nahlíží jako na jedince, ale který je součástí společnosti nebo větší sociální skupiny. Pokud se zkoumá působení médií na společnost jedná se „*především o podíl na společenských změnách, vliv na stabilitu či rizika uspořádání společnosti a na působení na společenské instituce.*“¹³ Jelikož se ale tato práce zabývá sportovci, a přistupuje k nim jako k samostatným osobnostem, následující teorie se bude vztahovat především k působení médií na jednotlivce. V souvislosti s tímto pak Jiráček s Köpplovou rozpracovávají a uvádí šest základních představ, jejímž autorem je mediální pedagog James Potter, které ilustrují působení médií podle toho, jaká je změna, na které se média podílejí nebo ji sami vyvolávají.¹⁴

První představou je kognitivní neboli poznávací působení médií. To spočívá v tom, že média svým uživatelům poskytují soubor znalostí a představ, které se jedincům mohou uložit v paměti a později se jim vybavit a následně je mohou použít. Tyto procesy se pak dále dělí na záměrné poznávací procesy nebo nezáměrné. Ze strany média se záměrnými rozumí převážně zpravodajství, ze strany inzerenta se jedná především o reklamu, ale také ze strany jedince může jít o záměr být informován tedy sám od sebe si záměrně vyhledá informace. Nezáměrné procesy se odehrávají bokem např. při pořadu, jehož hlavním cílem je pobavit se také divák může dozvědět nějaké nové informace, které ho určitým způsobem informačně obohatí.

Druhá představa se týká působení médií na postoje člověka. Svými obsahy, které jedinci nabízí, mohou jeho postoje, ale také názory a přesvědčení vytvářet, měnit a rozvíjet. Na jedince lze ale působit více způsoby, buď ho média mohou přesvědčit, aby změnil svoje postoje, tudíž i své chování nebo naopak ho mohou donutit, aby pozměnil své chování, a tudíž přehodnotil i své postoje.¹⁵ Do jaké míry se ale média podílí na změnách v postojích, a jakým způsobem, nelze jednoznačně říct, jelikož „*změny v postojích jsou složitý proces podmíněný celou řadou vzájemně se ovlivňujících se faktorů.*“¹⁶

Kromě postojů jsou média také zdrojem řady emocí, dokážou vyvolat např. strach, úzkost, ale také radost a dojetí. Tohoto působení medií silně využívá televize při vysílání živých

¹³ JIRÁK, J. a KÖPPLOVÁ, B. (2009). s. 355.

¹⁴ JIRÁK, J. a KÖPPLOVÁ, B. (2009). s. 356.

¹⁵ JIRÁK, J. a KÖPPLOVÁ, B. (2009). s. 358.

¹⁶ Tamtéž.

sportovních přenosů. Protože právě při sledování sportu „*lze spoluprožívat radost z vítězství i frustraci z porážky, vnímat bolest zraněných, spoluprožívat hrdost a sounáležitost se sportovcem či týmem.*“¹⁷ Můžeme to tedy považovat za jeden z důsledků, proč jsou živé televizní sportovní přenosy, tak oblíbené a zároveň ve velké míře sledované.

S emocemi pak úzce souvisí působení médií na fyziologické reakce člověka. Například sledování hororových příběhů může zvýšit dýchání a zároveň způsobit pocení dlaní. Naopak např. při poslechu státní hymny může člověku přeběhnout mráz po zádech nebo husí kůže.¹⁸

Poslední představou je značný vliv médií na chování jedince. Dané médium může svým obsahem změnit spotřebitelské chování uživatele např. reklamou, ale také může mít podíl na jeho komunikačním chování např. zhlédnutým pořadem nebo událostmi, které se stanou součástí konverzace. Jak silný vliv mají média na chování lidí, se dá ukázat na příkladu zobrazování obětí násilných trestných činů. Jiráček pro to používá pojem tzv. *sekundární viktimizace*. Jedná o to, že daná oběť se stává obětí hned dvakrát. Poprvé při samotném násilném jednání a podruhé, když se o ni začnou zajímat novináři a okolí s ní pohrdá nebo ji dokonce odmítá. Příkladem působení médií na člověka může být i napodobování osob z médií.¹⁹

1.3 Efekt třetí osoby

Lidé si často myslí, že mají sledování médií pod kontrolou a nijak na ně a jejich blízké okolí neúčinkují. S tím souvisí tzv. efekt třetí osoby, který formuloval W. Phillips Davison. Podle něho „*jedinci, kteří jsou součástí publika, které je vystaveno přesvědčivé komunikaci (ať už se jedná nebo ne o přesvědčivou komunikaci) očekávají, že komunikace bude mít větší dopad na ostatní než na ně samotné.*“²⁰ Jinými slovy „*máme sklon podhodnocovat účinky médií na sebe a své nejbližší okolí a nadhodnocovat účinky médií na ostatní.*“²¹

Kdo zastává v tomto efektu roli tzv. třetí osoby záleží, z jakého pohledu na ni nahlížíme. Ze strany dopadu komunikace se jedná o přesvědčení, že největší vliv médií není na mě nebo

¹⁷ JIRÁK, Jan a Helena PAVLIČÍKOVÁ. *Média pod lupou (mediální výchova jako téma celoživotního vzdělávání)*. Praha: Powerprint, 2013. s. 90.

¹⁸ JIRÁK, J. a KÖPPLOVÁ, B. (2009). s. 359.

¹⁹ JIRÁK, J. a KÖPPLOVÁ, B. (2009). s. 361.

²⁰ DAVISON, W. Phillips. The Third-Person Effect in Communication, *Public Opinion Quarterly*, [online]. 1983, 47(1), s. 3. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1086/268763>> (překlad autor)

²¹ JIRÁK, J. a KÖPPLOVÁ, B. (2009). s. 357.

na tebe, ale na ně (třetí osoba). Na druhou stranu ale třetí osobou mohou být také přesvědčivé osoby, které nejsou spokojené s přístupem a chováním zdánlivého publika.²²

²² DAVISON, W. Phillips. The Third-Person Effect in Communication, *Public Opinion Quarterly*, [online]. 1983, 47(1), s. 3. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1086/268763>> (překlad autor)

2 Psychologie a sport

Druhá kapitola, která je postavena na teorii, se zabývá vztahem mezi psychologií a sportem. Důvodem zařazení této kapitoly se stala hlavní výzkumná otázka, která má především psychologický charakter, a proto tuto kapitolu považuji za základní vstup do teorie této oblasti. Přesněji zde nejprve stručně vymezím pojem sportovní psychologie a následně ho stručně představím. V dalších podkapitolách se už zaměřím na samotnou psychiku a její důležitost v prostředí sportu. Nakonec zde také pro ucelený obraz sportovce přiblížím jako psychologickou osobnost.

2.1 Vymezení pojmu

Slovo psychologie se skládá ze dvou řeckých slov *psyché* překládáno jako „duše“ a *logos* znamenající „vědu“. V tom nejširším smyslu se psychologie vykládá jako věda, která pojednává o duši. Ve velkém psychologickém slovníku je pak psychologie definována jako „*vědecké zkoumání chování a duševních procesů*.“²³ Americká psychologická asociace psychologii popisuje jako „*vědecké studium o chování jedince a jeho mentálních procesech*.“²⁴

Původ slova sport se nachází v latinském termínu *disportare*, které v překladu znamená „bavit se“ nebo „rozptylovat se“.²⁵

Spojením sportu a psychologie tak vzniká disciplína, která zkoumá vztah mezi těmito dvěma oblastmi. Psychologie sportu nebo také sportovní psychologie „*je interdisciplinární věda, která vychází ze znalosti z oborů kineziologie a psychologie*.“²⁶ Přesněji je to „*disciplína zabývající se sportovním tréninkem a dalšími podmínkami výkonnosti sportovce včetně jeho osobnosti i osobnosti trenéra*.“²⁷ Předmět psychologie sportu tvoří psychologické procesy, které se projevují v jakýchkoliv pohybových aktivitách.

Z pohledu psychologie sportu se pohybovou aktivitou rozumí pohyb, v co v nejširším kontextu.²⁸ Jinými slovy, nemusí se vždy jednat o vrcholový výkon, ale jedná se „o fyzickou

²³ HARTL, Pavel a Helena HARTLOVÁ. *Velký psychologický slovník*. Praha: Portál, 2010. s. 465.

²⁴ GILL, L. Diane a kol. *Psychological dynamics of sport and exercise*. 4. vyd. Champaign, IL: Human Kinetics, 2017. s. 5. (překlad autor)

²⁵ LINHART, Jiří a Vladimír ČECHÁK. Sport. *Sociologická encyklopedie slov* [online]. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Sport>>

²⁶ ADLING, B. Rohit. *Importance of sports psychology in physical education and sports* [online]. 2017, 2(5), s. 215. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<http://www.sportsjournal.in/archives/2017/vol2/issue5/2-5-59>> (překlad autor)

²⁷ HARTL, P. a HARTLOVÁ, H. (2010). s. 473.

²⁸ TOD, David a spol. *Psychologie sportu*. Praha: Grada, 2012. s. 12.

činnost, která obsahuje soutěžení, organizaci, rekreaci, vzdělávání, cestu ke zdraví nebo prožívání.“²⁹

I když se jedná o obor, který „vznikl teprve přibližně před čtyřiceti lety“³⁰ jeho „základy jsou ve starořeckém ideálu harmonie těla a ducha – kalokagathii a dnešní pojetí tento přístup označuje jako bio-psycho-socio-spirituální rovnováhu osobnosti.“³¹

Jelikož tato práce bude dále pojednávat o médiích a jejich působením na sportovce, již teď nastíním, kde dochází ke střetu médií s tímto oborem. Pomocť nám může bližší seznámení s prací sportovních psychologů. Ott uvádí, že sportovní psychologové se nezabývají jen určitými psychologickými principy, které vedou ke zlepšení atletického výkonu, ale snaží se docílit, aby sportovci na tom byli s duševním zdravím, co nejlépe hlavně v těžkých situacích, které sport přináší, a to například tlak fanoušků a rodiny, tvrdé komentáře trenérů nebo mediální kritika.³² Jak média dál ovlivňují psychický stav sportovce, rozeberu podrobněji v následujících kapitolách.

2.2 Důležitost psychiky ve sportu

V psychologickém slovníku se psychikou rozumí schopnost živých organismů odrážet okolní skutečnost skrze své stavy.³³ U člověka se tedy konkrétně jedná o soubor duševních obsahů a funkcí, které lze rozdělit na procesy, mající základ ve vjemech a představách a procesy, které mají svůj původ v charakteru, vlastnostech, schopnostech a dovednostech.³⁴

Sportovní výkon se skládá z řady faktorů, které ho různým způsobem ovlivňují. Kromě somatických faktorů (např. výška, hmotnost atd.), kondičních faktorů (soubor pohybových vlastností), techniky, taktiky se mimo jiné na výkonu podílí psychika.³⁵ Samotný výkon sportovce není tedy jen výsledkem jeho zkušeností, tréninku, drilu, vedení, ale také záleží

²⁹ BLAHUTKOVÁ, Marie a Miroslav SLÍŽIK. *Vybrané kapitoly z psychologie sportu*. Brno: Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií, 2014. s. 5.

³⁰ TOD, D. a kol. (2012). s. 20.

³¹ BLAHUTKOVÁ, M. a SLÍŽIK, M. (2014). s. 5.

³² OTT, Kyle a Marieke VAN PUymbROECK. Does the Media Impact Athletic Performance? In: *Does the Media Impact Athletic Performance?* [online]. 2008. [cit. 2014-04-17]. Dostupné z: <http://thesportjournal.org/article/does-the-media-impact-athletic-performance/> (překlad autor)

³³ HARTL, P. a HARTLOVÁ, H. (2010). s. 462.

³⁴ Tamtéž.

³⁵ KALICHOVÁ, Miriam a kol. Struktura sportovního výkonu vybraných sportovních her. In: *Výzkum ve sportovním tréninku IV*. [online]. Brno: Masarykova Univerzita, 2013. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <http://www.fsps.muni.cz/emuni/data/reader/book-28/02.html>

na psychologických faktorech.³⁶ Jinými slovy „sportovní výkony lidí ovlivňuje mnoho proměnných, k nimž se řadí dovednosti, nálada, úzkost, sebedůvěra a motivace.“³⁷

Abychom ale více pochopili provázanost psychiky a sportu, musíme ho detailněji rozebrat. Děkanovský sport bez pochyby zařazuje do širšího rámce her.³⁸ Na sport jako na hru také nahlíží Slepíčka a kol. Podle nich totiž, pokud porozumíme herním požitkům, porozumíme i motivačním prvkům her a zároveň tak pochopíme i psychologickou podstatu sportu. Tato myšlenka pramení z provázanosti motoriky člověka, tedy určitého pohybu a hry. V minulosti lidé využívali motoriku k adaptačním procesům a díky toho byla považována za důležitou až „vážnou“ věc. Avšak v průběhu evoluce došlo k tzv. emancipaci motoriky, kdy došlo k omezení používání motoriky, co by „vážné“ služby a začala se využívat v pohybovém procesu, tedy hry, kterou můžeme brát jako věc nevážnou a zbytečnou.³⁹ Samotnou hru pak doprovází tzv. motorické akty, které mají původ v lidském myšlení.⁴⁰

Jak už bylo zmíněno, hra je považována za určitý druh pohybu a ten je pro člověka životně důležitý. Prostřednictvím pohybu totiž jedinec „vykonává svou existenci, užívá si život, potvrzuje platnost svého bytí a vyjevuje svou intencionalitu.“⁴¹ Slepíčka uvádí, že díky pohybu těla člověk vnímá změny, a to, jak se jedinec vnímá, ovlivňuje jeho chování a prožívání. Jedná se o vědomý pohyb, který má vliv na psychické funkce jedince. Nelze tedy u sportovního výkonu nahlížet jen na fyzické výhody sportovce a zajímat se o to, jakou má taktiku a strategii, ale musíme brát v potaz, že jak jedinec vnímá své tělo a své potřeby, tak to přispívá k jeho proměně mysli a stavu vědomí.⁴²

Z tohoto důvodu je důležité, aby sportovci trénovali nejen jejich fyzickou kondici, ale také tu psychickou. Psychologická příprava „se vztahuje ke všem podnětům a vlivům z vnitřního a vnějšího prostředí, které na sportovce krátkodobě či trvale s různou mírou intenzity působí.“⁴³ Jejím cílem tedy je, aby se sportovec byl schopen co nejlépe vyrovnat se stresem, přizpůsobit

³⁶ ŠAFÁŘ, Michal a Hana HŘEBÍČKOVÁ. Psychologická příprava ve sportu. In: *Vybrané kapitoly z mentálního tréninku*. [online]. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://publi.cz/books/121/01.html>>

³⁷ TOD, D. a kol. (2012). s. 16.

³⁸ DĚKANOVSKÝ, Jan. *Sport, média a mýty: zlatí hoši, královna bílé stopy a další moderní hrdinové*. Praha: Dokořán, 2008. s. 22.

³⁹ SLEPIČKA, Pavel, Václav HOŠEK a Běla HÁTLOVÁ. *Psychologie sportu*. Praha: Karolinum, 2009. s. 11.

⁴⁰ SLEPIČKA, P. a kol. (2009). s. 12.

⁴¹ SLEPIČKA, P. a kol. (2009). s. 13.

⁴² SLEPIČKA, P. a kol. (2009). s. 32.

⁴³ PEŘIČ, Tomáš a Josef DOVALIL. *Sportovní trénink*. Praha: Grada, 2010. s. 150.

se změnám v dané situaci a měl celkovou kontrolu nad svými vnitřními psychickými funkcemi.⁴⁴

Základem psychické aktivity jedince jsou psychické procesy. Jedná se o „vědomé i nevědomé mentální děje (myšlení, snění, imaginace, učení), které vedou ke vzniku relativně rychle se měnících psychických obsahů.“⁴⁵ Blahutková upozorňuje, že při sportovním výkonu psychické procesy nejenže vznikají, ale také se vyvíjejí a zase zanikají. Dále upozorňuje na oboustranný vztah mezi psychickými procesy a průběhem dané sportovní činnosti. Podle autorky se jedná o proces, kdy dochází ke stanovení prvků, které se setkávají na psychických procesech ve sportovním výkonu.⁴⁶ „Jedná se o sociální kontext, ve kterém se vždycky setkávají subjekt (sportovec nebo sportovní tým) a předmět (tedy objekt činnosti).“⁴⁷ Objekt činnosti vytváří dva faktory. Prvním z nich jsou prvky, které se podílejí na sportovním výkonu jen v určitém druhu sportu a druhým faktorem je žádoucí stav dané sportovní činnosti, ke kterému daný objekt míří. Pokud k těmto dvěma faktorům přidáme prozkoumání daného subjektu výsledkem se stane poznání psychických procesů ve sportu.⁴⁸ „Se sportovní činností souvisejí procesy poznávací, emočně motivační procesy, volní procesy a vše co s těmito charakteristikami souvisí a podílí se na sportovních výkonech.“⁴⁹

2.3 Sportovec jako osobnost

Pro úplný pohled se nesmíme jen zabývat samotnou psychikou a jejím podílem na sportovním výkonu, ale podívat se na sportovce jako osobnost, kterou charakterizuje řada osobnostních vlastností. Tyto vlastnosti se totiž projevují v jeho chování či jednání. Jinými slovy, každá osobnost je utvářena řadou faktorů, které vytvářejí tzv. strukturu osobnosti. „Mezi hlavní patří schopnosti, temperament (emoce), motivace (vůle), postoje a hodnotová orientace, charakter a další faktory.“⁵⁰

V minulosti proběhla řada výzkumů, které se zaměřovaly na vztah mezi osobností a sportovním výkonem. Avšak Tod upozorňuje, že existují různé druhy sportů a každé osobnosti vyhovují jiné typy sportovní činnosti. Osobnost je navíc tvořena různými dimenzemi,

⁴⁴ ŠAFÁŘ, Michal a Hana HŘEBÍČKOVÁ. Psychologická příprava ve sportu. In: *Vybrané kapitoly z mentálního tréninku*. [online]. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://publi.cz/books/121/01.html>>

⁴⁵ Chování a prožívání, psychické procesy, stavy. In: *studium-psychologie.cz*. [online]. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://www.studium-psychologie.cz/obecna-psychologie/3-chovani.html>>

⁴⁶ BLAHUTKOVÁ, M. a SLÍŽIK, M. (2014). s. 46.

⁴⁷ Tamtéž.

⁴⁸ Tamtéž.

⁴⁹ Tamtéž.

⁵⁰ PEŘIČ, T. a DOVALIL, J. (2010). s. 150.

a ne všechny musí být součástí sportovního výkonu. To se spíše zabývá vztahem mezi sportem a rysy osobností, náladou a kognitivní strategií.

Rysy osobnosti jsou považovány za psychické vlastnosti člověka, které ho charakterizují. Někdy jsou rysy považovány za vnitřní determinanty, díky kterým se dají popisovat projevy vnějšího chování. Sportovní psychologové se v odpovědi na otázku, jestli se rysy určitým způsobem podílí na sportovním výkonu, liší, ale většina z nich se shodne na tom, že měření rysů osobností nejsou stoprocentně úspěšné v predikci chování a neměly by mít vliv při výběrů hráčů do týmu. Tento fakt přijímají i psychologové, kteří si zároveň myslí, že existuje určitá souvislost mezi rysy osobnosti a sportovním chováním a výkony.⁵¹

Stoprocentní souvislost neexistuje podle Toda ani mezi náladami a výkonem. Na základě výzkumů se dá mluvit o určité vazbě mezi náladami a výkonem, ale nejedná se o velmi silné vztahy a na výkonu se podílí i další proměnné.⁵²

Posledním z rozebíraných aspektů je kognitivní strategie. Tento pojem „*označuje dovednost a chování, které sportovci užívají při sportovních soutěžích.*“⁵³ Jedná se tak například o představy, řízení myšlení, regulování aktivace, řízení pozornosti, stanovení cílů atd. Tyto kognitivní strategie používají většinou profesionální sportovci a z provedených výzkumů vyplývá, že používání těchto kognitivních strategií působí na vytváření motorických dovedností.⁵⁴

Jedna ze schopností člověka, která v sobě zahrnuje několik kognitivních strategií, se nazývá seberegulace. „*Seberegulace bývá vymezována jako samostatné řízení vlastního chování směřujícího k dosažení cílů (např. pohybové aktivity).*“⁵⁵ Fitzgerald na vytrvalostní výkon nahlíží z psychologického hlediska, a proto ho charakterizuje jako jistou formu seberegulace, díky které je cílem organismů dosáhnout určitého cíle po předchozí kontrole jejich vnitřního chování.⁵⁶ Ve studiu seberegulace pak Fitzgerald nahrazuje termín osobnost pojmem tzv. copingový styl. Vysvětluje, že tím, čím myslíme osobnost, není jen u lidí, ale i u jiných živočichů.⁵⁷ Copingový styl je tedy „*charakteristickým rysem individuálního*

⁵¹ TOD, D. a kol. (2012). s. 31.

⁵² Tamtéž.

⁵³ TOD, D. a kol. (2012). s. 32.

⁵⁴ TOD, D. a kol. (2012). s. 33.

⁵⁵ SLEPIČKA, Pavel a kol. *Sport a pohyb v životě seniorů*. Praha: Karolinum, 2015. s. 87.

⁵⁶ FITZGERALD, Matt. *Vítězství je v hlavě: vybuduj si silnou mysl pro nejlepší výkony*. Praha: Mladá fronta, 2017. s. 37.

⁵⁷ Tamtéž.

chování, prožívání a v případě lidí striktních vzorců jež používáme, abychom se vyrovnali s různými životními výzvami. “⁵⁸

Seberegulací se také zabýval kanadský psycholog Albert Bandura. Ten ji považoval za jedinečnou lidskou schopnost. To, jakým způsobem lidé přemýšlejí o svých činech, zároveň působí na jejich osobnostní vlastnosti, které následně ovlivňují jejich budoucí jednání. Pro tuto oblast je důležitý Banderův pojem *reciproční determinismus*, který je tvořen třemi hlavními složkami, kterými jsou vlivy prostředí, chování a samotný jedinec. Domníval se, že lidské myšlení a chování vzniká kombinací těchto tří prvků.⁵⁹

Sportovní psychologové však využívají ještě jeden vědecký poznatek od Alberta Bandury a tou je teorie sociálního učení. Díky této teorii je možné vysvětlovat chování sportovců a účastníků. Lze ji vysvětlit na principu učení se lidí správnému či nesprávnému chování prostřednictvím odměn a trestů nebo pozorováním toho, jak jednají ostatní lidé.⁶⁰

⁵⁸ FITZGERALD, M. (2017). s. 37.

⁵⁹ ŠAFÁŘ, Michal a Hana HŘEBÍČKOVÁ. Psychologická příprava ve sportu. In: *Vybrané kapitoly z mentálního tréninku*. [online]. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://publi.cz/books/121/01.html>>

⁶⁰ TOD, D. a kol. (2012). s. 25.

3 Média jako „dobro a zlo“ pro psychiku sportovce

Předchozí kapitola především reflektovala o důležitosti psychiky ve sportovním výkonu. Jelikož ale druhou část hlavní výzkumné otázky tvoří média a jejich možný vliv na psychiku sportovce, budu se v této kapitole zabývat médii jako možnými narušiteli psychického stavu sportovce. Tato kapitola ale spíše vychází z odborných studií, které se provázaností médií a jejich vlivem na psychiku sportovce již zabývali a tyto poznatky dokládají na konkrétních příkladech. Nejdříve tedy na média nahlédnu jako na zdroj rozptýlení sportovce a poté se zaměřím na fenomén dnešní doby, a to sociální média a jejich dopad a vliv na sportovní výkon. Poslední podkapitola je věnována motivaci, jelikož pokud se sportovci setkávají s tím nepříjemným, co na jejich psychiku nepůsobí dobře, a to mnohdy i ze strany médií, je potřeba vědět a prozkoumat, co je u sportu i přes tyto překážky stále drží.

3.1 Média jako rozptýlení

Sportovce během samotného výkonu totiž potká řada situací, které na něho vyvíjejí tlak a způsobují mu stres či jiné psychické stavy a na ty mu jeho fyziologické dispozice nestačí. Adling uvádí že „*stres, napětí a úzkost jsou přirozené během tréninkového období, soutěží nebo turnajů.*“⁶¹

Za vznikem těchto psychických stavů mnohdy stojí a do jisté míry se podílí právě média. Ott tvrdí, že mnoho sportovců se stává mediální kořistí. Média s napětím očekávají, zda vyhrají nebo prohrají, aby jejich výkon mohla veřejně vyhodnotit. S vítězstvím se často pojí mediální oslava a očekávání nebo naopak žárlivost a kritika. Prohra zase přináší negativní úsudek a mnohem větší kritiku.⁶²

A právě těmito charakteristikami se média mohou podílet na mentálním stavu sportovce. Ať už totiž přináší kritiku nebo chválu, stávají se jedním ze zdrojů způsobující rozptýlení jedince tedy sportovce.⁶³ Kromě médií ale sportovce mohou rozptýlit např. rodinní příslušníci, trenéři apod. Pokud je totiž daný sportovec rozptylován, jeho sportovní výkon je snížen.

⁶¹ ADLING, B. Rohit. *Importance of sports psychology in physical education and sports* [online]. 2017, 2(5), s. 216. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<http://www.sportsjournal.in/archives/2017/vol2/issue5/2-5-59>> (překlad autor)

⁶² OTT, Kyle a Marieke VAN PUymbroeck. Does the Media Impact Athletic Performance? In: *Does the Media Impact Athletic Performance?* [online]. 2008. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <http://thesportjournal.org/article/does-the-media-impact-athletic-performance/> (překlad autor)

⁶³ Tamtéž. (překlad autor)

Rozptýlení stojí za tím, že sportovec ztrácí schopnost soustředit se plně na sportovní výkon.⁶⁴ Navíc „rozptylování vyvolává negativní reakce na náladu, škodlivé vzrušení a úroveň úzkosti a stres, což má za následek spotřebu mentální energie.“⁶⁵ Tím, že se člověk plně soustředí na daný výkon šetří fyzickou energii a zároveň správnou technikou a prováděním snižuje riziko bolesti a únavy.

Ott pak teorii, že média stojí za zdrojem rozptýlení, dokládá na několika konkrétních případech, kde lze vysledovat určitý vztah mezi médií a jejich dopadem na psychiku sportovce. Například hráč baseballu, Kenny Rogers, který v roce 2005 odmítl mluvit s médií poté, co o něm vydala článek o tom, že půjde do důchodu, pokud mu jeho klub neprodlouží smlouvu. V ten samý rok měl také hádku s dvěma kameramany při zahřívací chůzi před zápasem. Rogers byl pokutován a pozastaven a poté, co jeho pozastavení skončilo, se mu v kariéře přestalo dařit. Může tedy zde existovat možná souvislost mezi vlivem médií a stresem.⁶⁶ „Jeho kontradiktorní vztah s tiskem způsobil, že veřejně ztratil náladu a stal se násilným, což ho stálo hrací čas, plat a respekt fanoušků.“⁶⁷

Podobných výsledků, že média se podílejí na sportovním výkonu negativně, se ve své práci dopracovala i studentka Katarína Železná. Například atlet Vítězslav Veselý bral média jako zdroj únavy, která vedla k horšímu sportovnímu výkonu během olympijských her. „Místo abych si odpočinul mezi kvalifikací a finále, sledoval jsem, co se kolem mého závodu děje a co se píše. Asi to sehrálo roli v tom, že jsem z toho pak byl unavený. (...) takhle to vnímám, že mi to trochu uškodilo a měl jsem se od toho asi víc oprostít.“⁶⁸

To potvrdila i atletka Barbora Špotáková, která zastává názor, že média mají na sportovní výkon negativní dopad, zvlášť, když je příliš velká mediální aktivita. Myslí si, že především pak během závodu to sportovci ubírá energii a díky tomu se nesoustředí plně na trénink nebo na závod. Samotná pak během olympijských her pociťovala ze strany médií tlak, nicméně

⁶⁴ OTT, Kyle a Marieke VAN PUymbroEck. Does the Media Impact Athletic Performance? In: *Does the Media Impact Athletic Performance?* [online]. 2008. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <http://thesportjournal.org/article/does-the-media-impact-athletic-performance/> (překlad autor)

⁶⁵ Tamtéž. (překlad autor)

⁶⁶ Viz poznámka č. 56. (překlad autor)

⁶⁷ Viz poznámka č. 56. (překlad autor)

⁶⁸ ŽELEZNÁ, Katarína. *Vliv mediálních sdělení na české sportovce před a během olympijských her v Londýně 2012*. Praha: FSV UK, 2014. s. 56. Bakalářská práce.

uznává, že to může mít i pozitivní účinek.⁶⁹ „Určitě zvýšila nervozitu. Mně to ale na jednu stranu dělá dobře, potřebuju to. Sice všeho moc škodí, záleží, jak se s tím, kdo popere.“⁷⁰

Že rozptýlení médií lze využít ve svůj prospěch, tvrdí i Ott. Ten uvádí například příběh slavných tenistek Venuše a Sereny Williamsových, které prosluly tím, že vyhrávají tvrdými zásahy. Také jsou ale středem mediální pozornosti, protože neodpovídají typickým hráčkám tenisu. Jsou černé, svalnaté a pevné. Navíc jsou známé svými exotickými přilehlými oděvy na tenisovém kurtu, za které jsou často kritizovány. Touto mediální pozorností se ale nenechaly sestry zahltit, a naopak prokázaly duševní houževnatost, která jim pomohla v jejich postupu a zraní.⁷¹

Podobně média využila i atletka Denisa Rosolová. „Mám ráda, i když je na mě tlak i když není, když mi hodně lidí věřilo, málokdy jsem se z toho sesypala. Většinou jsem to naopak prodala, což bylo i v Helsinkách⁷², kde se od nás očekávala medaile, a mně to jenom pomohlo. Takže já mám ráda tenhle mediální humbuk.“⁷³

Ott tvrdí, že je proto jen na sportovcích, jestli podlehnou výzvám rozptylování médií nebo naopak jim budou čelit. K vyrovnání se s negativní mediální kritikou existuje mnoho různých způsobů. Zde opět zastávají své místo již výše zmínění sportovní psychologové, kteří sportovce naučí, jak lépe porozumět tlaku, který na ně působí a zároveň jim představí strategie, které jim pomohou překonat jeho účinky.⁷⁴ To, jak se dokážou s těmito vlivy vyrovnat a na kolik jim dají nebo nedají prostor ovlivnit jejich sportovní výkony, souvisí s jejich psychickou odolností.

Atletka Zuzana Hejnová ještě k mediálním vlivům dodává, že „záleží, v jakém je sportovec rozpoložení, když je na tom dobře, má formu, tak mi přijde, že ho neovlivní skoro nic, ať udělá cokoli, tu formu má. Ale když na tom není úplně dobře a média chtějí pořád dokola

⁶⁹ ŽELEZNÁ, Katarína. *Vliv mediálních sdělení na české sportovce před a během olympijských her v Londýně 2012*. Praha: FSV UK, 2014. s. 64. Bakalářská práce.

⁷⁰ ŽELEZNÁ, Katarína. *Vliv mediálních sdělení na české sportovce před a během olympijských her v Londýně 2012*. Praha: FSV UK, 2014. s. 65. Bakalářská práce.

⁷¹ OTT, Kyle a Marieke VAN PUymbroEck. Does the Media Impact Athletic Performance? In: *Does the Media Impact Athletic Performance?* [online]. 2008. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <http://thesportjournal.org/article/does-the-media-impact-athletic-performance/> (překlad autor)

⁷² Autorka Katarína Železná upřesňuje, že se jedná o mistrovství Evropy v roce 2012

⁷³ ŽELEZNÁ, Katarína. *Vliv mediálních sdělení na české sportovce před a během olympijských her v Londýně 2012*. Praha: FSV UK, 2014. s. 45. Bakalářská práce.

⁷⁴ OTT, Kyle a Marieke VAN PUymbroEck. Does the Media Impact Athletic Performance? In: *Does the Media Impact Athletic Performance?* [online]. 2008. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <http://thesportjournal.org/article/does-the-media-impact-athletic-performance/> (překlad autor)

slyšet, že na tom je dobře a medaili získá, asi to nepůsobí úplně dobře. Vlastně říká, co chtějí oni slyšet, i když to úplně tak není.“⁷⁵

Kromě toho, že záleží na psychickém stavu sportovce, zůstává otázkou, jestli by výkon byl opravdu lepší, kdyby daný sportovec média nesledoval vůbec nebo je před výkonem sledoval méně. Na základě výše zmíněných případů se ale dá konstatovat, že určitá provázanost mezi sledováním médií, psychikou a sportovním výkonem existuje.

3.2 Fenomén soc. sítí a jejich dopad na sportovní výkon

Za sociální sítě považujeme „*webové stránky nebo aplikace které umožňují uživatelům vytvářet a sdílet obsah nebo účastnit se sociálních sítí.*“⁷⁶ Nejen, že jsou sociální sítě považovány za hybatele změn v mezilidské komunikaci, ale také způsobily určitou revoluci v přijímání mediálních obsahů. Sociální média totiž přidala obsahům určitou novou hodnotu. Jejich uživatelé mohou na daný obsah reagovat, komentovat ho, popřípadě ho sdílet. Zkrátka z pasivních konzumentů obsahu se stali aktivní, kteří především díky soc. sítím dostali možnost se na obsahu částečně podílet.⁷⁷

Za úplně první sociální síť, kde si její uživatelé mohli vytvořit seznam svých přátel a profil, je považován projekt Sixdegrees, který byl spuštěn v roce 1997.⁷⁸ O tři roky později byl ale ukončen.⁷⁹ Velký rozmach sociálních sítí přišel s nástupem té největší a nejpoužívanější, a to Facebookem, který vznikl v roce 2004. Za další populární soc. sítě se považují například Twitter, Instagram nebo LinkedIn a další.

Tento fenomén se značně promítl i ve světě sportu. „*Mezi médii, sportem a sportovci vždy existoval symbiotický vztah. Sport poskytuje obsah pro média, což zase podporuje výkony sportovců. Příchod sociálních sítí však toto tradiční spojení narušil.*“⁸⁰ Nejen, že fanoušci mohou sledovat své oblíbené sportovce a týmy, ale naopak sportovci mohou snadněji

⁷⁵ ŽELEZNÁ, Katarína. *Vliv mediálních sdělení na české sportovce před a během olympijských her v Londýně 2012*. Praha: FSV UK, 2014. s. 49. Bakalářská práce.

⁷⁶ LEE, Jimson. Reaching out to the world. In: *New studies in athletics: the IIAF technical quarterly. Social media in athletics*. [online]. June 2015, 30(2), s. 8. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<http://219.242.208.2/pub/irdc/docs/20170424165505592050.pdf#page=103>> (překlad autor)

⁷⁷ Tamtéž. (překlad autor)

⁷⁸ Sociální síť. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2019-11-11]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Soci%C3%A1ln%C3%AD_s%C3%AD%C5%A5>

⁷⁹ Tamtéž.

⁸⁰ FORRESTER, W. Nicole. The selfie Olympics: What's the impact of social media on performance? In: *theconversation.com*. [online]. 23. 2. 2018 [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://theconversation.com/the-selfie-olympics-whats-the-impact-of-social-media-on-performance-92273>> (překlad autor)

komunikovat s širokou veřejností, mohou se vyjadřovat ke sportovním výsledkům a prezentovat svoje online „já“. Velmi rychle se tak sociální sítě staly účinným nástrojem marketingu, zvláště pro sportovní značky nebo sportovní organizace. V porovnání s tradičními médii dnes sociální média stojí méně, ale působí více efektivněji a důsledněji.

To, že sociální sítě jsou čím dál tím více populárnější, ukazuje rychle stoupající číslo znázorňující počet jejich uživatelů. Jimson Lee pak pro lepší představu tyto údaje srovnává s čísly televizních diváků sledujících jednu z největších sportovních událostí, jakými jsou olympijské hry. Zatímco diváků u televizních obrazovek během tří olympijských her nepatrně přibývalo, u růstu uživatelů soc. sítí byl nárůst enormní. Olympijské hry v roce 2000 totiž sledovalo u televizních obrazovek 3,7 miliardy diváků, v roce 2004 3,9 miliardy a v roce 2008 4,3 miliardy diváků. Oproti tomu počet uživatelů Facebooku stoupl ze 100 miliónů v roce 2008 na 845 miliónů v roce 2012 a číslo uživatelů Twitteru vzrostlo ze 6 miliónů v roce 2008 na 140 miliónů v roce 2012.⁸¹

I když se zdají sociální sítě prospěšné, a to i pro samotné sportovce, existuje řada výzkumů, které zkoumají jejich negativní dopad na sportovní výkon. Například profesorka Lauren Hale z univerzity ve Stony Brooku, provedla v letech 2009–2016 s týmem vědců, zabývajících se spánkem, výzkum, týkající se používání sociální sítě Twitter v noci. Konkrétně zkoumali, zda noční aktivita hráčů na této sociální síti nějak ovlivňuje zápas následující den. Během výzkumu se zaměřovali na hráče Národní basketbalové asociace, kteří mezi 23 hod. – 7 hod. ranní byli na této soc. síti aktivní. Výsledkem bylo, že ti hráči, kteří trávili čas na této sociální síti v noci, tak v následujícím zápase měli menší úspěšnost a přesnost střelby a hráli kratší čas než ostatní. Nejedná se o to, že by samotná síť měla špatný vliv, ale hráči tím, že na této sociální síti trávili čas místo spánku, tak to můžeme pokládat za jeden z faktorů jejich slabšího výkonu oproti spoluhráčům.⁸² S nástupem sociálních sítí a chytrých telefonů totiž obecně klesá kvalita spánku, a to právě i u sportovců. Odborníci doporučují na noc mobilní zařízení odložit a nepoužívat soc. sítě a telefony na úkor kvalitního spánku.⁸³

Další výzkum se zabýval používáním sociální sítě Facebook sportovci před sportovním výkonem a během samotného výkonu. Přesněji se studie zaměřovala, zda používání Facebooku

⁸¹ LEE, Jimson. Reaching out to the world. In: *New studies in athletics: the IIAF technical quarterly. Social media in athletics*. [online]. June 2015, 30(2), s. 10. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <http://219.242.208.2/pub/irdc/docs/20170424165505592050.pdf#page=103> (překlad autor)

⁸² Concordia University Chicago. *Late night social media use may decrease athletic performance* [online]. 2019. [cit. 2020-02-07]. Dostupné z: <https://exsci.cuchicago.edu/study-shows-late-night-social-media-use-may-decrease-athletic-performance/> (překlad autor)

⁸³ Tamtéž.

a zapnuté notifikace na mobilním telefonu fungují jako spouštěč sportovní úzkosti. Přímý vliv Facebooku na sportovní úzkost potvrzen nebyl, nicméně bylo prokázáno, že zapnuté upozornění na mobilním telefonu a jejich sledování mohou narušit koncentraci a následné vytvoření rušivých myšlenek, které mohou vést ke snížení koncentrace na sportovní výkon. Autoři studie nepodávají však k tomuto faktu dost silných vazeb, ale spíše dávají podněty pro další výzkum.⁸⁴

Tak jako sociální média mohou být užitečná pro vztah mezi samotnými sportovci a fanoušky, tak zároveň tento vztah může mít i negativní dopad. Ne vždy se totiž sportovci v kariéře daří a pod svými příspěvky na sociálních sítích se proto v některých případech sportovci setkají i s ostrou kritikou. Pokud tedy sportovci obdrží negativní komentáře a ty si začnou číst a sledovat, může to vést k tomu, že přestanou věřit ve své schopnosti. Může tak dojít ke snížení nebo ke ztrátě sebedůvěry a díky sociálním sítím ji mohou ovlivnit i samotní fanoušci. Dá se tedy říct, že do značné míry mají fanoušci moc podílet se prostřednictvím sociálních sítí na psychickém stavu sportovce.

3.3 Motivace

V prostředí sportu se sportovci ale nesetkají jen s tím příjemným jako je vítězství, překonání osobního rekordu apod. Zvláště vrcholoví sportovci, aby něčeho dosáhli, musí tvrdě trénovat, a to i za nepříjemných podmínek, jakými můžou být špatné počasí, konflikty se spoluhráči, osobní problémy atd. Zůstává tedy otázkou, co napomáhá tomu, aby to za takových situací nevzdali a pokračovali dál. Odpovědí je, že mají v sobě „hnací sílu“ jinými slovy motivaci. Proto se touto složkou budu podrobněji zabývat v této podkapitole.

Motivace se dá definovat jako „*vnitřní řídicí síla odpovědná za zahájení, usměrňování, udržování a energetizace zacíleného chování.*“⁸⁵ Jedná se o tzv. sílu která „*vzniká působením vnitřních a vnějších stimulů.*“⁸⁶ Můžeme tedy říct, že motivace je složená z vnitřních a vnějších motivů. Za vnitřní motivy jsou ve sportu považovány podněty, které nás nutí k děláni dané sportovní činnosti např. nadšení, radost z pohybu atd. Vnější motivy jsou pak externí odměny.⁸⁷

⁸⁴ ENCEL, Kim, MESAGNO, Christopher a BROWN, Helen. Facebook use and its relationship with sport anxiety. *Journal of sports sciences* [online]. Australia: Faculty of health, Federation University, Ballarat and Faculty of Health, Deakin University, Burwood, 2016, 35(8), s. 756-761. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1080/02640414.2016.1186817>> (překlad autor)

⁸⁵ HARTL, P. a HARTLOVÁ, H. (2010). s. 320.

⁸⁶ BLAHUTKOVÁ, M. a SLÍŽIK, M. (2014). s. 74.

⁸⁷ Tamtéž.

Motivace se ve sportu většinou posuzuje ve vztahu k soutěživosti. S tímto souvisí pojem tzv. výkonová motivace, podle které se lidé berou jako obecně motivováni k dosahování úspěchů nebo ke zlepšení výkonu. V oblasti sportu se pak výkon a úspěch hodnotí právě ve vztahu k soupeři, což můžeme označit za soutěživost.⁸⁸ Pokud se na výkonovou motivaci budeme dívat jako na vztah dvou proměnných, můžeme ji považovat za jednu z charakterových vlastností. První proměnnou je podnět k úspěchu a neúspěchu, druhou proměnnou je strach z neúspěchu. Z toho tedy vyplývá, že někdo vyhledává výkon za účelem dosažení úspěchu, naopak někdo má v sobě strach z neúspěchu při výkonu větší než motivaci či potřebu dosažení úspěchu, a proto se výkonu vyhýbá. Pokud tedy převažuje u jedince touha být úspěšnější než strach z neúspěchu, jedná se o silnou výkonovou motivaci. Naopak, pokud u jedince převažuje strach z neúspěchu více než touha stát se úspěšným, je to známka toho, že výkonová motivace jedince je velmi nízká.⁸⁹

Tomuto jevu, kdy je u jedince větší vnitřní touha po úspěchu, než vyhýbání se neúspěchu se nazývá teorie potřeby úspěchu. To, že se člověk bude snažit usilovat o úspěšný výkon stojí na následujících pěti faktorech:⁹⁰

- **osobnostní faktory** – představují princip, který byl výše popsán, tedy že vysoce výkonné osoby více pohání motiv úspěchu, zatímco málo výkonné osoby motivuje snaha vyhnout se neúspěchu
- **situační faktory** – popisují, jaká je pravděpodobnost, že jedinci v dané situaci mohou dosáhnout úspěchu a jsou tvořeny dvěma faktory. Prvním faktorem je pravděpodobnost úspěchu, která se zabývá možnostmi, které má k dispozici jedinec v určité situaci a na kolik mu určí, zda uspěje či nikoliv, např. protivník, počasí, trénink atd. Druhým faktorem je stimulující hodnota úspěchu, která představuje, jak moc bude daný úspěch ceněn. Například situaci, že daný jedinec porazí velmi silného soupeře je považována za velmi nepravděpodobnou, pokud se to ale jedinci podaří, hodnota úspěchu je mnohem větší než vítězství nad slabším soupeřem.
- **výsledné tendence** – vznikají kombinací situačních a osobnostních faktorů, jedná se tedy o volbu konkrétního přístupu jedince v dané situaci
- **emoční reakce** – zahrnují, jaké emoce má daný člověk k úspěchu či neúspěchu

⁸⁸ TOD, D. a kol. (2012). s. 35-36.

⁸⁹ BLAHUTKOVÁ, M. a SLÍŽIK, M. (2014). s. 82-83.

⁹⁰ TOD, D. a kol. (2012). s. 36-37.

- **výkonové chování** – skládá se z předchozích čtyř myšlenek a je zaměřené na chování, které lze čekat u lidí s vysokými či nízkými výkony

Kromě teorie potřeby úspěchu je s motivací ve sportu spjatá ještě jedna teorie, a to teorie cíle snažení. Podle Toda tato teorie porovnává lidi podle jejich typu zaměření. Z této teorie vychází, že buď se lidé více soustředí na úkol nebo na své ego. Jedince, kteří jsou více soustředění na úkol, motivuje potěšení, které jim sportování přináší, a navíc si většinou volí úkoly, které jim umožňují zlepšovat se. Naopak lidé, kteří se více zaměřují na svoje ego si vybírají úkoly, ve kterých budou moci předvést své mimořádné schopnosti, a tedy jim umožní vynikat v daném úkolu více než druzí. Jedinci, kteří tedy preferují úkoly si více cení výsledků, kterých dosahují díky jejich úsilí, naopak ti, kteří se více soustředí na ego si myslí, že výsledky nezáleží na pílí a jistém úsilí, ale jsou výsledkem jejich schopností.⁹¹

Může se ale stát, že osoby, které jsou spíše zaměřené na úkoly, se začnou v zápasech, ve kterých je kladen větší důraz na soupeření a vítězství, zaměřovat spíše na ego a naopak. Souvisí to s pojmem tzv. motivační klima, které charakterizuje prostředí, ve kterém se daná sportovní událost koná. To pak rozlišuje dvě základní sportovní klimata, a to:⁹²

- 1) **klima mistrovství** – toto klima spíše podporuje orientaci na úkol, protože okolí, které toto prostředí většinou tvoří jsou trenéři nebo rodina a ti jedince podporují, aby u daného úkolu vydržel, zlepšoval se a napomáhal druhým zlepšovat se pomocí týmové práce
- 2) **klima soutěžení** – v tomto klimatu se více oceňují jedinci s vysokými výkony, protože zde se výkony hodnotí podle srovnávání s výsledky soupeřů a kvůli toho je v tomto klimatu větší soupeřivost a soutěživost, které přispívají, aby se jedinec orientoval na ego

⁹¹ TOD, D. a kol. (2012). s. 38-39.

⁹² TOD, D. a kol. (2012). s. 39-40.

4 Metodologie

Jak už jsem uvedla v úvodu, cílem této bakalářské práce je zjistit, jak hokejisté vnímají média během Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2019. Tohoto cíle jsem se rozhodla dosáhnout pomocí kvalitativního výzkumu, který vytvořím prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů s pěti hokejisty, kteří se Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2019 zúčastnili. Tato kapitola tedy poskytne základní teoretické poznatky a také poskytne základní údaje o provedeném výzkumu.

4.1 Kvalitativní výzkum

Kvalitativní výzkum pracuje na rozdíl od kvantitativního výzkumu s měkkými daty „jež mají zpravidla podobu dlouhých slovních výpovědí či zápisů nebo vyobrazení.“⁹³ Cílem kvalitativního výzkumu je tak co nejkomplexněji popsat jev a neopomenout přitom na kontext⁹⁴. Vzhledem k tomuto faktu se kvalitativní výzkumníci zaměřují pouze na jeden objekt či jev a snaží se mu co nejvíce porozumět.⁹⁵ Tím, že „vypovídá pouze o jednom případě, neumožňuje širší zobecňování poznatků, ale poskytuje podklady pro jejich srovnávání.“⁹⁶ Jinými slovy, v kvalitativním výzkumu se využívá idiografický přístup, jehož předmětem je právě zkoumání jednotlivých událostí a ty se snaží vysvětlit a popsat.⁹⁷ Sedláková pak upozorňuje, že „jeho výsledky přitom nelze předem odhadnout, neboť jsou zásadně závislé na datech, která se podaří získat v terénu.“⁹⁸ Jedná se především o „Samotná práce s daty spočívá především v opakovaném procházení, pročitání, třídění, seskupování, kategorizování, promýšlení a přeuspořádávání dat, s cílem odhalit skryté významy a struktury a formulovat nové poznatky.“⁹⁹

Miovský pak kvalitativní výzkum v psychologických vědách definuje následovně. „Kvalitativní přístup v psychologických vědách je přístupem využívajícím principů jedinečnosti a neopakovatelnosti kontextuálnosti procesuálnosti a dynamiky a v jeho rámci cíleně pracujeme s reflexivní povahou jakéhokoli psychologického zkoumání.“¹⁰⁰

⁹³ SEDLÁKOVÁ, Renáta. *Výzkum médií: nejužívanější metody a techniky*. Praha: Grada, 2014. s. 51.

⁹⁴ Tamtéž.

⁹⁵ SEDLÁKOVÁ, R. (2014). s. 52.

⁹⁶ Tamtéž.

⁹⁷ MIOVSKÝ, Michal. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada, 2006. s. 14.

⁹⁸ SEDLÁKOVÁ, R. (2014). s. 395.

⁹⁹ Tamtéž.

¹⁰⁰ MIOVSKÝ, M. (2006). s. 18.

Cílem mého výzkumu je popsat a zjistit, jak čeští hokejisté vnímají média na Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2019 a zda hráče média během tohoto turnaje nějakým způsobem psychicky ovlivnila. Zejména se pak v praktické části zaměřím na:

- kontakt hokejistů s médii během turnaje
- sledování mediálních obsahů o sobě samých během turnaje
- sledování mediálních obsahů o spoluhráčích během turnaje
- motivaci a sebedůvěru hokejistů během turnaje
- hledání podobného a odlišného chování mezi respondenty

Z tohoto důvodu jsem si zvolila kvalitativní výzkum, který jsem provedla pomocí polostrukturovaných rozhovorů s pěti respondenty.

Výhody kvalitativního výzkumu podle Hendla spočívají v tom, že tento výzkum umožňuje navrhnout teorie, studovat procesy, přizpůsobuje se místním podmínkám a situacím a díky němu výzkumník získává podrobný vhled do zkoumaného předmětu.¹⁰¹ Naopak mezi nevýhody patří především to, že výsledky mohou být ovlivněny výzkumníkem a jeho osobními preferencemi a závěr výzkumu se nemusí dát zobecnit na širší populaci a do jiného prostředí. Navíc je u tohoto výzkumu obtížné testovat hypotézy a teorie či vytvářet kvantitativní predikce.¹⁰²

4.2 Příprava na kvalitativní dotazování

„Dotazování je patrně nejfrekventovanější a nejvíce využívanou výzkumnou technikou, a to i v oblasti výzkumu médií a kultury.“¹⁰³ Jelikož se ale jedná o dotazování odborné, musí se řídit určitými pravidly. Ty se liší podle toho, jestli se jedná o dotazování kvantitativní nebo kvalitativní.¹⁰⁴

Předtím, než se ale výzkumník pustí do samotného dotazování, měl by si stanovit vzorek respondentů. Podle Mišoviče by kvalitativní vzorek neměl být rozsáhlý, ale měl by být dobře zvolený, aby výzkumníkovi zajistil požadované informace. *„Obvykle se pracuje s několika jednotlivci až několika desítkami jednotlivců. Rozhodující není počet osob, ale to, jaká data od nich získáme.“¹⁰⁵*

¹⁰¹ HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál, 2016. s. 48.

¹⁰² Tamtéž.

¹⁰³ SEDLÁKOVÁ, R. (2014). s. 155.

¹⁰⁴ SEDLÁKOVÁ, R. (2014). s. 155-156.

¹⁰⁵ MIŠOVIČ, Ján. *Kvalitativní výzkum se zaměřením na polostrukturovaný rozhovor*. Praha: Slon, 2019. s. 45.

Sedláková uvádí, že aby byl rozhovor proveden co nejlépe, je důležitá příprava rozhovoru, kdy si výzkumník udělá tzv. návod nebo scénář rozhovoru.¹⁰⁶ Ten se může lišit podle toho, jak moc je dotazování strukturované, jelikož „*formálnost či neformálnost, nebo chcete-li svázanost a volnost, je klíčovým faktorem, určujícím typ rozhovoru.*“¹⁰⁷ Pokud totiž takový návod obsahuje striktní seznam znějících otázek, jedná se o strukturovaný rozhovor.

V kvalitativním dotazování se nejčastěji používají techniky polostrukturovaných a nestrukturovaných rozhovorů. Ty oproti strukturovaným vyžadují větší přípravu, jelikož tazatel při nich nepokládá striktně dané otázky, ale vytváří si jen okruhy, které chce s respondentem během rozhovoru probrat.¹⁰⁸

Podle Kaufmanna by si měl výzkumník vytvořit určitý scénář rozhovoru, nicméně se jedná jen o flexibilní návod. Ten může pomoci respondentovi rozmluvit, ale ideální konverzace je taková, ve které se na seznam otázek zapomene.¹⁰⁹ Dále uvádí, že nejdůležitější jsou první otázky, které podle něj udávají tón. Buď může tazatel začít s otázkami lehčího charakteru a zkusit tak s respondentem prolomit ledy nebo zvolit opačnou taktiku.¹¹⁰ „*První otázky slouží respondentovi jako body, které velmi rychle vymezí rámec rozhovoru a snižují nejistotu.*“¹¹¹ Výzkumník však při kvalitativním výzkumu musí počítat, že každý rozhovor bude jiný. „*Jedinečnost každého rozhovoru se vytváří na základě několika okolností, nastavením rozhovoru, jeho stylem a vztahem výzkumníka k účastníkovi.*“¹¹²

I v mém výzkumu jsem se zaměřila na pokládání vhodných prvních otázek, jejichž cílem bylo respondentovi připravit na hlavní téma a rozmluvit ho. Většinou se jednalo o tyto otázky:

Jak teď, s odstupem času, vzpomínáte na mistrovství světa?

Co se Vám jako první vybaví, když se řekne Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2019?

Dále byly otázky pokládány podle okruhů. Pokud se o nějakém z probíraných témat respondent sám rozmluvil dříve, než k němu směřovaly otázky, nebyl přerušován, naopak jsem ho nechala a pokládala doplňující dotazy. Pokud respondent odběhl od tématu, mou snahou ho bylo bez přerušování a vhodnými dotazy nasměrovat zpátky. Mým cílem bylo během rozhovorů

¹⁰⁶ SEDLÁKOVÁ, R. (2014). s. 209.

¹⁰⁷ Tamtéž.

¹⁰⁸ MIOVSKÝ, M. (2006). s. 159.

¹⁰⁹ KAUFMANN, Jean-Claude. *Chápající rozhovor*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2010. s. 52.

¹¹⁰ KAUFMANN, J. C. (2010). s. 53

¹¹¹ Tamtéž.

¹¹² MIŠOVIČ, J. (2019). s. 89.

pozorně naslouchat, aktivně reagovat na odpovědi respondentů a stanovovat určité mantinely rozhovoru.

Než se ale tazatel pustí do provádění rozhovoru, měl by si stanovit hlavní výzkumnou otázku neboli hlavní téma výzkumu. „*Ideální téma je jasné a podnětné, při němž výzkumník ví, kam míří, a chce se tam vydat, protože tuší, že něco odhalí.*“¹¹³ Zároveň by se výzkumník měl před zahájením výzkumu seznámit s četbou vztahující se k jádru k tématu.¹¹⁴

V mém výzkumu jsem si stanovila následující výzkumné otázky:

Působí média na hokejistovu psychiku a tím se podílejí na změně výkonu? (hlavní otázka)

- Jaké jsou postoje hokejistů k mediálním příspěvkům o jejich osobě nebo o jejich spoluhráčích?
- Ovlivňují média během tohoto turnaje motivaci nebo sebedůvěru hokejistů?

4.3 Polostrukturovaný rozhovor

Polostrukturovaný rozhovor je jedna z nejčastějších využívaných technik v kvalitativním výzkumu, jelikož se v něm střetávají prvky standardizované i nestandardizované formy dotazování. „*Je oblíbený pro svou flexibilitu, dostupnost, pochopitelnost. Velmi podstatná je jeho schopnost vyjevit, odhalit významné a často skryté a závažné aspekty lidského a organizačního chování.*“¹¹⁵ Typické pro něj je, že tazatel si vytvoří určité okruhy otázek, které pak účastníkům pokládá.¹¹⁶ Jedná se o „tzv. *jádro interview*, tj. *minimum témat a otázek, které má tazatel za povinnost probrat.*“¹¹⁷

V rámci této počáteční fáze přípravy jsem si vytvořila myšlenkovou mapu, do které jsem zaznamenávala oblasti odvíjející se od výzkumných otázek, které jsem s respondenty měla v úmyslu probrat. Také jsem si ke každému okruhu vymyslela tři otázky, které by respondentovi během rozhovoru mohly být eventuálně položeny.

Pořadí otázek se pak tazatel snaží přizpůsobovat ke konkrétní situaci a doplňující otázky pokládá tak, aby co nejvíce pronikl do problému, který ho zajímá. Sedláková rozděluje otázky u polostrukturovaného rozhovoru na „*primární, předem připravené, a sekundární či sondážní, které vznikají ad hoc při realizaci rozhovoru, s cílem doplnit, co již zaznělo, nebo podnitit*

¹¹³ KAUFMANN, J. C. (2010). s. 41.

¹¹⁴ KAUFMANN, J. C. (2010). s. 44.

¹¹⁵ MIŠOVIČ, J. (2019). s. 80.

¹¹⁶ SEDLÁKOVÁ, R. (2014). s. 211.

¹¹⁷ MIOVSKÝ, M. (2006). s. 160.

informanta k další výpovědi.¹¹⁸ S tím souhlasí i Miovský, který uvádí, že při polostrukturovaném rozhovoru je důležité nechat si vysvětlit a upřesnit danou odpověď účastníků, aby tazatel pochopil, jak to respondent přesně myslí.¹¹⁹ „Proto do polostrukturovaného rozhovoru zapojujeme menší počet lidí, ale otázky jdou do větší hloubky a směřují k odhalení málo zřejmých věcí, vztahů a souvislostí.“¹²⁰

Co se týče zvolení vhodných respondentů, tak Kaufmann uvádí, že „v kvalitativním výzkumu nejsou obvyklá kritéria (věk, profese, stav, bydliště) tak významná: vymezují rámeček, ale nevysvětlují, zatímco životní příběh ano.“¹²¹ Pro můj výzkum jsem tedy stanovila kritéria pro výběr respondentů následující. Zprv se hokejisté museli zúčastnit loňského šampionátu a zadruhé jsem se snažila udělat rozhovor s těmi hokejisty, kteří v době výzkumu byli přítomni v České republice, jelikož jsem chtěla udělat rozhovory především osobně. Bohužel ve dvou případech osobní setkání nebylo možné a musela jsem v těchto případech rozhovory provést telefonicky. Vzhledem k časové vytíženosti hokejistů bylo opravdu obtížné se s nimi sejít a domluvit, proto rozhovory probíhaly v období od října 2019 do března 2020. Nakonec se mi podařilo do výzkumu zapojit celkem pět hokejistů, které následně stručně představím, zejména se pak zaměřím na jejich vztah k médiím a pokolikáté se mistrovství světa v ledním hokeji zúčastnili.

Respondent č. 1 – Petr Zámorský: Petrovi Zámorskému je 27 let a v současné době hraje za tým Mountfield HK v české extralize. Mistrovství světa v ledním hokeji se zúčastnil potřetí. Svůj vztah s médii teď už vnímá jako bezproblémový a bere je jako součást práce. Přiznává však, že ze začátku kariéry se na rozhovory do médií necítil, ale postupem času si na ně zvykl. Mistrovství světa v ledním hokeji v Bratislavě pro něj byla parádní zkušenost, akorát ho trochu mrzí, že se českému týmu nepovedla získat medaile.

Rozhovor s tímto respondentem probíhal osobně, v zázemí hokejového klubu v Hradci Králové.

Respondent č. 2 – Michal Moravčík: Michalovi Moravčíkovi je 25 let a na mistrovství světa odjel jako hráč českého hokejového klubu HC Škoda Plzeň. Mistrovství světa se zúčastnil již podruhé a reprezentovat národní tým na takovém turnaji považuje za mimořádnou čest. O svém

¹¹⁸ Tamtéž.

¹¹⁹ MIOVSKÝ, M. (2006). s. 160.

¹²⁰ MIŠOVIČ, J. (2019). s. 46.

¹²¹ KAUFMANN, J. C. (2010). s. 49.

vztahu s médii se přímo během rozhovoru nezmínil, avšak z jednotlivých odpovědí lze vyčíst, že mu nijak nevadí.

Rozhovor probíhal osobně, večer, den před zápasem, na recepci hotelu ve Vítkovicích.

Respondent č. 3 – David Musil: Davidovi Musilovi je 26 let a bratislavské mistrovství světa byla jeho premiérou. V současné době hraje za český hokejový klub HC Oceláři Třinec. Mistrovství světa považuje za skvělý zážitek a to i přesto, že se nepodařilo získat medaili. Tvrdí, že v médiích nikdy moc nebyl, takže k nim nemá nějaký vztah. Nevadí mu to a snaží se je neřešit.

Rozhovor s tímto respondentem probíhal telefonicky, jelikož v té době hokejista nevěděl, jestli nepojede do zahraničí a měl omezené časové možnosti.

Respondent č. 4 – Šimon Hrubec: Šimonu Hrubcovi je 28 let a mistrovství světa se zúčastnil poprvé. Jako jediný z respondentů zastával na mistrovství světa pozici gólmana. V současné době hraje za tým ve druhé lize KHL. Svůj vztah s médii komentuje, že mu nevadí, zároveň však dodává, že na začátku kariéry si musel dávat větší pozor, co jim říká. Tvrdí, že teď ke každému rozhovoru, který médiím poskytuje, přistupuje tak, jako kdyby to četly děti, jelikož chce být touto cestou pro ně vzorem, a to nejen po stránce sportovní, ale i po té lidské. Později v rozhovoru uvádí, že má vztah k médiím dobrý.

Rozhovor s tímto respondentem probíhal telefonicky, vzhledem k faktu, že respondent byl v době výzkumu v zahraničí.

Respondent č. 5 – Milan Gulaš: Milanu Gulašovi je 34 let a mistrovství světa se zúčastnil poprvé. Zároveň se stal nejstarším hráčem v týmu. Do turnaje však nastoupil až do třetího zápasu, kdy ho trenéři dopsali na soupisku. Důležité je u tohoto hráče zmínit, že na soupisce mistrovství světa byl zapsán už několikrát předtím, ale až kvůli zdravotním důvodům nebo jiným komplikacím mu nominace nevyšla. Z tohoto důvodu respondent považoval mistrovství světa za celoživotní zážitek a zároveň ho bral jako vyvrcholení své reprezentační kariéry. Média nijak neřeší, nevadí mu v nich vystupovat, ale uznává, že s přibývajícím věkem je vnímá jinak. V současné době hraje za český tým HC Škoda Plzeň.

Rozhovor s tímto respondentem probíhal osobně na hokejovém stadionu v Plzni.

Před každým rozhovorem jsem respondenta seznámila s okolnostmi práce, s mými záměry, co ho čeká a také jsem ho upozornila, že z rozhovoru bude pořízen audiovizuální záznam. Pro další postup práce však byla provedena tzv. transkripce tedy „převedení dat

netextové povahy do povahy textové. “¹²² Je nutné upozornit, že při transkripci nelze zaznamenat úplně vše např. řečové vady či délky pomlky, proto dochází k tzv. redukci dat.¹²³ Pro lepší orientaci v textu tak byla provedena tzv. redukce prvního řádu¹²⁴, při níž došlo k odstranění vycpávkových slov, zaznamenaných zvuků nebo výrazů, které nenesly žádnou informaci. Následně proběhla fáze kódování (pojmenování), metoda kontrastu a faktorování (řazení do kategorií, hledání společného).

¹²² MIOVSKÝ, M. (2006), s. 205.

¹²³ MIOVSKÝ, M. (2006), s. 206.

¹²⁴ MIOVSKÝ, M. (2006), s. 210.

5 Praktická část

V této části bakalářské práce představím výsledky kvalitativního výzkumu, který se primárně zaměřil na to, jak vybraní hokejisté vnímali média během Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2019 a jestli se nějakým způsobem média podílela na jejich psychické stránce.

5.1 Výsledky výzkumu

V následující části detailněji popíšu výsledky výzkumu. Jelikož respondenti nejsou jen ti, co s médii komunikují a jsou jejich pravidelnou součástí, ale také jsou uživateli mediálního obsahu, rozdělila jsem výsledky na dvě hlavní oblasti. V první z nich se budu zaměřovat na hokejistu jako součást médií, kde mě především bude zajímat styk s novináři, poskytování rozhovorů apod. Druhá část poté referuje o hokejstech jako uživateli médií. V obou částech mě ale především zajímá, jestli jakákoliv aktivita s médii nepůsobí na hokejistovu psychiku a tím se nepodílí na jeho výkonu. Nakonec zdůrazňuji, že jakékoliv zjištěné informace, souvislosti a jevy se týkají pouze pěti výše představených respondentů. Proto pokud použiji označení „hokejisté“, mám na mysli jen ty, s kterými jsem vedla rozhovor. Pro zjednodušení budu určité citace uvádět číslem pořadí rozhovoru.¹²⁵

Hokejista jako součást médií

5.1.1 Vnímání novinářů

1 *Snaží se najít něco extra, ale už není, co extra hledat.*

1 *Jsou hodně skeptičtí, snažili se hledat, co bude špatně, než co bude dobře, proto je to lepší nečíst.*

2 *Někdy to vypadá, jako kdyby to dělali poprvé, kdyby třeba dělali reportáž o módních přehlídkách a teď šli na hokej a ptali se Vás na nějaké nesmyslné věci.*

3 *Někteří novináři píšou něco, co ani neví.*

3 *Neříkám, že to novináři dělají špatně, protože jednou člověk pomluví novináře a už si na vás vyšlapou.*

3 *Novináři se snaží zachytit lidi, aby to ostatní chtěli číst.*

¹²⁵ č. 1 – Petr Zámorský, č. 2 – Michal Moravčík, č. 3 – David Musil, č. 4 – Šimon Hrubec, č. 5 – Milan Gulaš

4 Člověk je po zápase plný emocí a ty dokážou na chvíli člověka oprostít od toho, aby se držel toho, co chce říkat, a to je přesně to, na co oni ti novináři čekají, aby mohli mít nějakou tu exkluzivitu.

5 Práci novinářů je hledat pozitiva, hledat negativa, to je úplně normální, to k tomu patří.

5 Vy totiž víte, co ten člověk píše a ono se stačí jenom podívat, jak vypadá a jakou má postavu, a to si řeknete. Ježišmarjá, jak ten člověk vůbec může o hokeji psát, když má nadváhu 40 kg.

Většina respondentů vnímá novináře jako ty, kteří hledají nějaké exkluzivní informace, na které by přilákali potencionální publikum. I když většina hokejistů ví, že práci novinářů je také informovat o negativních věcech, tak novinářská kritika jim vadí, zvláště pokud je od lidí, které považují za nevzdělané v daném odvětví, v tomto případě hokeji. Neodbornosti novinářů si všimají nejen podle pokládaných otázek, které některým respondentům přijdou nesmyslné a pokládané mimo téma, ale také podle vzhledu. Například z citace pátého respondenta lze usoudit, že za znak neodbornosti sportovního novináře považuje viditelnou nadváhu.

3 Třeba špatně porozumí nějakému slovu a pak to překroutí na druhou stranu a to je to, co lidi chtějí slyšet.

3 Tam stačí pozměnit jedno dvě slova a ta věta hned vypadá úplně jinak.

Také ne všichni hokejisté považují práci novináře za pečlivou a přesnou, jelikož si myslí, že hlavně píšící novináři článek nikdy nenapišou tak, jak to ten daný člověk řekl. To, jaké stanovisko k práci novinářů hokejisté zastávají, je do jisté míry ovlivněno jejich minulými zkušenostmi. V případě respondenta č. 3 se jedná o titulky, který vyzněl jinak, než respondent myslel, proto si po této zkušenosti už při každém rozhovoru zjišťuje, případně sám navrhuje, jaký titulek by rozhovor měl mít. Podobně tomu je i u respondentů č. 2 a 4, kteří si celé rozhovory nechávají zaslat před jejich vydáním. Na otázku, proč to dělají, pak většinou odpověděli, že jim záleží, jak to bude prezentované a zda to novináři správně pochopili tak, jak to oni mysleli. Snaží se tak předejít konfliktům, které pokud respondenti v minulosti s novináři nějaké měli, tak se většinou týkaly špatně formulovaných nebo ne zcela úplných informací.

1 Tam vždycky jdete, tři, čtyři novináři se na vás, když to řeknu, nahnou a vy ani nevíte, když už neznáte ty známé tváře, s kterými se potkáváte, tak ani nevíte co to je za médium...

2 To tam člověk jde a modlí se, aby si ho nevybrali.

3 Oni se většinou představili, takže jsem věděl.

Co se týče novinářů na mistrovství, tak respondenti tvrdili, že zvlášť ty české novináře z hokejového prostředí už znají. Pokud ale nějaké neznali, tak většina tvrdila, že novináři se jim před rozhovorem představili. Dá se tedy říct, že pokud hokejisté s novináři nevstoupí do nějakého konfliktu, tak je střetnutí s nimi nijak neovlivní ani je nerozptýlí. Naopak spíš jim vadí jejich pojetí článků a některé kladené otázky při rozhovorech, což podrobněji rozeberu dále. Z některých respondentů šlo však vycítit, že i když novináře a jejich obsah berou s nadhledem a komunikaci s nimi spíš jako povinnost, tak zároveň mají vůči nim určitý respekt.

Zajímavé je, že k podobným výsledkům, co se týče českých novinářů, se dopracovali i v politickém výzkumu provedeném Institutem komunikačních studií a žurnalistiky na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Z tohoto výzkumu vyplývá, že čeští politici vnímají práci novinářů méně kvalitně, než tomu bylo dříve a myslí si, že především o nich pak novináři zobrazují spíše negativní věci. Rovněž politici tvrdili, že konflikty s novináři mají především kvůli špatně formulovaným nebo ne zcela úplným informacím. I přes to ale svůj vztah s novináři popisují spíše jako harmonický, jelikož ve výzkumu se také prokázalo, že politici jsou si vědomi, že média mají vliv.¹²⁶ I když se tento výzkum týkal politických témat, troufnu si tvrdit, že podobně tomu je i u sportovců, a proto vycítěný respekt z novinářů od respondentů přisuzuji tomu, že i sportovci si uvědomují velký mediální vliv.

5.1.2 Realizace rozhovorů

1 *Za ty roky jsou ty rozhovory víceméně stejné, když je špatný zápas, tak je jedna verze, když je dobrý zápas, tak druhá verze.*

2 *Není to zrovna příjemný, když tam člověk jde po prohraném zápase a má ještě odpovídat na ty samé dotazy, na ty otřepané otázky, proč to nešlo, proč se prohrálo.*

3 *Jak ale říkám to jsme zase u toho, člověk si musí dávat pozor, jestli ten člověk píše bulvár nebo píšou víc těch rozhovorů a musí si dávat pozor na to, co řekne.*

4 *Tam ty média, to byl úplně jiný kolotoč. Já bych řekl, že to bylo ještě větší než tady v KHL.*

4 *Přece jenom tam po každém zápase, ať jste pohlál nebo vyhrál, tak jste musel jít přes rolbovnu do takového účka, kde byla zábradlí a za ním všude je hlava vedle hlavy, mikrofon vedle mikrofonu.*

¹²⁶ HÁJEK, Roman. *Postoje českých politiků vůči médiím a kvalitě žurnalistiky*. Praha: Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, 2015. s. 6.

4 No a opravdu, potom zápase, ať je vyhraný nebo prohraný, tak třeba to kolečko, když vás chtějí, tak vás stojí dvacet minut času, a to kolikrát, když se prohraje, tak si nepřejete nic jiného než už být v šatně.

Na mistrovství světa se hokejisté rozhovorům nevyhnou, jelikož jednou z jejich povinností, je projít po každém zápase tzv. mix zóna, kde si hokejisty novináři napříč médii mohou vyžádat. Čtvrtý respondent mix zónu porovnával s druhou největší hokejovou ligou na světě tedy s KHL a podle něho je přítomnost médií v mix zóně mnohem větší. I přes to ale toto prostředí na respondenty nějak stresově nebo jinak psychicky nepůsobí. Obecně to hokejisté berou jako součást práce a někteří tvrdí, že otázky se stále opakují. Některým respondentům je však nepříjemné děláni rozhovorů po prohraném zápase, kdy je podle nich člověk plný emocí, a jak někteří přiznávají, nechtějí o tom pořád přemýšlet. Co je ale zajímavé, že ne vždy hokejisté brali děláni rozhovorů bezproblémově. Přece jenom novináři používají spoustu technických věcí jako je např. mikrofon, diktafon, kamery, které ze začátku mohou na člověka v tomto případě sportovce působit stresově, jelikož s tím třeba do této chvíle do styku nepřišel. To potvrzují někteří respondenti, kteří uvádí, jak to měli ze začátku kariéry.

1 Ze začátku svojí kariéry jsem se na ty rozhovory necítil. Nechci říct, že mi to překáželo, ale byl jsem si nejistý.

1 Já nevím já jsem měl myslím první sezonu tuším devatenáct a člověk přijde teď po zápase si vás vyžádají já nevím pět až osm novinářů teď tam na vás naběhnou s mikrofonem, a to je tak je to pro člověka stresová situace cítí se takový nejistý neví co od toho čekat co správně říct co ne...

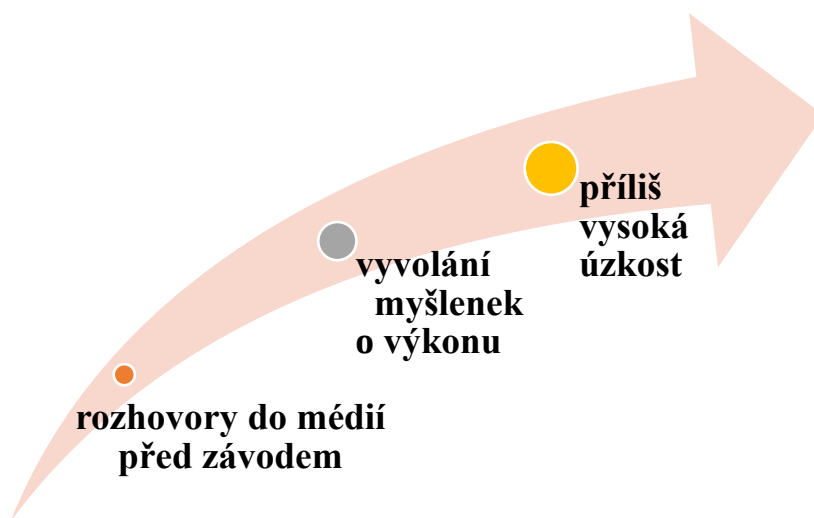
4 No tak na začátku jsem si musel dávat víc pozor na to, co říkám, protože přece jenom jsem neměl ty zkušenosti a mluvil jsem kolikrát i v emocích.

Komunikace s médii tedy pro sportovce může být stresující, a to zvláště ze začátku kariéry. Nejen, že komunikace do mikrofonu a zájem tolika novinářů je povětšinou pro hráče nová zkušenost, ale také mohou být ve stresu z toho, co by měli novinářům odpovídat apod. Dá se obecně říct, že se jedná o strach z neznámého, což může být doprovázeno úzkostmi. Čím víc pak hráč získává zkušenosti, tak si je více jistý a komunikace s médii se pro něho stává méně stresující.

4 Před zápasem nebo před turnajem se dělají některé rozhovory. Na národ'áku to bývá před. Většinou se s tím gólmánem spojí nebo s tím hráčem a říkají „dostaneš tohohle soupeře, jak si na to věříš, jak se na to cítíš, ti soupeři mají takovou soupisku, co na ně bude platit atd.“

Některé rozhovory však během turnaje vznikají předem a zde se média mohou značně podílet na psychickém stavu sportovce. Své otázky totiž směřují k dalšímu zápasu a tím mohou u sportovce podpořit vznik napětí a úzkostných myšlenek typických pro předstartovní stavy.¹²⁷ Blíže o tom pojednává Slepíčka. Podle něj je úzkost typickým projevem v předstartovním stavu závodníka. V těch sportovci o jejich budoucím výkonu přemýšlí a většinou si tvoří negativní hypotézy. Čím více se pak daný závod blíží, tím více má sportovec úzkostných myšlenek. Obecně se uznává fakt, že se stoupající úzkostí roste také celková aktivita člověka, a to je z pohledu výkonnosti bráno spíše pozitivně. Nicméně pokud úroveň úzkosti přesáhne určitou individuální hranici, změní se stoupající aktivita v neurotickou reakci a ta se na výkonnosti člověka podepíše negativně.¹²⁸

Slepíčka úzkost neboli anxiozitu považuje za větší psychologický problém, než je strach, jelikož na rozdíl od něj, se úzkost týká nejasné obavy a nebezpečí.¹²⁹ Jak moc ale sportovci nechají média ovlivnit své myšlení, záleží také na jejich osobnosti, protože míra úzkosti během předstartovního stavu se dá považovat za trvalý rys osobnosti.¹³⁰

Obrázek 1 Jak rozhovory s médii mohou ovlivnit psychický stav v předstartovním stavu

5.1.3 Zájem médií

4 Možná ano, ale hlavně byla větší v tom zápase o třetí místo.

4 Nevadilo mi to. Říkám, já s těmi médii pracovat umím a umím si to srovnat v hlavě, že prostě tak to je, a tak to chodí.

¹²⁷ SLEPIČKA, P. (2009). s. 60.

¹²⁸ SLEPIČKA, P. (2009). s. 69.

¹²⁹ Tamtéž.

¹³⁰ SLEPIČKA, P. (2009). s. 70.

V tomto případě respondent cítil zvýšený zájem médií během turnaje před zápasem o třetí místo. Vyplývalo to z jeho pozice, jelikož v zápase se objevil jako neočekávaný gólman. Respondenta ale v této situaci upřená pozornost médií na něj nijak neovlivnila, naopak tvrdí, že mu to nevadilo. Předtím ale uvedl, že zvýšenou mediální pozornost očekával, je proto možné, že ho to proto nijak nezaskočilo, jelikož se na ni mohl připravit.

5 Už jenom cítím to, že na tu moji osobnost, jenom na mě, je upřená ta větší pozornost, tak mě to dokáže namotivovat.

Zde je příklad toho, kdy upřená pozornost médií dokáže hokejistu namotivovat. Respondent v tomto případě pocítil zvýšenou mediální pozornost na svoji osobu před jeho prvním zápasem na mistrovství světa. Zároveň ale přiznává, že díky tomu, že cítil zvýšenou pozornost na jeho osobu, tak nechtěl v zápase selhat a měl obavy, že zklame. Je tedy patrné, že pozornost médií ho sice motivovala, ale zároveň v něm vyvolala vedlejší psychické stavy. Dá se tedy říct, že mediální pozornost může u některých jedinců zvýšit výkonovou motivaci a podpořit sportovce jako v tomhle případě orientaci na motiv úspěchu. Otázkou zůstává, kdyby se hokejistovi v zápase nepodařilo uspět, co s ním mediální pozornost udělá a jestli ho neovlivní v dalších zápasech na turnaji.

5.1.4 Živý přenos

1 Vůbec tam nemáte čas během toho zápasu zaobírat se tím, jestli tu je tam prakticky každý zápas je v televizi, co já nevím do kolika zemí a berete to úplně normálně.

2 Tak to člověk ani nevnímá. Kdybych si to připouštěl, tak bych se z toho zbláznil a na tom ledě bych neudělal absolutně nic.

4 Ne, já jsem opravdu před tím zápasem nebyl vůbec nervózní, konkrétně ani o to třetí místo.

Ani jeden respondent v rozhovoru neřekl, že by mu živý televizní přenos během mistrovství světa vadil a měl na jeho psychický stav nějaký vliv. Je zřejmé, že hráči jsou na kamery během zápasu zvyklí a berou je jako samozřejmost. Kamery jim tedy nezpůsobují ani nervozitu ani stres či úzkost a zároveň je nerozptylují. Také z citace prvního a druhého respondenta jde poznat, že se hokejisté plně soustředí na zápas a nad snímáním kamer nemají ani čas přemýšlet či je nějak vnímat.

Hokejista jako uživatel médií

5.1.5 Sledování mediálních obsahů obecně

1 *Myslím, že dřív jsem to sledoval víc, ale teď se to snažím omezit, protože to bere čas a myslím, že zbytečně.*

1 *Mám nějaké vybrané weby a zajímám se jen o ty novinky, ale některé weby nesleduju vůbec.*

1 *Internet sježu dvakrát denně.*

2 *Čtu spoustu článků ze sportovního prostředí ne jenom hokejového a trošku domácí scény.*

2 *95 % je internet veškerý zdroj informací.*

3 *Ráno, když vstávám, tak mám takovou rutinu, že si čtu hokej, kouknu na Seznam a co nového na Idnes.*

3 *Snažím se každý den koukat na zpravodajství na jedničce a samozřejmě v kabině máme noviny, tak když je čas, tak si to přečtu.*

4 *Média umí ovlivňovat a ohýbat takové to myšlení té široké veřejnosti, to je důvod, proč já média nečtu.*

5 *Nebudu lhát a ani tvrdit, že média nečtu samozřejmě, že to čtu.*

Tito respondenti mediální obsahy sledují, a jak většina přiznává, k velké většině informací se dostanou přes internet. Kromě toho, že hokejisté sledují příspěvky ze sportovního prostředí, tak se také zajímají o nové události z domova i ze světa. Pokud respondent čte noviny, jak tomu je u třetího respondenta, tak se k němu musí nějakým způsobem dostat, v tomto případě je čte, protože je mají k dispozici v kabině. Také jde z citace poznat, že novinami si vyplňuje volný čas. Čtvrtý respondent tvrdí, že média nečte vůbec, protože si myslí, že by ho mohla ovlivnit. Zajímavé je, že k tomuto rozhodnutí došel po vlastní zkušenosti, kdy si byl vědom, že ho média určitým způsobem ovlivnila. Z tohoto výčtu však není jasné, zda sledování médií má nějaký psychický vliv na hokejisty, ovšem klíčových výsledků se dobereme, pokud to srovnáme se sledováním médií během mistrovství.

1 *Myslím, že jsem se to snažil dát stranou víc než normálně, abych měl prostě čistou hlavu na tu svoji hru a na tu práci, kterou tam mám odvést.*

2 *Člověk si tím zbytečně nechce zaneřádit hlavu, aby v tom brouzдал zbytečně a omílal to furt dokola.*

3 *Navíc snažil jsem se to i tolik nečíst, třeba ohledně hokeje, co psali, to jsem nečetl skoro vůbec.*

5 *Snažil jsem se to omezit, ale v dnešní době má telefon každý.*

Je zřejmé, že všichni respondenti se pokusili sledování mediálních obsahů během mistrovství světa alespoň omezit. Čtvrtý respondent, jak již bylo zmíněno, média nesleduje vůbec. Když už hokejisté média v průběhu mistrovství sledovali, tak někteří z nich se vyhýbali tématu hokeje. Jako důvod uváděli, že chtěli mít čistou hlavu na zápas, mohlo by je to vystresovat, a že to je zbytečný tlak. Z toho se dá usoudit, že pokud hráč sleduje média, tak to v něm může vyvolat tlak. To potvrzuje i odpověď jednoho z respondentů.

2 *Tak možná proto je to trošku víc svazující, že ta výhra se očekává a nic jiného, než výhra se nebere.*

Tento respondent uvádí, že pokud měli hráči v uvozovkách lehčího soupeře, tak jako tomu bylo ve čtvrtfinále, kdy český tým nastoupil proti Německu, tak hráči mají pocit, že nic jiného, než výhra nepřichází v úvahu. K tomuto pocitu podle něj pak rozhodně přispívají média, která tímto hráče dostávají pod tlak. Pokud ale média sportovcům moc věří, tak kromě vyvolaného tlaku mohou zároveň hráčům zvýšit příliš sebevědomí, na které upozorňuje ve své práci i Ott. Ten uvádí příklad, kdy čínská média před olympijskými hrami v roce 2004 dělala předpovědi o sportovcích, kteří podle nich dosáhnou na olympijské zlato. Ani jeden z tipů se však nestal realitou. Později jeden z čínských redaktorů tvrdil, že mediální humbuk způsobil u atletů příliš zvýšené sebevědomí, které vyústilo v atletickou neschopnost. I když u tohoto případu není potvrzené, že média měla opravdu vliv na konečné výsledky sportovců, Ott si ve své práci všímá dalších případů, které se tomuto podobají. Sám ale uvádí, že to je jen podnět pro další výzkum.¹³¹

Zde je tedy jasné, že sledování mediálního obsahu během turnaje může mít vliv na hokejistovu psychiku. Jak většinou respondenti uváděli, během mistrovství se snažili média moc nesledovat, aby se mohli plně koncentrovat na svůj výkon. Ví totiž, že by nad obsahem, zvlášť pak tím negativním, mohli přemýšlet a tím ovlivnit svůj výkon v zápase. To, že myšlení má vliv na zápas potvrzuje i psychologický výzkum, který zkoumal vztah mezi výkony fotbalistů a jejich myšlením v zápase. Bylo dokázáno, že při lepších výkonech fotbalisté zmiňovali pozitivní myšlení, a naopak při výkonech, které hráči hodnotili jako slabší, zmiňovali

¹³¹ OTT, Kyle a Marieke VAN PUymbroeck. Does the Media Impact Athletic Performance? In: *Does the Media Impact Athletic Performance?* [online]. 2008. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <http://thesportjournal.org/article/does-the-media-impact-athletic-performance/> (překlad autor)

např. přemýšlení o předchozích chybách a byli ovlivněni negativními věcmi z okolí.¹³² Na mistrovství se hraje více zápasů, proto pokud se týmu jeden zápas nepovede a nesplní tzv. očekávání médií, vede to kritice a ta, pokud k ní hráči přijdou a začnou o ní přemýšlet, může ovlivnit jejich výkony v následujících zápasech.

Obrázek 2 Možný vliv sledování negativních mediálních obsahů na následující výkon¹³³

3 Většinou, když si sedím a nemám co dělat, tak si přečtu nějaké nadpisy a nemám vyložené chuť se o to zajímat, že bych si po každém zápase řekl, co spoluhráči nebo trenéři.

5 Máte to u sebe, jste bez rodiny, na pokoji sám a teď, co tam máte dělat.

I když respondenti tvrdili, že se sledování médií snažili omezit, z těchto citací je patrné, že omezit sledování médií, v době chytrých telefonů, je čím dál těžší. Respondenti si také sledováním médií vyplňují volný čas nebo zahání nudu. V těchto případech sledování médií nemají pod kontrolou a jak jde vidět, napomáhá tomu snadná dostupnost internetu prostřednictvím mobilních telefonů. U některých respondentů lze poznat, že se brání častému sledování médií tím, že si najdou jiný koníček, který je ve volném čase zabaví. Mezi nimi se objevují např. čtení knih, hraní her na X boxu nebo procházka městem. Pokud bychom ale byli opravdu striktní, tak i první dva případy lze považovat za používání jistého typu médií. Hokejisté se tedy spíše nechtějí zahltit zpravodajskými informacemi a potřebují, zvláště před zápasem, jiný koníček, nad kterým by moc nepřemýšleli. Na kolik se jim ale daří odolat

¹³² TEDESQUI, Rafael a Terry ORLICK. Brazilian Elite Soccer Players: Exploring Attentional Focus in Performance Tasks and Soccer Positions. In: *The Sport Psychologist*. [online]. 2015, **29**(1), s. 41-50. [cit. 2020-04-07]. Dostupné z:

<https://www.researchgate.net/publication/273580702_Brazilian_Elite_Soccer_Players_Exploring_Attentional_Focus_in_Performance_Tasks_and_Soccer_Positions/citations> (překlad autor)

¹³³ Zdroj: autor.

jakémukoliv přísunu informací s mobilními telefony po ruce, zůstává podnětem pro další výzkum.

5.1.6 Sledování médií o svojí osobě

2 Přečtu si to, ale to je tak asi všechno, nerozebírám to.

5 Ale jo přečtu si to, ale takhle přečtu si nějaká média a některá nečtu vůbec.

Tito respondenti si rozhovory s nimi v médiích přečtou, ale jak uvádí první respondent, dál už nad rozhovorem nepřemýšlí, a druhý respondent čte své rozhovory jen z vybraných médií.

1 Snažím se tomu vyhnout nebo myslím si, že to je zbytečná gardáž i nějaký nápor nějaký tlak na svoji osobu.

3 To já po sobě nikdy nečtu rozhovory.

3 Já se většinou snažím být upřímný, takže pokud to nějak nepřekroutí a nijak neovlivní, tak věřím, že to tam je napsané tak, jak jsem řekl.

4 Samozřejmě, ať tam o mně napíšu, co řeknu, to ať otisknou. Jenže potom tam je většinou k tomu nějaký rozhovor nebo je k tomu vyjádření odborníka a ten mě může buď pochválit, nebo zhanit. A já nechci slyšet ani jedno.

Tito respondenti mediální příspěvky s nimi nečtou. Jedním z důvodů, které je k tomuto rozhodnutí vede, je přesvědčení, že by je tento obsah mohl nějakým způsobem ovlivnit. Z citace čtvrtého respondenta můžeme usoudit, že nejde čistě jen o zpravodajské příspěvky nebo samotné rozhovory, ale spíše o komentáře apod. Ten může být buď kritický, nebo naopak pozitivní. Na základě výzkumu si často mediální obsah respondenti spojovali s kritikou, proto je zřejmé, že se snaží především vyhnout kritice na svoji osobu. Co tedy s psychikou kritika nebo ale i chvála udělá, rozeberu dále. Zajímavá je také výpověď třetího respondenta, který tvrdí, že médiím věří, že to přesně napsali tak, jak to řekl. S tímto výrokem si ale protiřečí, protože v rozhovoru dále uvádí, že k psaným mediálním obsahům přistupuje s odstupem, jelikož to podle něj novináři nikdy přesně nenapíšu tak, jak to ten daný člověk řekl. Můžeme se tedy domnívat, že tento respondent nečte po sobě rozhovory především z toho důvodu, jelikož sám uvedl, že se nerad dohaduje s novináři, proto se nepouští do hledání nesrovnalostí tím, že je nečte.

5.1.7 Sledování médií jako motivace

3 *Tak jedna motivační zpráva, která byla asi pro mě největší, co jsem kdy vnímal, bylo finále extraligy, které jsme hráli proti Liberci. Předtím jsem si četl porovnání trenérů a všichni říkali, že Liberec ve finále porazí Třinec. To bylo pro mě jednou, kdy jsem si řekl, ty jo teď jim chci dokázat, že my jsme lepší než ten Liberec.*

Tohoto respondenta dokázal mediální obsah namotivovat. Pozoruhodné však je, že článek se netýkal přímo respondenta, ale jeho týmu. Z citace lze usoudit, že článek hokejistova týmu byl spíše pro něho negativní, jelikož trenéři jako vítěze tipovali soupeře a hokejista jim to chtěl vyvrátit.

5 *Když taková věc vyjde, pokaždé vyjde nebo jakýkoliv názor, tak to mám vyloženě založené na tomhle, že to chci vždycky vyvrátit a chci těm lidem potvrdit jejich omyl.*

Tento respondent přiznává, že ho mediální obsah dokáže namotivovat pravidelně. Uvádí, že má rád vyhecování tím, že mu a jeho týmu média nevěří. Jak tomu bylo v předchozím případě, také chce médiím dokázat to, že se mýlí. Obsah, který tedy dokáže tohoto respondenta namotivovat, má rovněž spíše negativní ráz. V tomto případě můžeme brát, že hokejista učiní na základě přečteného mediálního obsahu s médii „sázku“, která ho vyhecuje k lepšímu výkonu. To navíc podtrhne ještě upřená mediální pozornost na jeho osobu, která ho také dokáže namotivovat. Jak už ale bylo dříve zmíněno, upřená pozornost také u hokejisty na mistrovství světa vyvolala vedlejší psychické stavy. Záleží tedy na hokejistově osobnosti, jelikož taková motivace může místo pozitivního účinku přinést naopak negativní. Sportovní psycholožka Hana Jenčová tvrdí, že „motivace a tlak na výkon může být přínosná, ale i nadhраниční. A ta nadhраниční už naše výkony kazí, blokuje.“¹³⁴

4 *Nevím, jestli Bez frází je médium, ale to si čtu, protože ty mě motivují ohromně.*

V posledním případě, kdy se dá vysledovat nějaká motivace získaná sledováním médií je spjatá s konkrétním médiem, a to www.bezfrazi.cz. Tohoto respondenta motivují především životní příběhy jiných sportovců, které právě tento web publiku zprostředkovává. Je to tedy odlišný případ motivaci oproti zmíněným předešlým dvěma, jelikož jednotlivé články nejsou nijak spojené přímo s respondentem. Nicméně i v tomto případě se dá mluvit o motivaci na základě sledování určitého média.

¹³⁴ JENČOVÁ, Hana. Pro sportovce je psychika prvořadá. In: *stop.p13.cz*. [online]. květen 2013 [cit. 16.4.2020]. Dostupné z: <<http://stop.p13.cz/cs/kveten-2013/pro-sportovce-je-psychika-prvorada/4486/>>

Dá se tedy říct, že mediální příspěvky, pokud s nimi daný hokejista přijde do kontaktu před zápasem sportovce určitým způsobem namotivují. Nicméně ještě jeden faktor zde při motivaci může hrát roli. V prvním případě hokejistu namotivoval článek před finálovým zápasem extraligy. Ve druhém případě i když respondent tvrdí, že ho obsah motivuje pravidelně zmiňuje zároveň motivaci podpořenou pozorností před prvním zápasem na mistrovství světa, které navíc považuje za vrchol kariéry. Možná tedy je motivace u sportovců z médií závislá na velikosti zápasů, kdy případné obavy, názory chtějí hokejisté svým výkonem buď potvrdit, nebo vyvrátit.

5.1.8 Mediální kritika

1 Když se udělá špatný zápas, tak to zkritizují, že se dalo málo gólů, přesilovky špatné atd.

1 Po prohraném zápase nemám chuť si to číst.

3 Lidi rádi kritizují a jsou negativní.

4 Nemyslím to, co se týče kritiky, ale že co napsali nebo řekli, tak to byla pravda.

5 Já nevidím důvod, proč, a to zdůrazňuji během mistrovství světa hledat negativa a kritizovat hráče.

Z rozhovorů vyplývá, že respondenti si často prohraný zápas spojují s mediální kritikou. I když ví, že to k práci novinářů patří, obecně se v tvrzeních shodují, že to na jejich psychiku má vliv. To mohl být také jeden z hlavních důvodů, proč se sledování médií snažili během turnaje omezit. Důležité si je ale uvědomit, že záleží na tom, o jakou kritiku se jedná. Obecně bude mít na hráče větší vliv kritika, která se vztahuje přímo na jeho osobu než na celý tým. Pokud se totiž kritika vztahuje jen na konkrétního sportovce, může tak více ovlivnit jeho motivaci, ale také sebevědomí. To potvrzuje také výzkum provedený mezi vrcholovými sportovci, kteří uvedli, že je negativní zpráva nebo kritika v médiích demotivovali. Zároveň ale také někteří uvedli, že mediální kritika u některých sportovců zvýšila výkonovou motivaci.¹³⁵ Vrcholoví sportovci se ale za svou kariéru kritice nevyhnou, a jak už bylo řečeno v teoretické části, záleží na jejich osobnosti a také psychické odolnosti jedince, jak se s ním vyrovnají. Na základě rozhovorů jsem ale došla k závěru, že čelit mediální kritice je horší na začátku kariéry.

¹³⁵ BLAHUTKOVÁ, Marie a Viktor PACHOLÍK. Vrcholový sportovní výkon a reakce okolí. In: *Psychologické dny 2008: já & my a oni*. Brno: Masarykova univerzita, 2009. s. 6.

1 Ze začátku kariéry, kdy jsem měl tuším devatenáct let tak jsem to přečetl a říkám Ježišmarjá a byl jsem z toho vykořeněný, ale myslím si už teď, co už jsem x krát prošel tou kritikou v těch novinách, tak i s tím se dá žít.

5 Samozřejmě, když začínáte jako mladý kluk, já jsem do Ice ligy naskočil jako osmnáctiletý kluk, tak jsem to vnímal úplně jinak. Máte strach, neumíte s tím pracovat...

Tyto případy ukazují, kdy mediální kritika na hokejistovu osobu hráče rozptýlila a psychicky rozhodila. Ze začátku kariéry hokejisté neumí s kritikou pracovat a může je tedy více negativně ovlivnit. S přibývajícími zkušenostmi a časem se ale hokejisté naučí alespoň částečně s kritikou pracovat. Jak moc si ji ale připustí, záleží opět na jejich osobnosti. Někteří se ji proto snaží preventivně vyhnout tím, že sledování médií omezí.

Zajímavé ale je, že i když hokejisté vnímají mediální obsah jako převážně kritický, tak komentář Jiřího Hoška tvrdí něco jiného. Uvádí, že čeští novináři si se sportovci plácají po zádech a místo kritiky se hledá i na neúspěších sportovců jen to pěkné. Dále tvrdí, že by od sportovních novinářů čekal tvrdší kritiku.¹³⁶ Pokud bychom mu ale dali za pravdu a považovali současnou českou sportovní žurnalistiku za málo kritickou s tím, že sportovci ji i přes to považují za kritickou až moc, je otázkou, co by tvrdší kritika způsobila se sportovci a jejich výkony.

5.1.9 Vliv komentářů od fanoušků

K hokejistům se ale kritika může dostat nejen od samotných novinářů, ale také od fanoušků. S tou druhou se obecně sportovci v dnešní době mohou setkávat čím dál tím víc, protože kontakt mezi fanoušky a sportovci je díky sociálním sítím jednodušší. To potvrzují i samotní respondenti, kteří většinou sociální sítě vůbec nemají a když ano, tak přiznávají, že názory fanoušků nečtou. Někteří ale přiznali, že ze začátku kariéry pročítali diskuse či jiné komentáře a názory fanoušků, a že se to podepsalo na jejich psychice.

2 Dřív jsem to vnímal a upřímně mi to nedělalo moc dobře na psychiku.

2 To, co si tam kolikrát přečtete, co ty lidi dokážou vyplodit to je prostě něco neskutečného.

¹³⁶ HOŠEK, Jiří. Komentář: Sportovci a novináři se navzájem plácají po zádech. Nedá se na to dívat. In: *Seznamzpravy.cz*. [online]. 7.2.2020 [cit. 16.4.2020]. Dostupné z: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/komentar-sportovci-a-novinari-se-alibisticky-placaji-po-zadech-neda-se-na-to-divat-88261>

V tomto případě se respondent setkal s velmi ostrou fanouškovskou kritikou, která ho psychicky ovlivnila. Pročítání komentářů považuje za mladickou nerozvážnost a tvrdí, že už s tím přestal.

4 Myslel jsem si, že to, co lidi píšou, tak je pravda.

Čtvrtý respondent také popisuje, jak ho ovlivnily komentáře fanoušků, a to hned dvakrát ze začátku kariéry. Popisuje, jak si po vyhraném zápase četl příspěvky na diskusním fóru a tam ho jako brankáře chválili a tyto pochvalné komentáře mu zvedly sebevědomí do dalšího zápasu. V tom ale s týmem prohrál, a když si po prohraném zápase opět četl příspěvky, které byly spíše kritické, tak naopak měl sebevědomí nízké. Od té doby se tedy médiím a diskusním fórům snaží vyhnout, jelikož nechce slyšet ani pochvalu ani kritiku.

Z vyprávění tohoto příběhu šlo poznat, že komentáře fanoušků nejdříve zvedly hokejistovi příliš sebevědomí, které se následně negativně podepsalo v dalším zápase.

Na základě těchto příkladů, lze potvrdit sílu komentářů od fanoušků na psychiku hokejistů. Opět si je ale třeba uvědomit, že zkušenosti popisují hráči z jejich začátku kariéry, ve které sociální sítě ještě nebyly tak populární. Z tohoto důvodu předpokládám, že začínající sportovci v dnešní době to mohou mít díky sociálním sítím s fanoušky komentářů mnohem složitější. I když všichni respondenti patří mezi zkušenější hráče, zajímalo mě, jak se k sociálním sítím staví oni.

5.1.10 Sociální sítě

Respondent	Facebook	Twitter	Instagram
Petr Zámorský	Ne	Ne	Ne
Michal Moravčík	Ano	Ne	Ano
David Musil	Ano	Ne	Ano
Šimon Hrubec	Ne	Ne	Ano
Milan Gulaš	Ne	Ano	Ne

Tabulka 1 Sociální sítě, na kterých mají respondenti účet¹³⁷

¹³⁷ Zdroj: autor.

1 Zprv, jak jsem říkal, považuji se za toho introverta, takže já nepotřebuju nebo mě to vůbec nechytlo sledovat někoho přes sociální media nebo dávat tam nějaké příspěvky.

4 Jediné, čemu se neubráním, tak mi na Instagram chodily zprávy od lidí.

4 Když je totiž den zápasu, tak já nejsem na soc. sítích a nelezu na ně, abych se právě dokázal oprostit i od případných zpráv, co by mi přišly.

5 Nechal jsem si jen Twitter a ten mám vyloženě jen na zpravodajství, abych věděl, co se děje ve světě.

Jak znázorňuje tabulka č. 1, většina respondentů používá nanejvýš jednu sociální síť a dokonce hokejista Petr Zámorský nevlastní účet na žádné z nich. Připisuje to k tomu, že se pokládá za introverta, a tudíž nepotřebuje sledovat lidi nebo na ně přidávat příspěvky. Otázkou však zůstává, jestli to extroverti mají jinak. Zajímavé ale je, že čtvrtý respondent sociální sítě, v den zápasu, nesleduje vůbec. To potvrzuje případy zmíněné v teoretické části, kdy bylo potvrzeno, že sociální sítě mohou narušit koncentraci na sportovní výkon. Hokejista se tedy tomu snaží předejít a sociálním sítím se v den zápasu vyhýbá. Také, jak už jsem referovala dříve, někteří sice sociální sítě mají, ale komentáře si pod příspěvky nepročítají. Další otázkou však zůstává, jestli se vyhnou případné fanouškovské kritice v soukromých zprávách na sociálních sítích.

5.1.11 Sledování příspěvků o ostatních spoluhráčích

1 Kapitán moc po zápase nehodnotí, proto ty názory mě zajímají.

2 To jsem si kolikrát přečetl, tak ze zajímavosti, co jak to trenér viděl.

3 Oni to spíš sledují jako fanoušci a mají třeba nějaký odborný názor, ale z mého hlediska stejně ti sportovci to ví líp než média.

Co se týče sledování příspěvků o ostatních spoluhráčích z týmu během turnaje, tak respondenti často zmiňovali, že tyto příspěvky si přečtou hlavně ze zajímavosti. Pokud by média během tohoto turnaje měla sloužit jako uklidňující prvek na psychiku hokejistů, když média například napíší, že očekávaný spoluhráč je papírově slabší nebo naopak silnější, tak to dle respondentů na ně nemá vliv. Ví totiž, že média mají mnohem méně informací než oni a zároveň považují v tomhle případě média za fanoušky. O svým spoluhráčích si však hokejisté občas mediální příspěvky přečetli. Proto poslední věcí, která mě bude dále zajímat je, zda mediální obsah o ostatních spoluhráčích neovlivnil ostatní a tím nenarušil celkovou atmosféru v týmu.

5.1.12 Mediální příspěvky o spoluhráčích a jejich vliv na tým

1 *Bylo tam pětadvacet lidí, kteří věděli, za čím si jdou.*

1 *V tom týmu nějak spolu žijete, je tam nějaká ta chemie a ty názory jsou víceméně podobné.*

2 *My jsme se v kabině trošku uzamkli do sebe, než abychom se pouštěli do okolního světa.*

2 *Trenéři za námi nechodili, co se děje v médiích.*

2 *Byl to uzavřený svět, každý si to přečetl, ale nevytahovali jsme to v kabině potom.*

5 *To je takové to kouzlo v té šatně, že se během té chvíle ti kluci semknou, i když spolu celý rok nehrají.*

5 *Dojdete do té kabiny a cítíte takovou tu vnitřní sílu, víte, za čím si jdete a za co všichni bojujíte.*

5 *To pak ovlivňuje i ty kluky ostatní a třeba jim to vadí, proto říkám, že to prožívají i ti kluci v té šatně.*

Všichni hokejisté byli členové českého národního týmu, který lze považovat za určitý druh sociální skupiny. Podle Slepíčky je skupina v nejobecnějším smyslu vnímána jako sdružení dvou a více osob, které jsou ve vzájemném působení a také se navzájem ovlivňují.¹³⁸ Pokud se tedy se o tuto definici opřu, je potřeba blíže prozkoumat, jestli hráči opravdu ostatní spoluhráče ovlivňují navzájem i tím, co se o nich vyskytuje v médiích. Na základě citací lze vysledovat, že tento tým měl mezi sebou silné vazby. Jasně je, že narušení dobré atmosféry by přispěly mediální obsahy spíše negativního charakteru. Aby se tedy dalo zjistit případné narušení této skupinové atmosféry obsahem médií, musel by během turnaje vyjít o některém z hráčů negativní příspěvek a také by ostatní hokejisté museli být s příspěvkem ve styku, popřípadě by se o něm muselo mluvit na společných setkáních. Hokejisté tvrdili, že si nějaké příspěvky přečetli, ale poté to tzv. nevytahovali. Většina respondentů tvrdila, že se s ostatní z týmu o médiích nebavila. Nicméně pátý respondent se v rozhovoru podrobněji o jedné špatné zkušenosti s médii během mistrovství zmínil, a to i přesto, že příspěvek se netýkal přímo jeho a v rozhovoru přiznává, že se to na mistrovství řešilo. Náznak, který by tento konflikt potvrdil, najdeme i v rozhovoru se třetím respondentem.

3 *To bylo, jak ho posadili, tam byla nějaká ta velká kauza, že tam byli nějakí bývalí hráči, kteří vystoupili a začali říkat, že Vrána by měl hrát.*

¹³⁸ SLEPIČKA, P. (2009). s. 124.

5 *Nicméně Vrána z Washingtonu, mladý kluk, vyskočilo tam, že najednou nehrál a vypadl ze sestavy a vyskočily články v novinách, kdy, proč, jak.*

5 *Útočilo se na něj jo, různí experti a různí lidé tam přes média řešili svoje názory.*

5 *Já jsem s tím teda nesouhlasil i jsem si o tom s tím novinářem popovídal.*

Zde vidíme, že alespoň jednoho z respondentů mediální obsah určitým způsobem ovlivnil, a to v jednání, kdy se rozhodl si s novinářem o tom promluvit, tak zároveň to v něm vyvolalo i emoce jako je vztek, ale také, jak dál v rozhovoru popisuje i lítost. Jeden z důvodů, proč se ostatní respondenti o tomhle případu nezmínili, může být to, že během mistrovství tolik nesledovali média, tudíž tuhle informaci mohli zachytit, ale spíše od okolí než přímo z médií. Důvod, proč zrovna tento případ tak silně ovlivnil tohoto respondenta, spatřuji ještě někde jinde. Slepíčka uvádí, že každá sociální skupina je složena z tzv. sociálních rolí.¹³⁹ Jedna z rolí je také role vůdce, který je charakteristický například tím, že má „sociální citlivost vůči dění ve skupině spojená se starostlivostí o členy skupiny.“¹⁴⁰ Pátý respondent v rozhovoru přiznává, že s přibývajícím věkem obecně vnímá média a věci s nimi spojené jinak než na začátku kariéry a cítí zodpovědnost za tým, fanoušky, klub apod. Dále uvádí, že tohle si přivezl s sebou na mistrovství, a proto měl snahu tenhle problém řešit, protože věděl, že se to týká mladého spoluhráče, který to má všechno před sebou. Je tedy patrné, že i když pátý respondent nebyl v roli kapitána týmu, vzhledem k tomu, že byl v týmu nejstarší, vzal na sebe roli vůdce a cítil určitou zodpovědnost za ostatní spoluhráče. Tímto se dá vysvětlit respondentovo chování, ale samozřejmě musíme brát v potaz hokejistovu osobnost a jeho vlastnosti, ze kterých vyplývá, že se věci nebojí řešit a nevadí mu ani případný konflikt, v tomhle případě s novinářem. Podpořit tvrzení, že zde hrají roli i osobnostní charakteristiky, se dá srovnáním s třetím respondentem. Ten totiž také tento případ zaregistroval, ale jednal by i v roli vůdce jinak, jelikož sám v rozhovoru později uvádí, že potyčky s novináři nemá rád.

¹³⁹ SLEPIČKA, P. (2009). s. 137.

¹⁴⁰ SLEPIČKA, P. (2009). s. 138.

Závěr

Sportovní výkon neovlivňuje jen fyzická připravenost sportovce, ale také jeho psychický stav. Na tom se mohou podílet také média, která jsou často přítomná nejen během výkonů vrcholových sportovců, ale také v některých případech se sportovci realizují rozhovory před výkonem. Navíc často dochází k tomu, že média před soutěží publikují mediální obsahy, ve kterých sportovcům predikují výsledky. Tím mohou sportovce dostat pod tlak a vyvolat v něm další psychické stavy, které se pak projeví na sportovním výkonu.

Cílem práce bylo zjistit, jak hokejisté vnímají média během jednoho z největších hokejových turnajů. Konkrétně se pak výzkum zaměřil na to, jestli média během Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2019 působí na hokejistovu psychiku a tím ovlivňují sportovní výkon. Dále se snažil zjistit postoje hokejistů k mediálním příspěvkům o sobě a jejich spoluhráčích a jestli média mají moc ovlivnit hokejistovu motivaci nebo sebedůvěru.

V teoretické části této práce byly především představeny dosud zjištěné teoretické poznatky z oblasti psychologie sportu, podpořené praktickými příklady z jiných odborných studií. Praktická část této práce pak představuje výsledky kvalitativního výzkumu, které byly vytvořeny na základě interpretace výpovědí získaných pomocí polostrukturovaných rozhovorů s pěti respondenty. Z této analytické části vyplývají následující závěry.

Na psychický stav hokejistů během samotného turnaje nepůsobila interakce a komunikace s médii. Tento fakt přisuzuji tomu, že všichni respondenti patří mezi zkušené hráče a poskytování rozhovorů novinářům tak pro ně byla samozřejmost. I když respondenti přiznali, že někteří novináři pokládají nesmyslné otázky a je jim nepříjemné odpovídat na dotazy po prohraném zápase, nemá to na jejich psychiku žádný vliv. To platí i o rozhovorech prováděných před zápasem, kde otázky novinářů povětšinou směřují k následujícímu výkonu. To může mít za následek úzkostné myšlenky, které jsou typické pro předstartovní stavy. Na kolik procent se tím daný hokejista nechá ovlivnit, záleží na jeho osobnosti. Nicméně opět se domnívám, že zde hrají určitou roli zkušenosti daného hráče. Tato předzápasová interview mohou totiž spíše znejistit hokejisty, kteří roli profesionálního hráče zastávají krátce. I když respondenti mají povědomí o velké sledovanosti živých přenosů, kamery jim během zápasu nijak nevadí a nepůsobí na ně.

Co se týče postojů hokejistů k mediálním výstupů o jejich osobě, tak většina respondentů po sobě rozhovory v médiích nesleduje. Považují to za zbytečný tlak na svoji osobu a někteří tvrdí, že by je případný komentář mohl určitým způsobem ovlivnit. Respondenti, kteří po sobě

v médiích rozhovory naopak čtou, tak se nad nimi snaží dále nepřemýšlet a nerozebírat je. Někteří také nesledují rozhovory po sobě ze všech médií, ale volí jen taková, kterým věří. Zajímavé ale je, že většina respondentů i ti, kteří rozhovory po sobě nečtou, tak nějakým způsobem zasahují do obsahu rozhovorů. Někteří z nich proto po novinářích požadují před vydáním zaslat celý rozhovor na e-mail, popřípadě se zajímají, jaký chtějí novináři dát rozhovoru titulek. Z toho vyplývá, že novinářům respondenti moc nevěří a pro jistotu si jejich práci ověřují. Kontrolu rozhovorů však respondenti provádějí ještě z jiného důvodu, a to kvůli sebe prezentaci v médiích. Jsou si totiž vědomi toho, že lidé médiím věří a mohou si na základě jednoho rozhovoru udělat o daném hokejistovi určitou představu.

Příspěvky o jejich spoluhráčích z týmu respondenti sledovali více než příspěvky o sobě samých. Důvodem byl zájem respondentů o názory ostatních hráčů. Hokejisté tak měli povědomí o tom, co se v médiích objevuje nejen o nich, ale také o jejich spoluhráčích. S tímto zmiňoval respondent Milan Gulaš vzniklý konflikt během turnaje. Jednalo se o kritiku na jeho mladého spoluhráče Jakuba Vránu. Gulaš tvrdil, že tyto příspěvky neměly vliv jen na samotného Vránu, ale také na spoluhráče v týmu. Sám přiznal, že vůči těmto příspěvkům cítil naštvaní a zároveň lítost, protože se podle něj jednalo o neoprávněnou kritiku. Také ho tyto mediální výstupy ovlivnily v jednání, a to tak, že se rozhodl iniciovat setkání přímo s daným autorem tohoto mediálního obsahu. Na základě toho si tedy troufnu tvrdit, že sledování příspěvků v médiích i o jiných spoluhráčích má vliv na celý tým a může narušit určitou dobrou atmosféru v týmu, která se pak může projevit v zápasech.

Tři respondenti potvrdili získanou motivaci na základě médií. Milan Gulaš pak přímo mluví o motivaci během mistrovství světa. Tvrdí, že média v něm dokážou vyvolat motivaci k lepšímu výkonu tím, že mu nebo týmu nevěří a respondenta to vede k větší výkonné motivaci. Chce jim totiž jejich předpoklady vyvrátit. Rovněž říká, že ho motivuje k lepšímu výkonu také upřená pozornost médií jen na jeho osobu. V tomto případě jedince namotivují mediální výstupy o něm publikované před zápasem a zároveň pozornost médií. Dalšího respondenta namotivoval článek, který nevěřil týmu, za který respondent hrál. Motivace pak byla způsobena opět tím, že respondent chtěl médiím dokázat, že se mýlí. V poslední zmíněné situaci, respondenta motivují příběhy jiných sportovců, které čte především na webových stránkách bezfrazi.cz. Mediální obsah tak u sportovců může zvýšit motivaci, avšak média nesmí jedince přemotivovat, jelikož by to mohlo mít za důsledek opačný efekt.

Podobně jako s motivací může mediální obsah ovlivnit sebedůvěru sportovců. Respondenti se na základě svých zkušeností shodli, že zvláště mediální kritika na jejich osobu může ovlivnit

jejich sebevědomí. Opět potvrzují, že zejména ze začátku kariéry na ně měla mediální kritika větší vliv. Také přiznávají, že na jejich sebevědomí mělo vliv pročítání komentářů od fanoušků. Šimon Hrubec pak uvádí dva příklady ze začátku jeho kariéry, kdy sledování fanouškovských příspěvků vedlo nejprve k přehnaně vysokému sebevědomí, které následně ovlivnilo jeho výkon v dalším zápase. Poté kritické komentáře vedly ke snížení sebevědomí, proto od té doby tento respondent média nesleduje vůbec. Moc fanoušků skrze komentáře potvrzují i ostatní respondenti tím, že většina z nich vlastní maximálně jeden účet na sociálních sítích, kde je v současné době střet fanoušků se sportovci největší. Také respondenti tvrdí, že v současné době komentáře fanoušků už nesledují. Na kolik se jim to ale v době sociálních sítí daří, zůstává otázkou pro další výzkum.

Mistrovství světa v ledním hokeji trvá přesně 17 dní, během kterých se hokejisté s médii pravidelně střetávají. Kromě vyčerpávajících tréninků a zápasů, tak musí ještě odpovídat na dotazy novinářů. Ti kolikrát svými obsahy dostanou hokejisty pod tlak. Kromě toho obsahy médií během takového turnaje vyvolají u hokejistů myšlenky, které mohou vést k úzkostem. Kritikou zase mohou vyvolat různé emoce, jak tomu bylo v případě Milana Gulaše. Také ale u některých hokejistů mohou zvýšit motivaci či sebedůvěru. Z toho vyplývá, že média se podílí na psychickém stavu sportovce a čím více během turnaje hokejista mediální obsah sleduje, tím více se u něj objeví rušivé myšlenky, které mu brání se plně koncentrovat na svůj výkon. Média tedy hráče především svým obsahem rozptylují. Na druhou stranu si hokejisté turnaj bez médií nedokážou představit. Nezbyvá tedy než se pokusit najít jakýsi konsenzus, který by uspokojil obě strany.

Sportovci a média jsou dva světy, které se bez sebe neobejdou. Navzájem se ovlivňují, ale stále existuje málo studií, které by zkoumaly dopady médií na psychiku sportovců. Přitom, jak potvrdil i jeden z respondentů Milan Gulaš, psychika je ve sportu nejdůležitější. Tím, že média stojí i za negativními dopady na psychiku sportovců, měla by se tato oblast prozkoumat více. Z tohoto důvodu bych považovala za velký úspěch, kdyby se tato práce stala jakýmsi odrazovým bodem pro další bádání.

Použitá literatura a prameny

Literatura

BLAHUTKOVÁ, Marie a Viktor PACHOLÍK. Vrcholový sportovní výkon a reakce okolí. In: HELLER, Daniel, Michal CHARVÁT a Irena SOBOTKOVÁ. *Psychologické dny 2008: já & my a oni*. Brno: Masarykova univerzita, 2009, 75 s. ISBN 978-80-210-4938-3.

BLAHUTKOVÁ, Marie a Miroslav SLIŽÍK. *Vybrané kapitoly z psychologie sportu*. Brno: Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií, 2014. 118 s. ISBN 978-80-210-6691-5.

DĚKANOVSKÝ, Jan. *Sport, média a mýty: zlatí hoši, královna bílé stopy a další moderní hrdinové*. Praha: Dokořán, 2008. 183 s. ISBN 978-80-7363-131-4.

FITZGERALD, Matt. *Vítězství je v hlavě: vybuduj si silnou mysl pro nejlepší výkony*. Praha: Mladá fronta, 2017. 256 s. ISBN 978-80-204-4398-4.

GILL, L. Diane, Lavon WILLIAMS a Erin J. REIFSTECK. *Psychological dynamics of sport and exercise*. 4. vyd. Champaign, IL: Human Kinetics, 2017. 368 s. ISBN 9781450484664.

HARTL, Pavel a Helena HARTLOVÁ. *Velký psychologický slovník*. Praha: Portál, 2010. 800 s. ISBN 978-80-7367-686-5.

HÁJEK, Roman. *Postoje českých politiků vůči médiím a kvalitě žurnalistiky*. Praha: FSV UK, 2015. 16 s. Zpráva z výzkumu.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. 4. vyd. Praha: Portál, 2016. 440 s. ISBN 978-80-262-0982-9.

JIRÁK, Jan a Barbara KÖPPLOVÁ. *Masová média*. Praha: Portál, 2009. 416 s. ISBN 978-80-7367-466-3.

JIRÁK, Jan a Helena PAVLIČÍKOVÁ. *Média pod lupou (mediální výchova jako téma celoživotního vzdělávání)*. Praha: Powerprint, 2013. 187 s. ISBN 978-80-87415-70-2.

KAUFMANN, Jean-Claude. *Chápající rozhovor*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2010. 151 s. ISBN 978-80-7419-033-9.

MIOVSKÝ, Michal. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada, 2006. 332 s. ISBN 80-247-1362-4.

MIŠOVIČ, Ján. *Kvalitativní výzkum se zaměřením na polostrukturovaný rozhovor*. Praha: Slon, 2019. 292 s. ISBN 978-80-7419-285-2.

PEŘIČ, Tomáš a Josef DOVALIL. *Sportovní trénink*. Praha: Grada, 2010. 160 s. ISBN 978-80-247-2118-7.

REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. 328 s. ISBN 80-7178-926-7.

SEDLÁKOVÁ, Renáta. *Výzkum médií: nejužívanější metody a techniky*. Praha: Grada, 2014. 539 s. ISBN 978-80-247-3568-9.

SLEPIČKA, Pavel, Jiří MUDRÁK a Irena SLEPIČKOVÁ. *Sport a pohyb v životě seniorů*. Praha: Karolinum, 2015. 164 s. ISBN 978-80-246-3110-3.

SLEPIČKA, Pavel, Václav HOŠEK a Běla HÁTLOVÁ. *Psychologie sportu*. Praha: Karolinum, 2009. 242 s. ISBN 978-80-246-1602-5.

TOD, David, Joanne THATCHER a Rachel RAHMAN. *Psychologie sportu*. Praha: Grada, 2012. 200 s. ISBN 978-80-247-3923-6.

ŽELEZNÁ, Katarína. *Vliv mediálních sdělení na české sportovce před a během olympijských her v Londýně 2012*. Praha: FSV UK, 2014. 111 s. Bakalářská práce.

Prameny

Online prameny

ADLING, B. Rohit. Importance of sports psychology in physical education and sports. *International Journal of Yoga, Physiotherapy and Physical Education* [online]. 2017, 2(5), 215-218 [cit. 2020-01-07]. ISSN 2456-5067. Dostupné z: <<http://www.sportsjournal.in/archives/2017/vol2/issue5/2-5-59>>

Chování a prožívání, psychické procesy, stavy. In: *studium-psychologie.cz*. [online]. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://www.studium-psychologie.cz/obecna-psychologie/3-chovani.html>>

Concordia University Chicago. *Late night social media use may decrease athletic performance* [online]. 2019. [cit. 2020-02-07]. Dostupné z: <<https://exsci.cuchicago.edu/study-shows-late-night-social-media-use-may-decrease-athletic-performance/>>

Česká hokejová reprezentace. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2019-02-17]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesk%C3%A1_hokejov%C3%A1_reprezentace>

Českým národním sportem je hokej, ale každý šestý Čech nesportuje. *Český národní panel* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <<https://www.narodnipanel.cz/default/news/detail/Ceskym-narodnim-sportem-je-hokej-ale-kazdy-sesty-Cech-nesportuje->>

DAVISON, W. Phillips. The Third-Person Effect in Communication. *Public Opinion Quarterly* [online]. 1983, 47(1), 1-15 [cit. 2020-02-17]. ISSN 1537-5331. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1086/268763>>

ENCEL, Kim, Christopher MESAGNO and Helen BROWN. Facebook use and its relationship with sport anxiety. *Journal of sports sciences* [online]. Australia: Faculty of health, Federation University, Ballarat and Faculty of Health, Deakin University, Burwood, 2016, 35(8), 756-761 [cit. 2020-01-07]. ISSN 0264-0414. Dostupné z: <<https://doi.org/10.1080/02640414.2016.1186817>>

FORRESTER, W. Nicole. The selfie Olympics: What's the impact of social media on performance? In: *theconversation.com*. [online]. 23. 2. 2018 [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://theconversation.com/the-selfie-olympics-whats-the-impact-of-social-media-on-performance-92273>>

HOŠEK, Jiří. Komentář: Sportovci a novináři se navzájem plácají po zádech. Nedá se na to dívat. In: *Seznamzpravy.cz*. [online]. 7.2.2020 [cit. 16.4.2020]. Dostupné z: <<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/komentar-sportovci-a-novinari-se-alibisticky-placaji-po-zadech-neda-se-na-to-divat-88261>>

JENČOVÁ, Hana. Pro sportovce je psychika prvořadá. In: *stop.p13.cz*. [online]. květen 2013 [cit. 16.4.2020]. Dostupné z: <<http://stop.p13.cz/cs/kveten-2013/pro-sportovce-je-psychika-prvorada/4486/>>

KALICHOVÁ, Miriam, Tomáš KAČMÁRIK a Peter MAČURA a kol. Struktura sportovního výkonu vybraných sportovních her. In: *Výzkum ve sportovním tréninku IV*. [online]. Brno: Masarykova Univerzita, 2013. [cit. 2020-01-07]. ISBN 978-80-210-6491-2. Dostupné z: <<http://www.fsps.muni.cz/emuni/data/reader/book-28/02.html>>

LEE, Jimson. Reaching out to the world. In: *New studies in athletics: the IIAF technical quarterly. Social media in athletics*. [online]. June 2015, **30**(2), 7-15 [cit. 2020-01-07]. ISSN 0961-933X. Dostupné z:

<<http://219.242.208.2/pub/irdc/docs/20170424165505592050.pdf#page=103>>

LINHART, Jiří a Vladimír ČECHÁK. Sport. *Sociologická encyklopedie slov* [online]. [cit. 2020-01-07]. Dostupné z: <<https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Sport>>

Média: Čtyřiasedmdesátý světový hokejový turnaj pro diváky ČT: startuje mistrovství světa. *Česká televize* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=8876&strana-2=8&category=2>>

Mistrovství světa 2019. *Český hokej* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://www.ceskyhokej.cz/kalendar-akci/mistrovstvi-sveta-2019?seasonId=2019>>

MS na Slovensku bylo deváté nejnavštěvovanější v historii. *Sport.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <<https://www.sport.cz/hokej/ms2019/clanek/1109596-ms-na-slovensku-bylo-devate-nejnavstevovanejsi-v-historii.html>>

Naladte si hokej, ať děláte cokoli. Na Radiožurnálu ho vysíláme živě. *Český rozhlas Radiožurnál* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://radiozurnal.rozhlas.cz/naladte-si-hokej-delate-cokoli-na-radiozurnalu-ho-vysilame-zive-6206861>>

Souhrnné analýzy. MS v hokeji 2019, Slovensko. *Česká televize* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <<https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/sledovanost-a-data-o-vysilani/co-ct-nabidla-analyzy/>>

OTT, Kyle a Marieke VAN PUymbroEck. Does the Media Impact Athletic Performance? In: *Does the Media Impact Athletic Performance?* [online]. 2008. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <http://thesportjournal.org/article/does-the-media-impact-athletic-performance/>

Sociální síť. *Český hokej* [online]. [cit. 2020-02-17]. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/socialni-site>

Sociální síť. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2019-11-11]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Soci%C3%A1ln%C3%AD_s%C3%AD%C5%A5>

ŠAFÁŘ, Michal a Hana HŘEBÍČKOVÁ. *Vybrané kapitoly z mentálního tréninku*. [online]. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2014. [cit. 2020-01-07]. ISBN 978-80-244-4366-9. Dostupné z: <<https://publi.cz/books/121/01.html>>

TEDESQUI, Rafael a Terry ORLICK. Brazilian Elite Soccer Players: Exploring Attentional Focus in Performance Tasks and Soccer Positions. In: *The Sport Psychologist*. [online]. 2015, 29(1), s. 41-50. [cit. 2020-04-07]. ISSN 1543-2793. Dostupné z: <https://www.researchgate.net/publication/273580702_Brazilian_Elite_Soccer_Players_Exploring_Attentional_Focus_in_Performance_Tasks_and_Soccer_Positions/citations>

Ostatní prameny

osobní rozhovor s Petrem Zámorským z 21. 10. 2019

osobní rozhovor s Michalem Moravčíkem z 23. 11. 2019

osobní rozhovor s Davidem Musilem ze 3. 12. 2019

osobní rozhovor se Šimonem Hrubcem z 20. 1. 2020

osobní rozhovor s Milanem Gulašem z 12. 3. 2020

Seznam příloh

Příloha č. 1: Rozhovor s Petrem Zámorským

Příloha č. 2: Rozhovor s Michalem Moravčíkem

Příloha č. 3: Rozhovor s Davidem Musilem

Příloha č. 4: Rozhovor se Šimonem Hrubcem

Příloha č. 5: Rozhovor s Milanem Gulašem

Přílohy

Příloha č. 1: Rozhovor s Petrem Zámorským

Jak vzpomínáte na Mistrovství světa, jaké vzpomínky se Vám vybaví?

Tak určitě to byla parádní zkušenost. Tentokrát to bylo v Bratislavě, blízko České republiky, což mělo vliv, že tam byla spousta českých fanoušků, zápasy byly vyprodané, takže parádní zkušenost. Také se sešel velmi kvalitní tým s kvalitními hráči a já jsem byl rád, že jsem se do takového týmu dostal. Přece jenom, tam bylo dvanáct hráčů z NHL nebo nějaký takový počet, takže bylo těžké se jenom na tu soupisku dostat. Jsem rád, že se mi to podařilo, ale na druhou stranu ta druhá, trošku negativní vzpomínka, která je, tak všichni jsme věřili, že tu medaili uděláme a bohužel v tom posledním zápase nám to o kousek nebo možná o hodně uteklo. Věřil jsem, že se to udělá, ale bohužel to nevyšlo. Nicméně patří to ke sportu a musí se jít dál.

To bylo Vaše třetí mistrovství, že?

Ano.

A když to srovnáte, například i to prostředí, bylo to v něčem jiné?

Tak na prvním mistrovství jsem byl v roce 2014 v Minsku. Tam jsem byl úplně jako mladý kluk, bylo mi tenkrát jednadvacet let. V ten rok jsem ve Zlíně s týmem vyhrál titul a pak jsem jel na Mistrovství světa. V té době jsem dostal neuvěřitelný prostor a neskutečně jsem si toho vážil. A i přesto, že jsme na mistrovství shodou okolností skončili taky čtvrtí, tak to byla parádní sezóna. Dále jsem se zúčastnil Mistrovství světa v roce 2016 v Rusku. Tam jsem sice odjel s týmem, ale byl jsem na pozici takového nepopulárního osmého obránce a do hry jsem se nedostal. Spíš jsem čekal, jestli se někdo zraní nebo někdo onemocní, popřípadě někdo vypadne a byl jsem spíš takový záskok. Nakonec tým vypadl ve čtvrtfinále s Amerikou. No a na potřetí jsem se zúčastnil teď v Bratislavě. Z těch tří mistrovství jsem tomu dával absolutně největší šanci k získání medaile. Fakt, tam bylo hodně kvalitních hráčů, ale ta konkurence dneska je obrovská. A i když se to zase nepodařilo myslím si, že jsme k tomu za poslední roky byli nejbliž.

A co vy a média? Jak byste teď obecně popsal svůj vztah s médii? Sledujete je?

Ze začátku svojí kariéry jsem měl s tím problém, protože jsem se na ty rozhovory necítil. Nechci říct, že mi to překáželo, ale cítil jsem se nejistě. Musím ale říct, že za ty roky si člověk na ty média a rozhovory zvykne. Média k tomu prostě patří, zájem veřejnosti je a každým tím rozhovorem se ten člověk, ten hráč, něčím posouvá. Teď už s tím nemám žádný problém, prostě vím, že je potřeba po špatném zápase, když si vás média vyžádají říct svůj názor a nějak to

okomentovat. Beru to jako součást té práce a nemám s tím vůbec žádný problém. Jestli média sleduji, tak ano, mám nějaké vybrané weby, které sleduju a zajímám se o ty novinky, ale třeba některé weby nesleduju vůbec.

Říkáte, že jste byl ze začátku nejistý, čím to bylo nebo proč?

Prostě je to něco nového.

Myslíte spíš kontakt s médii?

Jo. Vezměte si, že jsem měl tuším první sezónu devatenáct let. Ted' člověk po zápase přijde, média si vás vyžádají a najednou na vás naběhne pět, sedm, osm novinářů s mikrofonom. Myslím si, že je to pro člověka stresová situace, cítí se takový nejistý neví, co od toho čekat, co správně říct, co ne, takže říkám, každým tím rozhovorem se ty zkušenosti nabírají. Navíc, když se nad tím zamyslím, tak ty rozhovory jsou víceméně za ty roky stejné. Po špatném zápase jedna verze, naopak po dobrém zápase verze druhá. Tam asi není moc co nového říkat. Takže, jak říkám, dnes už to беру v pohodě. Víím, kde si mám stoupnout, zhodnotím to a řeknu, jak to bylo.

Když se ted' zaměříme na to Mistrovství světa v Bratislavě, tak vy sám, jak tam jste vnímal média? Komunikoval jste s nimi?

Tak komunikoval, tam je pravidlo, že po každém tréninku a po každém zápase musí každý hráč projít takovou mixzónou, kde je takové kolečko novinářů, kteří tam stojí. Vy jdete z ledu, projdete těmi novináři a buď si vás nějaký vyžádá s tím, že si vás zavolá na rozhovor, tak samozřejmě vyhovíte, a jestli vás nikdo nechce, nezajímá ho váš názor nebo nemá zájem s vámi dělat rozhovor, tak ho prostě projdete a tím to končí. Prostě jsou tam daná pravidla, kdy po každém tréninku nebo po každém zápase si vás ti novináři můžou vzít a udělat rozhovor. Může se stát, že nějaký novinář chce s vámi mluvit extra, když je třeba volný den. To pak zařizuje přes tiskového mluvčího, který se nás zeptá, jestli jsme ochotni mimo ten zápas, kdy se nehraje, dát rozhovor. Většinou to ale není dýl než na deset minut, tak já s tím nemám problém.

Vybavujete si, že jste poskytoval nějaký rozhovor během toho mistrovství?

Jo, tak říkám tam toho je hodně.

Na médium si vzpomenete?

No, většinou na vás naběhnou tři, čtyři novináři, takže ani pořádně nevíte, pokud neznáte ty známé tváře, s kterými se setkáváte, z jakého média jsou. Samozřejmě, že kromě českých

novinářů bylo na mistrovství i hodně novinářů ze zahraničí, tak hold někdy nevíte ani komu ten rozhovor dáváte.

Takže moc neřešíte, komu rozhovor poskytnete, i když to je například bulvární médium?

No, když to řeknu, tak nesouhlasím s jedním novinářem, konkrétně z Deníku Sport. No, nesouhlasím, spíš na mě párkrát napsal článek, s kterým jsem nesouhlasil, proto vždycky, když mu dávám rozhovor, tak si na to dávám větší pozor a mu osobně jako tomuto jednomu novináři nerad dávám rozhovory, ale se zbytkem nemám absolutně žádný problém.

Znamená to tedy, že s tím máte špatnou zkušenost?

Hm, tak.

A během toho mistrovství napsal někdo o Vás něco, s čím jste nesouhlasil?

Ne, vůbec ne. Myslím si, že ten novinář tam ani nebyl.

Takže žádná nepříjemná zkušenost?

Ne, tak zas já беру tady to, že když zahraju špatný zápas, tak se o tom v těch médiích napíše. Nicméně troufám si říct, že už jsem natolik schopný, že ta chvála i ta kritika prostě k tomu patří. Ten příklad, co jsem dával, tak byl článek, kdy jsem hrál se Spartou Praha a byl prostě přímo určený poškodit mě a moji osobu, prostě cíleně daný. Bohužel žijeme v takovém světě, kde tohle se děje a jsou i takoví novináři mezi nimi. Jen si od té doby na toho pána dávám větší pozor.

Sledujete média často?

No, myslím si, že dřív jsem to sledoval víc. Teď jsem se to snažil omezit, protože přece číst každý článek moc nejde, a navíc to zbytečně bere čas. V současné době tak internet sjedu dvakrát denně. Většinou po obědě, když mám chvilku čas, tak přečtu jenom nějaké titulky, ale nejenom z hokeje, ale třeba i jako Hospodářské noviny nebo hlavně Seznam, ten mě baví hodně. No a pak ještě na večer, když mám čas, tak se podívám, co nového, abych byl v obraze. Ale že bych jako četl každý článek nebo co dělají ostatní, tak to určitě ne.

Nesledoval jste média během mistrovství více?

Právě, že tam toho času zas není úplně tolik. Jednotlivé zápasy jdou rychle po sobě a někdy nemám vůbec potřebu. Například, když já dojdu po prohraném zápase, tak úplně nemám chuť to číst, co tam v těch novinách píšou. My to zhodnotíme v kabině, trenér k tomu něco řekne a

prostě nemám potřebu to pak číst, jak jsme hráli. Samozřejmě i tam jsem sledoval média i noviny, ale že bych nějak přehnaně, to ne. Naopak, snažil jsem se to dát stranou víc než normálně, abych měl čistou hlavu na tu svoji hru a na tu práci, kterou tam mám odvést.

Četl jste nějaký příspěvek o sobě během toho turnaje?

Myslíte ty komentáře, diskuse a tady tyhle věci?

No, například, jak jste říkal, že sledujete Seznam, tak nějaký článek, kde jste vystupoval nebo, že nějaký spoluhráč o Vás mluvil nebo něco takového. Na Idnes jsou také i hodnotící příspěvky, že čtenáři jednotlivé hráče hodnotí známkou jako ve škole. Tak jestli jste se dostal do kontaktu s tímhle?

Ne, to fakt jako ne. Tomu se snažím vyhnout nebo si myslím, že to je zbytečná gardáž i nějaký nápor a nějaký tlak na svoji osobu. Když udělám chybu v tom zápase, tak to vím a nepotřebuji ještě večer si pročitat, jak tam jsem to udělal špatně, a jak jsem to měl vyřešit jinak. Zvlášť během toho mistrovství, kdy další den je další zápas, tak potřebuji jít s čistou hlavou. Navíc pro mě hodnocení čtenářů a podobné příspěvky nemají žádnou přidanou hodnotu a obecně to nečtu.

Myslíte si, že kdybyste to četl, že to ve Vás zvýší stres?

Já si myslím, že ano, proto to nedělám. Možná nezvýší stres, ale zbytečně to naruší pohodu a přidá další nápor. Už tak někdy toho tlaku je hodně, takže není potřeba pročitat komentáře nebo nějaké hodnocení lidí z venku, kteří nevidí do té kabiny a neví, co se tam děje a tady ty věci. Jak už jsem říkal, když zahraju špatný zápas nebo udělám na ledě chybu, tak to vím sám nejlíp a nepotřebuji o tom číst a přemýšlet dál.

Na mistrovství jste sledoval média většinou před zápasem nebo po?

Před zápasem vůbec. Zápasový den je totiž postavený tak, že ráno se jde na rozbruslení, pak je nějaká porada, potom se můžete na asi hodinku a půl natáhnout, a pak se jde na zápas, takže tam prakticky není ani čas, kdy to sledovat. Většinou, když dojdu po zápase a mám chuť, tak si otevřu nejen hokejové stránky, ale i ostatní zprávy, ať vím, co ve světě nového. Mám to hotové za pět minut, protože si víceméně přečtu jenom titulky.

Říkáte titulky, já jsem si udělala rešerši těch článků, co vyšlo během toho mistrovství...

Ano

A jak na vás působily? Zdálo se mi, nechci Vám říkat teď můj názor.

No, klidně řekněte, mě to zajímá.

No, zdá se mi, že vytvářeli tlak po medaili.

No, jasně no.

A když se vám něco nepovedlo, tak to hned byla u novinářů katastrofa. Dokonce se k těm titulkům vyjadřoval i trenér. Tak, jak jste to vnímal Vy?

No, navážu na to, co jsem tady říkal. Ten tlak už je velký bez médií a není potřeba si přidávat další tlak a číst, jak tohle by se mělo dělat. Takže si myslím, že to je fakt nejlepší někdy nesledovat. Navíc mi přijde, že čeští novináři, co se týče národního týmu, jsou hodně skeptičtí, protože už několik let se ta medaile neudělala a ten hon po tom úspěchu je velký. Někdy se snažili hledat, co bude špatně, než co bude dobře, takže už kvůli toho je to lepší někdy nečíst.

Vybavujete si teď nějaký titulek, co Vám přišel už přes čáru?

Je, tak to si teď asi konkrétně nějaký titulek nevybavím. Přece už to je nějakou dobu, ale za ty roky mi to přijde stejné, když se udělá špatný zápas, tak to zkritizují, že se dalo málo gólů, přesilovky špatné něco já nevím na trenéra, že měl to postavit, a to a furt dokola. Přijde mi, že média se snaží hledat něco extra, ale asi už není, co extra hledat.

Jaké pocity potom máte, když tady toto čtete?

Ty negativní články?

No, jako celkově, když jste četl během toho mistrovství a byl jste spokojený i s tím výkonem toho týmu a teď jste přišel potom zápase a viděl jste třeba jenom ty titulky nebo ty články.

Jo tak, že jo samozřejmě, když je dobrý ten zápas, tak se to samozřejmě čte líp. Když tam je nějaká chvála, tak to člověka potěší. Na druhou stranu, když je špatný zápas, tak ta kritika a připomínky typu, co všechno by se mělo dělat jinak, a co bylo špatně, tak se to čte hůř.

Vybavujete si nějaký mediální příspěvek, my se teď většinou bavíme o webových člancích, ale třeba i rádio nebo televize, který Vás do toho zápasu namotivoval?

Je, tak to bych takhle asi neřekl. Myslím si nebo troufám si říct, že se mi ještě nestalo za kariéru nebo si teď nevybavuju, že by mě nějaký článek jako vyloženě namotivoval. Na motivaci mám jiné věci, ale myslím, že média pro mě jako motivační prvek nehrají žádnou roli.

A co by třeba měli změnit, aby Vás konkrétně namotivovali?

To je těžká otázka. Já se považuji za introverta a spíš dám na tu svoji vnitřní motivaci a jdu za tím svým cílem než to, co mi podsouvají média, že bych měl dělat. Nemyslím si, že by média

napsala nějaký článek, a to třeba i maximálně pozitivní, co by mě dokázal vymotivovat do zápasu. Pro mě je motivací zahrát dobrý zápas, zvítězit, udělat radost fanouškům a mít z toho dobrý pocit. Tohle jsou pro mě ty motivační prvky a ne, že třeba někdo o mně napíše dobrý článek. To by mě asi fakt nemotivovalo.

Během mistrovství bylo hodně rozhovorů s trenérem Říhou. Když jste třeba nějaký viděl, tak rozklikával jste je nebo upřednostňoval jste je před ostatními články?

Víte, to, co on řekne do těch médií, tak je plus mínus to samé, co on nám řekne po zápase v kabině. On dojde do kabiny, my si sedneme a daný zápas rozebereme, pak se udělá nějaké hodnocení a když já půjdu na hotel a rozkliknu si média, tak tam je víceméně to samé. Prostě, když jsem došel a otevřel jsem si třeba Idnes a přečetl ty titulky, tak jsem to nemusel číst a věděl jsem, co tam bude. Možná, že ne, ale mám takovou zkušenost. Navíc, on do těch médií nemá důvod říkat něco jiného, nějaké lži a nepravdy, takže se to většinou shoduje s tím hodnocení z té kabiny. Není potřeba to číst.

A co rozhovory s kapitánem týmu s Jakubem Voráčkem, četl jste nějaké a upřednostňoval jste je?

Jo, tak určitě jsem se díval, co řekl, když jsem měl chvíli. To je trošku něco jiného, protože jeho názory mě zajímají. Navíc se s většinou z nich ztotožňuji. Říkám, je to trošku jiné, protože kapitán po zápase moc nehodnotí spíš řekne pár vět. Takže přečíst si nějaký článek s ním bylo něco jiného než s trenérem, který to zhodnotí a je to víceméně to samé a když jsem viděl, že to je s tím Vorasem, tak jsem si třeba přečetl, jaký pohled na to měl on.

A třeba jeho výroky Vás nemotivovaly do dalších zápasů?

To není vyloženě tím konkrétním článkem, ale je to spojené uvnitř týmu. Bylo tam pětadvacet lidí, kteří věděli, za čím si jdou a chtěla se urvat medaile. My jsme si tam v kabině udělali tu atmosféru sami, a ne, přes nějaké média nebo přes nějaké lidi z venku. My jsme se tam semkli a mě motivovalo, jak jsem věděl, jak ti kluci tady makají a dávají tomu sto procent, aby to vyšlo. To pro mě byla třeba motivace. Navíc, když jsem věděl, jaká atmosféra v té kabině je a jaký hlad po tom úspěchu tam je, tak jsem chtěl pracovat na sto procent a být co nejvíc nápomocný týmu.

Říkal jste, že se považujete za introverta. Není to pro Vás tím víc stresující, ty média všude kolem nebo ta mixxóna?

Říkám, za ty roky si na to ten člověk zvykne.

I přes to mistrovství?

Jojo, to je to samé. Když se vyhraje hodnocení je pozitivní. Když se prohraje, tak je to trochu negativní. Pak řeknete, co tam bylo špatně, co by se mělo dělat jinak, že se to nějak rozebere a na další zápas se připravíme, aby to abychom vyhráli. Ze začátku jsem byl fakt devatenáctiletý kluk a měl jsem z toho obavy, abych neřekl něco špatného, co jsem říct neměl. Ted' si troufám říct, že jsem rozdál stovky těch rozhovorů a už s tím nemám žádný problém.

A co takové články nebo nějaké informace z médií ne o spoluhráčích, ale soupeřích. Četl jste, co se píše o jiných týmech, zvlášť o těch, s kterými jste měli hrát?

Musím říct, že jsme měli tak detailní přípravu na soupeře, že není potřeba nic číst. Trenéři totiž mají přístup k materiálům, a i k daleko více informacím než nějaký novinář. Navíc nad tím tráví spoustu času, ne jenom hlavní trenér, ale další dva asistenti, kteří to dopodrobna rozeberou. To je pro nás hráče zavazující, a ne nějaký osobní názor novinářů na daný tým.

Já tady mám příklady nějakých titulků třeba: „Češi budou jasnými favority...“ Co na to říkáte?

Říkám, to už je vytváření nějakého tlaku z nějakých osobních názorů novinářů. Já si myslím, že ti hráči, kteří na tom mistrovství byli, tak už byli na tolik zkušenosti, že to uměli rozlišit od reality. Navíc, role favorita v posledních letech už není tak jasná, jak kdysi bývala. Bylo tam spoustu skvělých a silných týmů, ale věřím, že náš tým tvořili zkušení hráči, kteří to uměli vytrdit, aby nás takové informace nesvazovaly.

A stalo se Vám, že jste se nějakou informací dozvěděl z médií dříve? Myslím celkově během mistrovství? Nemyslím ted' jenom trenéra, ale nějakou informaci během toho turnaje.

Jako dříve myslíte jak?

Než třeba v tom týmu.

Hm, to si myslím, že ne. To se nestává.

Měli jste tam babyboom.

Prosím baby, co?

Babyboom. Novináři o tom tak psali, jak se stal Kuba Voráček tatínkem, pak ještě Patrik Bartošák.

Jo tak. Tak samozřejmě, že se s klukama bavíte nejen o hokeji, ale i rodinách. Takže, více méně víte. Vědělo se, že Bartes i Voras čekali během mistrovství přírůstek a byla jenom otázka času, kdy vyjedou. Myslím, že Bartes to měl dokonce po zápase, že jsme šli všichni na večeři a pak ho vezl manažer k porodu.

Nebo třeba, kdo bude v bráně? To jste vždycky věděli dřív?

Jasně. Je pravidlo takové, že nejdříve se to řekne brankářům, a pak na poradě po rozbruslení se řekne sestava zápasu. Vzpomínám si, že tam si na tom trenéři nechali hodně záležet a myslím, že brankáře oznamovali hodinu před samotným zápasem. Je tam nějaká povinnost, ale dřív, než to bylo nutné to určitě neoznamovali, protože nechtěli dávat výhodu soupeři.

Média Vás tedy nemotivují, ale nemají vliv na Vaši sebedůvěru?

No, když ta kritika na tu Vaši osobu je, tak je to nepříjemné určitě i číst. Nicméně je to součást sportu, když se vyhrává, tak Vás všichni plaskají po zádech a je všechno super. Naopak, když se nedaří, tak přijde, jak kritika z médií, tak od fanoušků. Ale je to všechno o zkušenostech. Každým rokem mé kariéry mi to vadí méně a méně.

Takže chápu dobře, že už média na Vaši psychiku nemají takový vliv?

Určitě ne. Ze začátku té kariéry, kdy mi bylo devatenáct let, tak jsem to přečetl a říkám si, Ježíš Maria tohle ne a byl jsem z toho vykořeněný. Teď si myslím, že po tom, co jsem v novinách prošel tou kritikou x krát, tak i s tím se dá žít.

Když jste podal nějaký rozhovor během toho mistrovství, na koho jste myslel nebo doufal, že si to přečte?

Takhle jsem nikdy nepřemýšlel. Asi fakt ne.

Nebo na koho to zapůsobí?

Myslím, že nemám potřebu na někoho zapůsobit. Říkám věci, tak jak jsou, nemá cenu tam dělat nějakou nepravdu nebo nějaké lži něco, co tam nebylo, protože pak by se to samozřejmě obrátilo proti Vám. Beru to tak, že fanoušci a lidi, co si zaplatí hokej a mají zájem o to, tak je to zajímá a čtou i články, takže jim dávám můj názor a pohled na to. Zkrátka, jestli to někoho zajímá, ať to čte, a jestli ne, tak ať to nečte. Ale že bych se snažil na někoho prostřednictvím médií zapůsobit, tak to určitě ne.

A co živý přenos? Uvědomujete si to, když tam jdete na ten led, že to je v televizi? Ještě když víte, že u nás v České republice je mistrovství hodně sledované.

Hm, myslíte jako rozhovor během zápasu?

Ted' myslím obecně živý přenos toho zápasu, třeba potom se stane, že jsou i mezi pauzami rozhovory, tak to záleží, kdo dá gól, to si vybírají.

Jasně.

Ale ted' myslím živý přenos, jestli to na Vás působí i po psychické stránce?

Vůbec. Tam nemáte čas během toho zápasu se tím zaobírat. Prakticky každý zápas je v televizi ani nevím, do kolika zemí se to vysílá. Berete to úplně normálně. Hold je o to zájem, je to mistrovství světa a je to v televizi, patří to k tomu a vůbec nad tím nepřemýšlíte

A bavili jste se v týmu o médiích s ostatními?

Tak to bych řekl, že fakt vůbec ne.

Nebo, že jste na nějaký článek poslal odkaz někomu přes sociální média?

Ne. Zprv, já sociální síť nemám. Jak už jsem říkal, považuji se za toho introverta, takže já mám jiné sociální médium. Už jenom proto, že těch článků a ostatních informací je tolik, že nepotřebuju ještě někde sledovat někoho přes sociální síť nebo dávat tam nějaké příspěvky. Tohle mě vůbec nechytlo. Tudíž, že bych někomu posílal nějaký odkaz na nějaký článek to vůbec. Jestli si to někdo chce přečíst, ať si to přečte. Proč já bych někomu posílal, a ještě psal, hele tady máš super článek. Zprv, z časového důvodu, během toho turnaje je fakt málo času se tím zaobírat a zadruhé, nemám potřebu někomu nutit, aby si přečetl nějaký článek.

Takže jste se o médiích s nikým nebavil?

A v týmu, že bychom se bavili o médiích, to vůbec. Tam se spíš řeší, co a jak ta hra. A když vyjdete ze zimáku, tak řešíme normální věci, co rodina nebo normální klasická konverzace. Že by se ale řešilo, co kdo napsal v novinách, to si nepamatuju.

Když jste četl jakýkoliv rozhovor se spoluhráčem, my jsme se bavili totiž jen o kapitánovi Jakubovi Voráčkovi.

Ano.

A ted' myslím ostatní spoluhráče. Jak to vnímáte, když s něčím nesouhlasíte nebo souhlasíte. Ted' mě zajímají pocity, když čtete ten rozhovor.

Jo, jako říkám, bavíme se o tom, když skončíme zápas, ale víte co, sto lidí, sto názorů. Každý na to má nějaký názor a já na to mám svůj názor ten nemusí být vždycky dobrý a vím to. Nicméně se snažím respektovat názor i těch ostatních, takže když si něco přečtu a nesouhlasím

s tím, tak to respektuji, protože někdo na ten hokej může mít vidění jiné, než mám já. Koneckonců je to hra kolektivců a ne jednotlivce a je potřeba respektovat i tu sílu spoluhráčů i s jejich názory, protože jediné tak může být tým úspěšný. Nepamatuji si, že bych někdy něco přečetl a řekl si, ty vole, to je blbec s tím nesouhlasím. Navíc vy s tím týmem během toho turnaje žijete, je tam nějaká chemie a máte nastavený styl hry. Navíc, názory jsou ve většině případů podobné, takže nestalo se mi, že by se mi někdo nestal neoblíbený jen kvůli toho, že bych nevzal jeho názory, co jsem si přečetl.

Myslíte, že kdyby média na mistrovství nebyla vůbec, že to bude klidnější nebo že tam nebude ten tlak navíc?

Abych řekl pravdu, to si nedovedu ani představit. Přece jenom, dneska už беру média jako součást sportu a součást toho zájmu a vůbec si nedovedu představit, jak by to vypadalo bez nich.

Nedalo by Vás to do větší psychické pohody?

Jako fakt těžko říct. Možná ano, možná ne. Na druhou stranu, musíme to brát tak, že bez médií by nebyl až takový zájem fanoušků. Když to převedu na klubovou úroveň, my potřebujeme, aby chodili tady fanoušci, aby nám bylo na výplaty a my prostě musíme nebo máme součástí té práce dát i ten rozhovor a poskytnout svůj pohled na tu hru. Děláme tak nějakou službu těm lidem, a to, jestli to toho fanouška zajímá, tak si to přečte a jestli ne, tak ne. Nicméně znovu opakuji, že bez médií by nebyl zájem fanoušků a potom by podle mě nebyli ani hráči. Navíc neznám moc kluků, co by s tím měli vyloženě problém. Do té mixzóny chodíme a většinou se jedná o pár otázek, takže s tím není žádný problém.

Vzpomínáte, že byl během mistrovství nějaký den, kdy jste kvůli médiím cítil fakt špatně?

Ne, ne to určitě ne. Není ani důvod. Uděláte si ten zápas, pak to zhodnotíte do televize, do novin, do těch médií celkově a jede se dál.

Myslíte si, že kdybyste to sledoval víc, že budete víc pod tím tlakem médií, že Vás vystresují?

Je to možné. Já si myslím, že jsem si nastavil nějakou laťku, aby toho nebylo moc. Kdybych to pořád pročítal, tak by mě to ani nebavilo a myslím, že bych se tím dostal i pod tlak. Pak by nejspíš i těch proher bylo víc a pořád dokola číst tu kritiku by bylo taky na hlavu. Takže jsem si nastavil nějaký rytmus, abych byl informovaný a věděl, co se děje, ale zas, aby mě to nějak nestresovalo.

Fajn, chcete něco k tomuto tématu doříct, co jsme tady třeba neprobírali?

Ne. Doufám, že to bude trošku nápomocné a že jsem Vás úplně nezklamal.

Příloha č. 2: Rozhovor s Michalem Moravčíkem

Mistrovství světa jste se už zúčastnil podruhé. Co konkrétně pro Vás znamená reprezentovat národní tým na takovém turnaji?

Tak asi jako pro každého, je to hrozná čest. Ne každému se to poštěstí a já měl tu možnost už dvakrát a vždycky jsem si toho hrozně vážil a byl to pro mě neskutečný zážitek. Nevím, jak to popsat, člověk to asi musí zažít přímo. Ten hokej je trochu zase jiný, ti diváci, kteří během té sezóny mají vyhraněný názor na jeden tým, tak najednou stojí za tím celým českým týmem, který je poskládaný z kluků, kteří hrají všude možně, a to je na tom něco specifického. Zkrátka, je to speciální.

Když se teď zamyslíte, tak jaký byl pro Vás nejlepší moment? Co se Vám vybaví, když se řekne mistrovství světa v Bratislavě?

Mě to v paměti utkvělo jako takový celek. Nechci vyloženě něco vypíchnout, ale když už bych něco měl, tak ta parta, ten tým, co jsme vytvořili, to bylo parádní.

A když to srovnáte s tím předminulým mistrovstvím v Dánsku, toho jste se zúčastnil také, tak co bylo lepší nebo dá se to nějak srovnat?

Tak za prvé, ten tým byl trochu jiný. Druhá věc byl jiný realizační štáb, takže tam fungovaly ty věci trochu jinak. Každý ten trenér má nějaký svůj styl, jak to chce řídit, tak to bylo trochu jiné, ale vesměs se to moc nelišilo. Co se týče toho programu na tom mistrovství, party obě byly super, prostě kluci tam se to sešlo výborně. Jediný rozdíl byl ten zájem. V té Bratislavě, to bylo blíž a lidi z té Moravy i z těch Čech mohli dojet. Navíc i slovenští fanoušci nás přijeli podpořit, takže taková ta fanouškovská základna, ta určitě převažovala v té Bratislavě na rozdíl od toho Dánska.

Říkáte zájem fanoušků. Nevím, jestli víte plus minus, kolik diváku to sledovalo tady v Česku na televizních obrazovkách?

To vůbec nevím. To jsem nesledoval.

Já jsem si to našla a bylo to jeden a půl miliónů diváků.

To už je dost.

Co na to říkáte nebo je to pro Vás vysoké číslo?

Tak když si vezmu, že to je v podstatě sport, kde se deset lidí honí za jedním pukem na ledě, tak je to neskutečné. No, ale říkám tady ten hokej je sport číslo jedna, ať si říkáme fotbal atd., tak ten hokej má tady v těch končinách větší tradici.

Takže, když jste byl v té Bratislavě, tak jste vůbec nepřemýšlel, že se jedná o živý přenos, že to je hodně sledované?

Tak to člověk ani nevnímá. Kdybych si to připouštěl, tak bych se z toho zbláznil a na tom ledě bych neudělal absolutně nic.

A nebylo to naopak pro Vás stresující nebo jste si už zvykl na ten živý přenos a už to neřešíte?

To prostě člověk neřeší. To ani nejde vnímat, tam ty kamery jsou na každém zápase, takže je jedno, jestli to je zrovna v televizi nebo se to vysílá na internetu, to člověk ani nevnímá. A upřímně, člověk někdy během toho, co je na ledě nevnímá ani ty lidi na tom zimáku, to ani nejde vnímat.

A co vy a média? Sledujete média?

Jak který.

Jaký typ třeba?

Čtu spoustu sportovních rubrik nebo spoustu článků ze sportovního prostředí nejen hokejového. Pak sleduji trošku domácí scénu, a ještě, když jsem byl vlastně v Americe, tak nějaká média z Ameriky. Ale, že bych měl něco vyhraněného, to rozhodně ne. Spíš tak obecně.

A čtete to na internetu?

Většinou na internetu no.

A třeba rádio televize a další média?

Rádio jenom, když jedu v autě a televizi sem tam. Občas si pustím zprávy, ale více méně, když se koukám, tak se chci odreagovat třeba u nějakých pořadů či seriálů. Ale takových 95 procent je **internet veškerý zdroj informací.**

Když se tedy zaměříme na ten internet, tak kdy si třeba ty zprávy přečtete, myslím, v jaký čas toho dne?

Tak průběžně.

Třeba, když máte čas?

Když mám čas, tak se kouknu, přečtu si pár článků. Není to nic konkrétně, že bych si vyloženě řekl, že v jednu hodinu si přečtu nějaké zprávy o politice. Je to průběžné, co mě zaujme, to si přečtu.

Hm a kolikrát to tak čtete?

Jako ten článek?

Ne, myslím kolikrát se dostanete k nějakým těm zprávám za ten den?

No, docela častokrát. Já mám víceméně ve dvanáct hotovo, takže potom přes ten den, jednou za čas se tam podívám něco si přečtu, takže nedokážu ani říct, kolik toho přesně nebo, kdy přesně se dívám. Je to tak průběžně přes ten den.

A rozhodujete se, co si přečtete podle titulků?

Kolikrát jo, ale zase pak, když si to přečtu, tak si říkám, kdo ten titulek vůbec mohl takhle napsat. Často někdo vytrhne něco z kontextu a dá to jako hlavní nadpis a potom v tom článku o tom není nic. To mi docela jako na tom vadí, že kolikrát se úplně zbytečně z něčeho udělá velká bublina, a pak si to přečtete a jste v podstatě zklamaná nebo zklamaný, jak to dopadlo nebo co tam vůbec ten dotyčný napsal.

Když se teď vrátíme na to mistrovství, tak tam ta média jste sledoval více třeba nebo stejně jako v jiných dnech?

No, spíš míň možná. On člověk, kdyby se pouštěl do nějakých takových rozborů nebo sledoval až moc ty zprávy, tak to není dobrý. Přece jenom, během toho mistrovství je o tom hokeji víc než dost, a to nejde ani nijak sledovat nebo člověk to nechce sledovat. Zkrátka, nechce si tím zbytečně zaneřadit hlavu, a aby se v tom brouzдал zbytečně a omílal to furt dokola. Já jsem na tom mistrovství měl s mým partákem herní konzoli nebo jsme šli do města, takže ty média během toho mistrovství, co se týče toho zpravodajství, tak šly u mě trochu stranou.

Proč si myslíte, že by Vám to nebo čím by Vám to zaneřádilo hlavu?

Tak přečetl jsem si samozřejmě, co se děje okolo. Ne z toho hokejového prostředí, protože kdybych četl jen to z toho hokejového prostředí, ty rozhovory plus nějaké ty komentáře, tak ono Vám něco v té paměti utkví a ono to potom tak v pozadí šrotuje a může to trochu rozhodit takovou tu přípravu nebo tu koncentraci na ten zápas nebo případně na ten trénink.

Takže jste se to snažil omezit?

Jo, omezit, případně vůbec to nějak nezkoumat, nereagovat na to.

Když už jste teda četl nějaké příspěvky nevím, jestli si to takhle teď vybavíte je to už dlouho, nezdálo se Vám, že média vyvíjí na váš tým tlak?

To je ale tak vždycky tady. Člověk, když se na to podívá, my jsme národ odborníků. Tady je každý mistr světa a ono z gauče se to hrozně lehce radí, co si budeme povídat. Sám to znám, kolikrát, když se koukám na fotbal, tak taky vím, co by měli udělat, ale ono na tom hřišti je to úplně něco jiného. Ty lidi si to kolikrát nedokážou ani uvědomit a kolikrát mi přijde, že ani ti novináři. Někdy to vypadá jako kdyby to dělali poprvé nebo kdyby třeba dělali reportáž o módních přehlídkách a teď šli na hokej a ptali se Vás na nějaký takový nesmyslný věci. Pak se do toho ten člověk trochu zamotá a ten cyklus v té hlavě nějak funguje, je to nabořené a není to dobré.

A když jste viděl nějaký článek a shodou okolností jste si to chtěl přečíst na tom mistrovství, tak upřednostňoval jste články, kde jste vystupoval Vy? Třeba rozhovory s Vámi?

Tak když už dělám rozhovor, tak si ho samozřejmě přečtu, abych věděl, jak to zformulovali. Kolikrát třeba, když dělám rozhovor, tak si to nechám poslat, abych to schválil, případně abych viděl, jak je to sepsané, jestli to takhle může vůbec někdo publikovat. Takže kolikrát si to nechám poslat, abych si to ověřil, než to někde vyjde, ale že bych upřednostňoval vyložene sebe, to ne. Přečtu si to, ale to je tak asi všechno ne, že bych to nějak rozebíral potom.

Teda, když poskytnete ten rozhovor, říkal jste, že si to necháte poslat. Není to kvůli toho, že s tím máte z minulosti nějakou špatnou zkušenost?

To ani ne. Ale přece jenom je to lepší, když si k tomu člověk může zpětně něco říct, jestli tohle chce opravdu publikovat nebo jestli to takhle myslel. Kolikrát to můžete říct a vy jako novináři to můžete pochopit trochu jinak, než je to myšleno, takže i k tomuhle slouží taková ta kontrola toho, aby to nevyznělo špatně.

A teda články o sobě jste říkal, že neupřednostňujete a co se spoluhráči třeba rozhovory nebo s kapitánem?

Upřímně ani to nějak nečtu tady tyhle komentáře. Spíš si třeba přečtu ten článek, kdo to napsal jakoby, když už tam je vložený nějaký text z toho rozhovoru, ale že bych jednotlivý spoluhráče nebo kdo dělal zrovna tento rozhovor četl a zaměřoval se na to, to ne.

A třeba s trenérem rozhovory během toho mistrovství ty Vás zajímají?

To jsem si kolikrát přečetl, tak ze zajímavosti, co jak to trenér viděl, ale to tam nějak všeobecně v kabině jsme si vždycky přečetli a řekli jsme si k tomu své.

Že jste to četl jako se spoluhráči ano?

Kluci si to četli samozřejmě sami, ale měli jsme o tom povědomí tak nějak skupinově, co k tomu trenér řekl. V té kabině se to vždycky trochu opláchlo nebo se to nechalo být, to už záleží na tom, jak kdo co řekl třeba, jestli tam něco bylo zvláštního, co řekl nebo takhle, ale že bychom to vyloženě měli rozebírat, to ne. Většinou, když tam bylo něco vtipného.

Takže jste se takhle obecně o médiích se spoluhráči nebavil?

Ne, to ne.

Třeba kdo co napsal.

Když tam padlo něco vtipného nebo bylo to vtipně interpretováno, tak samozřejmě sranda musí být a v kabině to kolovalo, ale že bychom se bavili o celém článku, to ne.

Takže takhle cíleně nějaké ty příspěvky ani s těmi spoluhráči jste nevyhledával?

Ne, to ne.

Co takhle sebedůvěra, myslíte, že kdyby o Vás během toho mistrovství vyšel nebo třeba vyšel dobře napsaný článek a Vy jste si ho přečetl, myslíte, že Vám to zvýší sebedůvěru?

Tak vždycky to zvýší samozřejmě, když je člověk nějak pochválený. Přece jenom, to sebevědomí to trochu nakopne a pomůže to tomu člověku do další práce nebo do dalších zápasů.

A co taková motivace? Motivují Vás v něčem média?

To se asi tak říct nedá. Nevím, já nečtu moc nějakých negativních komentářů, to by taky nedělalo dobrotu, ale že bych v tom vyloženě viděl motivaci, to asi ne.

A třeba nemotivoval by Vás ten fakt, že to v Česku sleduje tolik fanoušků?

To asi ne.

Nepůsobí to nějak na Vás?

Ne, to mě zase uspokojit nemůže takové věci. Nevím, na každého to působí jinak, já to třeba nějak moc nevnímám teď. Dřív jsem to vnímal a upřímně mi to nedělalo moc dobře na psychiku.

A co konkrétně?

No třeba tady tyhle názory těch fanoušků.

Že jste si to pročítal?

No, to byla taková mladická nerozvážnost a z toho musím upřímně říct, že jsem se z toho už dostal, protože to je akorát cesta do pekel. To, co si tam kolikrát přečtete, co ty lidi dokážou vyplodit, to je prostě něco neskutečného. Nevím, jak bych to pojmenoval, to ani snad nejde pojmenovat, to, co ti lidi dokážou říct nebo vymyslet.

Takže chápu dobře, že teď už se tomu snažíte vyhnout?

Rozhodně. Kdybych s tím měl bojovat nebo snažit se jim to vyvrátit a hádat se s nimi třeba nebo číst to, tak to vůbec není dobrý.

A zaregistroval jste během mistrovství, že byly třeba na Idnesu takové ty hodnotící články?

To jsme vždycky jenom tak prolítli, jak to lidi hodnotí a nějak jsme se v tom nešťourali.

A co samotný styk s novináři během toho mistrovství?

To je docela v klidu, když si Vás chtějí odchytnout, tak si Vás odchytnou. Co se týče televize, tak je to rychlé a svižné. Pak tam jsou třeba z těch deníků nebo tam jsou kluboví novináři nebo něco takového, tak s nimi je to trošku delší, ale není to nic, co by se nedalo vydržet nebo nějak i urychlit. Je to víceméně o rychlosti a odsýpá to vždycky rychle. Přece jenom, tam prochází čtyřicet hráčů plus trenéři, že jo.

A když třeba jste prohrál zápas jako ten tým a teď procházíte tou mixzónou, nepůsobí to na Vás ještě víc, když se Vás ptají na to vlastně oni hned všechno, že to je katastrofa?

To tam člověk jde a modlí se, aby si ho nevybrali. No, ale jinak není to zrovna příjemný, když tam člověk jde po prohraném zápase a má ještě odpovídat na ty samé dotazy, na ty otřepané otázky, proč to nešlo, proč se prohrálo. To člověk prostě nechce na to odpovídat, ale musí. Jsme profesionálové, a to k tomu prostě patří.

Jaké emoce se Vám pak během toho honí hlavou?

Tam ani tak nejsou emoce kvůli těm novinářům, ale spíš emoce potom zápase. Tam ani není prostor na ty novináře nějak emotivně reagovat.

A po zápase jste četl nějaký článek vzpomínáte si, vybavujete si?

To si teď nevybavuju, určitě jsem něco četl, ale nevybavuju si to.

A nějaký titul si nevybavíte náhodou?

To si nevybavím.

Třeba Češi jsou jasnými favority, jde do tuhého, následujících 72 hodin rozhodne o všem...

Jak to na Vás působí?

Že jde asi o zápas čtvrtfinále s Němci, řekl bych. Člověk to zaregistruje, ale my jsme se v kabině trochu uzamkli do sebe, než abychom se pouštěli do toho okolního světa.

Jo a nějaké mediální příspěvky o soupeřích teď ne o spoluhráčích, ale třeba já nevím, že když napíše třeba ten novinář, že právě Češi jsou jasnými favority, takže Vás automaticky hází na pozici vítěze. Jestli Vás to třeba neuklidňuje nebo naopak, když si přečtete třeba i ze zahraničí.

No, zrovna tohle jsem ze zahraničních médií nevyčetl nebo takhle, spíš v tenhle okamžik se tam trochu vkrádá taková nervozita. My i pod tím dojmem, že jsme dlouho to čtvrtfinále prostě nevyhráli, tak když si nějak matně vybavím ten zápas, tak z naší strany to byl nervózní začátek až potom to z nás trochu spadlo, takže taková nervozita se tam spíš trochu vkrádá, než nějaká já nevím motivace nebo motivace samozřejmě taky, ale nervozita, tak bych to nazval.

Nervozita že tam máte najednou nějakou tu zodpovědnost vyhrát třeba, ne?

Tak ani zodpovědnost ne, ale je to přece jenom zápas, který rozhoduje, jestli budete hrát o medaile, anebo vypadnete z kola ven. A ještě jsme v uvozovkách měli trochu lehčího soupeře, tak možná proto je to trochu víc svazující, že ta výhra se očekává a nic jiného než výhra, se nebere.

Myslíte, že k tomuto pocitu přispívají ty média?

Rozhodně.

A stalo se Vám, že jste se nějakou informací z těch médií dozvěděl dříve, než od trenérů?

To ne. Trenéři za námi nechodili s tím, co se děje v médiích. Říkám, my jsme měli takový uzavřený svět prostě každý si to třeba přečetl, ale nevytahovali jsme to potom. V šatně jsme se bavili úplně o něčem jiném, a že by téma média nebo různé takové nadpisy to tam vůbec nikdo nevytahoval.

Ale teď myslím třeba, když jste nevěděl, kdo je v bráně, protože novináři to potom vždycky samozřejmě napíšíou předtím zápasem, tak jestli jste se takovou informací z těch médií nedozvěděl dříve?

Jo, to jo, zrovna u těch gólmanů, no. Tam byly s tím takové šachy a asi jednou se to stalo, že jsem se to dozvěděl dřív od novinářů než vlastně od trenérů. Tajili to no.

Nevybavujete si to?

Nevybavuji si to, ale vím, že tam taková situace jedna nastala.

A nějaký konflikt s novinářem v té mixzóně během toho mistrovství jste neměl?

Já rozhodně ne. Nevím, jak ostatní, ale já jsem vždycky v pohodě prošel.

A náhodou zajímá Vás, z jakého je třeba média nebo se toho novináře zeptáte přímo?

Hm, víte co, ono už je to taková ohraná pohádka. Tady vlastně na tom kontinentu jezdí ti samí novináři z Česka, takže už tak nějak máte povědomí o tom, kdo je odkud. Když ale nevíme, tak oni se víceméně většinou představí anebo, když je to někdo, se kterým jsme rozhovor ještě nedělali, tak se představí a řekne, odkud je.

Příloha č. 3: Rozhovor s Davidem Musilem

Jak teď, s odstupem času, vzpomínáte na mistrovství světa?

Tak pro mě to byl určitě zážitek. Bylo to pro mě první mistrovství, takže pro mě zážitek. Škoda, že jsme nevyhráli ten poslední zápas, ale celkově si myslím, že na to budu vzpomínat určitě v dobrém.

Říkal jste, že to bylo poprvé. Splnilo to Vaše očekávání?

Jo, určitě. Já jsem od toho neměl vyloženě nějaké očekávání, ale spíš jsem si to jel užít a něco uhrát.

Když se teď zamyslíte, jaký moment se Vám z toho mistrovství světa hned vybaví?

Ty brd'o, tak to asi...

Nějaký moment, který je pro Vás, osobně, nejpěknější?

Já nevím, spíš bych řekl, že tím, že jsem byl na pokoji se Šimonem Hrubcem, s kterým jsme předtím vyhráli titul v Třinci a během toho mistrovství jsme si to spolu tak celé užívali a byli jsme pořád spolu, tak pro mě asi on bude ta největší památka na to mistrovství.

Dobře. Kdybych teda teď začala k těm médiím obecně, jaký je Váš vztah k médiím?

Nemám k nim vyloženě nějaký vztah. Já se to snažím neřešit nebo nebyl jsem nikdy ten, který se motal hodně okolo médií. Takže jsem neměl s nimi vyloženě nějaký vztah nebo, že bych to nějak vnímal.

Dozvěděla jsem se, že média moc nevyhledáváte. Dá se říct, že Vám média brání nebo překáží v práci?

Ne, to vůbec. Sama víte, že rozhovory většinou dělají buď hráči, kteří dávají góly nebo jsou ti ofenzivní nebo ti, kteří mají průsery nebo se spíš o nich něco dozví. No a všichni to najednou řeší a já zatím zaklepu, ale já jsem mezi těmi hráči nebyl. Nejsem hráč, který dává za sezonu hodně gólů, takže já jsem mezi těma, o kterých se většinou moc nemluví. Proto jsem kolem těch médií nikdy moc nebyl, ale zároveň jsem nikdy nic proti nim neměl, protože vím, že si to lidi chtějí přečíst nebo chtějí něco vědět. Je to prostě takové, jaké to je.

Nevadí Vám to, že v těch médiích tolik nejste?

Ne, mě to zas tolik nevadí. Mě to přijde, že lidi se chtějí dočíst takové ty drbárny, což většinou to tak je. Lidi nechtějí slyšet nevím, až takové to všechno, co se opakuje, oni chtějí prostě slyšet něco navíc nebo něco, co se nemělo rozkřiknout. Neříkám, že novináři to dělají špatně, oni třeba

špatně porozumí nějakému slovu, a pak to překroutí na jinou stranu, a to je to, co lidi chtějí slyšet. Toho já zastáncem nejsem, takže mi nevadí, nebýt tolik mezi těmi médii.

Když se vrátíme zpátky na to mistrovství, Vy jste tam byl poprvé, necítil jste, že byl o Vás větší mediální zájem?

Tak byl jsem tam poprvé, takže nevím, protože nikdy jsem tam předtím nebyl. Nevím, kdybych se tam dostal znovu, tak jak by to bylo ten další rok.

Spíš jsem to myslela, že už právě kvůli toho, že jste měl premiéru, jestli o Vás neměli větší zájem?

Jo, tak, možná asi trošku, ale zase na druhou stranu, přece jen, je to mistrovství a je tam dvacet hráčů, které sleduje celá republika. Myslím si totiž, že oni se snaží o každém hráči najít něco, aby se prostě o

něm vědělo. Samozřejmě, že jsem tam dostal těch příležitostí ohledně médií víc než tady v Třinci, ale nějak jsem to vyloženě asi neřešil no.

Dobře a ten samotný styk s novináři během toho mistrovství, bylo to pro Vás nějaké stresové nebo jste to bral v pohodě?

Ne, vůbec, já tady ty věci nějak neřeším. Když jsem třeba někoho potkal a chtěl udělat rozhovor, tak jsem neměl nikdy problém ten rozhovor udělat. Když si mě odchytli, tak jsem jim dal rozhovor, ale jinak ty média jsem nikdy nijak nevnímal ani že bych se měl kvůli toho nějak stresovat.

Takže ani na tom mistrovství?

Ne, já média беру furt stejně.

Takže je Vám to jedno, ať už jste byl třeba v Kanadě, v Třinci, tak pořád to berete stejně?

Jo, pořád to беру stejně.

Necítíte v tom třeba ani nějaký rozdíl, když teď srovnáme česká média a ta americká?

Ty jo, abych řekl pravdu, tak tohle už je vlastně třetí sezona v Česku a už si moc nevybavuju, jak to v Kanadě bylo. Tam jsem byl hlavně na té farmě a v té NHL se tolik rozhovory nedělaly. Nevím přesně, jak to jako fungovalo v NHL nebo spíš se to pro mě těžko srovnává mezi Amerikou a Českem.

Byl tam o Vás větší zájem, co se týče médií?

No, jak říkám, přece jenom, v té extralize jsme sledovaní všude, ale v té Americe jsem hrál v Kalifornii a tam o hokeji pomalu nevěděl nikdo nic, takže tam se rozhovory moc nedělaly.

Když se budeme bavit o českých médiích na mistrovství, tak necítíte z nich větší tlak?

Já ne a nikdy jsem to asi nijak neřešil. Jak říkám, беру to tak, že novináři hledají něco, o čem psát. Můžou si tam psát co chtějí, to spíš tlak si dělá každý hráč sám na sebe. Pro mě to ale nikdy nebylo z médií, že bych na sebe dával tlak.

Dobře a sledujete média myslím obecně?

Jako sport nebo celkově?

Celkově.

Jako snažím se trošku

Máte nějaké oblíbené médium? Například, ať už je to televize, rádio, tisk nebo nějaký web, který pravidelně sledujete?

Snažím se každý den koukat na zpravodajství na jedničce a samozřejmě v kabině máme Sport, Blesk, Dnes, takže když je čas, tak to si třeba projedu. Potom ráno, když vstávám, tak mám takovou rutinu, že si čtu hokej, kouknu se na Seznam, co je nového a Idnes. Mám to spíš obecně nebo nemám vyloženě nic, že bych řekl, ty jo, tady to je moje nejoblíbenější a vyloženě proto si to čtu.

Řekl byste, že média sledujete často během dne, když si vezmete kolikrát během toho dne přijdete do styku?

Řekl bych, že to je záležitost dnešní doby. Musím říct, že přes den zase tolik ty média nesleduju. Snažím se od toho co nejvíc zůstat, protože když to vidím, jak jsme všichni na tom závislí, tak se na tom snažím být co nejmíň. Spíš pak s přítelkyní rádi sledujeme sport, takže si na ČT24 pustíme nějaký sport nebo něco ale že bychom vyloženě seděli na telefonu a četli si nějaké zprávy přes den tak to ne. To spíš po ránu doma nebo večer.

Když to srovnáte s mistrovstvím, tak lišilo se v něčem to sledování médií?

Řekl bych, že jsem to sledoval míň. Přece jenom já tady každé ráno chodím na zimák a tam máme noviny, takže si je přečtu. Jak jsme ale byli na tom mistrovství tam jsme ty noviny neměli, tak tam jsem to tolik nesledoval. Navíc snažil jsem se to i tolik nečíst, třeba ohledně hokeje, co psali, to jsem tam nečetl skoro vůbec. Nechci říct, že mě to nezajímalo, ale zase oni se snaží

udělat nějaký nadpis, co lidi budou chtít číst, takže přečetl jsem si to, ale nevnímal jsem to, protože vím, jak to v těch sportech doopravdy je.

Dá se říct, že jste to kvůli tomu hokeji nečetl, protože by to na Vás působilo víc stresově?

Mě to spíš přijde, že jak jsme byli s tím Šimonem Hrubcem, že jsme se tomu zasmáli. Abych řekl pravdu, některé ty věci, co tam píšou, mi někdy připadají až směšné.

Nevybavujete si teď náhodou nějakou věc, čemu jste se zasmáli?

Ty jo, tak teď asi vůbec. Nevím, přijde mi, že někteří novináři píšou něco, co ani neví. Nechci to pomlouvat, protože jednou člověk pomluví novináře a už si na vás vyšlapou. Ale například teď, když jsme s přítelkyní koukali na hokej, tak den poté mluvili o tom, že Sparta hrála s Třincem, a že klobouk dolů, že Sparta vyhrála, protože Třinec přestřílel Spartu 46:23 a přitom Sparta přestřílela nás. Prostě řekli úplně přesný opak, a to je pak takové jako oni mluví o tom, že my jsme je přehráli, a přitom ona přehrála nás. Nejspíš asi dostali nějaké špatné informace a už o tom mluví a ani přitom neví, co se děje.

Čím myslíte, že to je?

Tak to já nevím. Zrovna u tady tohoto rozhovoru, to asi dostali špatné informace. Přece jenom se hraje hodně zápasů a oni nejsou schopni sledovat všechno. Možná si něco špatně přečetli a už to bylo nějak jinak. Jenže například ty noviny, mě prostě přijde, že lidi chtějí slyšet bulvár. Sám to můžu říct, protože když jdu na zimák, tak si rád prohlídnu Blesk, protože tam vidím všechny ty kraviny, které tě stejně nezajímají, ale prostě, když to vidíš, tak si řekneš, no, tady se něco stalo. Když se chci něco dozvědět, tak si přečtu Idnes tam je to trošku víc realistější, ale v tom Blesku je, kdo se opil, kdo má to a přijde mi, že novináři se snaží zachytit lidi, aby to chtěli číst.

Když jste podal rozhovor na tom mistrovství, tak vybavíte si nějaký příspěvek zpětně, že jste to viděl na webu nebo at' už v novinách nebo nějaký rozhovor s Vámi?

To já jako po sobě nikdy nečtu rozhovory.

Proč?

Nevím, mě to nějak nezajímá, protože většinou to slyším od ostatních, že to někdo přečte a on mi o tom řekne, že četl můj rozhovor. Jinak jsem ale nikdy po sobě vyloženě rozhovory nečetl.

Dobře a když děláte rozhovor, tak nepřemýšlíte, kdo všechno si to může přečíst?

Ne, to asi ne. Já se většinou snažím být upřímný, takže pokud to nějak nepřekroutí a nijak neovlivní, tak věřím, že to tam je napsané tak, jak jsem řekl. Nemám rád takové ty potyčky s těmi novináři, jak se někde někdo dostane, takže se tomu radši vyhýbám, než abych se o to zajímal víc.

Nenapsal někdo někdy o Vás něco, s čím jste třeba nesouhlasil?

Ale to je třeba to, co jsem Vám říkal o tom slovíčkaření. Jak jsem přišel první rok, a to byla zrovna olympiáda a přišla na mě otázka, že teď, když jsem v Česku, tak jestli bych se rád zkusil dostat na olympiádu. Odpověděl jsem, že určitě. Tak když se někdo zeptá, jestli chceš jet na olympiádu, tak to odpovíte taky ano. Řekl jsem, že kdyby byla možnost, tak bych rád. No a druhý den si v novinách přečtu nadpis *Musil se vrací nejenom kvůli hokeji, ale i kvůli olympiádě*. To už jsou takové překroucená slovíčka. Samozřejmě já jsem to vlastně řekl, že bych se rád dostal, ale tam najednou velký nadpis, že se vracím nejen kvůli hokeji, ale i kvůli olympiádě. To už jsou takové věci, které od těch novinářů nemám rád. Napíšou to tak, že to vlastně vyzní, že bych na té olympiádě měl být, a přitom já to tak nějak nemyslím. No, a najednou si všichni lidé myslí prostě takové věci o tom. Proto to radši nečtu a spíš se tomu vyhýbám.

Řešil jste to tenkrát nějak?

Ne, já jsem si to poslechl v kabině. Všichni si z toho dělali srandu, takže člověk se tomu zasměje a neřeší to vůbec. Když jsem ale teď dělal s někým osobní rozhovor, tak se mu snažím říct, co tam má být za nadpis a jestli je mi ochotný napsat jenom takový nadpis, jestli mi to vyhovuje nebo ne. Většina těch novinářů prostě udělá nějaký nadpis, který zaujme lidi. Podle mě se snaží udělat co nejlepší nadpis. Já ale třeba teďkom na mistrovství světa nevím přesně, co tam byl za nadpis, ale bylo to prostě o tom, že děda byl na mistrovství, táta a teď já, takže že jsme nejstarší generace, co jsme byli na hokeji. No a já jsem mu prostě řekl, že nechci, aby to byl nějaký nadpis zase. Nevím ani, o čem jsme se bavili jenom vím, že jsme se nějak bavili o nadpisu a on mi řekl nějaké návrhy, tak jsem mu řekl tady ten jo, ale ten bych tam mít nechtěl.

Chápu tedy, že už Vám záleží, jak to bude prezentované třeba už jen kvůli tomu nadpisu?

Jo chci. Sám vím, že když otevřu nějaký článek a přečtu si jenom nadpis, tak člověk si o tom sportovci obecně myslí, jaký je člověk. Podle rozhovoru se také často pozná, kdo se jak prezentuje, a jak mluví, takže přece jenom nechci takovou aroganci najevo. Na druhou stranu, z další zkušenosti vím, že ti novináři to hned zakroutí. Stačí pár slovíček a oni to řeknou úplně jinak, než jak to ten člověk myslel.

Dobře tak příspěvky o sobě jste nečetl a příspěvky s jinými spoluhráči nebo třeba s trenérem?

Jo, tak to si přečtu. Nejsem takový, že bych po zápase vždycky přišel a četl jsem, co se tam píše nebo že bych to musel vědět. Většinou, když si sedím a nemám co dělat, tak si přečtu nějaké nadpisy a nemám vyloženě chuť se o to zajímat, že bych si po každém zápase řekl, co spoluhráči nebo trenéři.

Četl jste to více po zápase nebo před?

Po. Před zápasem nečtu, to by ani nebylo správné.

Byl tam rozdíl, když jste vyhráli nebo prohráli, že když jste prohráli, jestli má člověk chuť to číst?

Já to nemám vyloženě nastavené tak, že když se vyhraje nebo prohraje, že bych to četl. Záleží, co mám v plánu, co dělám, jestli třeba ležím v posteli, koukám na film a nudím se, tak si přečtu sporty hokej, co se tam děje a přečtu si třeba ten článek. Když ale po zápase přišli naši a seděli jsme tam do jedenácti, tak jsem pak neměl zapotřebí přečíst žádné zprávy. Nikdy jsem nebyl nastavený tak, že když se prohraje, musím si přečíst, co se tam píše, jestli to nějak kritizují apod. Rozhoduji se spíš podle sebe. Když jsem měl nějaký čas, tak jsem si to přečetl, když ne, tak mi to nijak neublížilo.

Jasně, když se prohraje, tak spustí u českých novinářů, že to je katastrofa, tak mě spíše zajímá, jestli to třeba na Vás víc nepůsobí, co se týče psychické stránky?

Nevím, přijde mi to směšné. Jak říká ten Šimon, my jsme se tomu zasmáli. Nepamatuju si přesně, ale vím, že jsme měli nějaký článek a zasmáli jsme se tomu. Nechci to zas říkat, ale ten český hokej není na takové úrovni, jak prostě ti Rusáci nebo Kanada a Amerika. My jsme teďka rádi, když se dostaneme do čtvrtfinále a přijde mi, jak kdyby ti čeští novináři psali, že když skončili na čtvrtém místě, tak je to neúspěch. Neříkám, že to je úspěch, osobně bych byl taky radši na medailové pozici, ale když se prostě koukneme na posledních patnáct let, tak my nemáme takové úspěchy, jak to bývávalo dřív. Myslím si, že si Češi myslí to, že my bychom měli být vždycky mezi třemi a pokud ne, tak je to neúspěch. Neříkám, že když jsme čtvrtí, že to je úspěch, ale myslím si, že ti lidi jsou více nároční, a přitom to je někde jinde.

Když jste četl například rozhovor s trenérem, tak dozvěděl jste se nějakou informací dřív, než jste ji věděl osobně? Třeba, co se týče gólmanů?

No, myslím si, že jo. Stalo se to no.

Nevíte, co konkrétně to bylo?

Ty jo kecám vlastně, protože jsem to věděl od Šimona. Jak jsem s ním byl, tak od gólmana jsem vždycky věděl. Je ale pravda, že jsem se ve zprávách dozvěděl dřív, že jsem byl napsán na soupisku, než když mi to někdo řekl. Před tím mistrovstvím je určitý počet hráčů napsán na soupisku a ptají se, jestli můžou hrát a pak se dopisují. Já to do té doby nevěděl, než jsem si to přečetl na internetu, to je pravda. Zase ale, aby to nebylo něco proti Říhovi, protože on je takový, on je v tomhle prostě svůj. Má to nějak nastavené a funguje mu to.

Říkal jste, že to je hodně u nás v republice sledované, což je pravda. Uvědomoval jste si to, když jste šel na ten led, že se jedná o živý přenos nebo to už taky neřešíte?

Ne, tak to už vůbec. To už je člověk nějak zvyklý. Přece jenom, sleduje to dost lidí, ale je pravda, že asi v tom není nějaký rozdíl. Určitě se ví, že hokej na tom mistrovství je více sledovaný než během té sezony, ale myslím si, že my, jak jsme hráli to finále se Třincem, tak to bylo taky hodně sledované. Takže asi jak jsem přestoupil rovnou na mistrovství, tak to tolik nevnímám.

Stalo se, že byste během toho mistrovství četl nějaký příspěvek, který Vás namotivoval? Že Vás třeba v rozhovoru někdo pochválil.

Ne, to ne.

Vůbec to nemá vliv na Vaši motivaci?

Myslíte ohledně hokeje?

Ano, teď myslím hokej.

Ne, to ne.

Nemotivuje Vás ani to, že to sleduje právě tolik lidí? Nebyl to pro Vás motivační prvek?

Ne, to ne. Já to neberu jako motivaci. Pokud mám ale říct, že něco bylo pro mě motivací, tak jedna motivační zpráva, která byla asi pro mě největší, co jsem kdy nějak vnímal, bylo finále extraligy, které jsme hráli proti Liberci. Předtím jsem si četl porovnání trenérů nebo spíš trenéři tipovali a všichni říkali, že Liberec ve finále porazí Třinec. To bylo pro mě jednou, kdy jsem si řekl, ty jo teď jim chci dokázat, že my jsme lepší než ten Liberec. Na tom mistrovství ale nemůžu říct, že jsem při čtení cítil nějakou motivaci. To asi vůbec.

A myslíte, že média působí na Vaši sebedůvěru?

To asi ne. Jak říkám, tady ty věci jdou většinou mimo mě.

Třeba jak jsou ty hodnotící články na Idnes. Nevím, jestli to znáte.

Tak to vůbec neřeším.

Vůbec? Ono u toho mistrovství tam čtenáři hodnotí známkami výkony hráčů.

Já vím, tam to komentují normální lidé. Ne, tohle nemám rád takové věci.

Proč?

Protože já tyhle věci, jak jsme říkali lidi sledují hráče, co dávají góly nebo nevím.

Ne, teď mě zajímá, proč to třeba nesledujete, jestli máte strach z toho?

To ne, to vůbec. Ale prostě vím, že lidi rádi kritizují a jsou negativní.

Takže spíš té kritiky se chcete vyvarovat?

Nepotřebuji to vědět od lidí. Mi stačí, když přítelkyně, když je na Slovensku a sedí tam mezi lidma a slyšíte něco a teď začne ty věci povídat. Ti lidi někdy vůbec neví, o čem ten hokej je nebo čím si člověk musí procházet, aby se vůbec dostal tam, kde je. Pak sedí u těch televizí a takové ty narážky, a to nic neříkám proti těm, kteří píšou ty zprávy, ale ti, co hodnotí zápas. To jsou lidi, kteří třeba nikdy v životě nehráli hokej, a pak hodnotí každého hráče, kteří hráli. Přitom nemají žádné odborné vzdělání a v životě hokej nehráli, takže jak si člověk má vzít nějakou zpětnou vazbu někoho, kdo v životě nehrál hokej akorát to komentuje. Nevím, pro mě to není. Mi to spíš přijde směšné.

Pokud jsem to tedy pochopila dobře, o médiích jste se během toho mistrovství bavil asi nejvíce s tím Šimonem, že? S ostatními hráči jste to média asi moc neřešili, ne?

No, tak asi když vyšel nějaký článek, tak jako možná jsme se ještě bavili s Vránou, protože vždycky tam vyšlo něco. To spíš ale, že se tomu člověk zasměje no. To bylo, jak ho posadili tam byla nějaká ta velká kauza a vím, že tam byli nějakí bývalí hráči, kteří vystoupili a začali říkat, že Vrána by měl hrát. Přesně si to už nepamatuju, ale vím, že tam něco bylo s tím Petrem Vránou, jak ho posadili a on zíral, že hraje v NHL a oni ho posadí. Víam, že tam takové věci byly s Vránou.

Četl jste něco z našich médií o soupeřích? Třeba, že jsou papírově slabší, a že by Vás to před zápasem uklidnilo?

To vůbec. Člověk si ten hokej prostě hraje a sleduje ten sport, tak ví o těch lidech, kteří jsou lepší a který by se měli porážet a který ne. Do toho zápasu asi musí stejně jít s tím, co sám je.

A zase jsme u toho, prostě média u nich se to těžko bere. Oni to spíš sledují jako fanoušci a mají třeba nějaký odborný názor, ale z mého hlediska stejně ti sportovci to ví líp než média.

Myslíte, že kdybyste víc četl média během mistrovství, že to ve Vás vyvolá...

Ne, určitě ne.

Třeba psychickou újmu?

Ne, to určitě ne. Jak říkám a říkal jsem to i Radimovi, že já prostě ty noviny, že to nečtu. Když si to přečtu, tak nějaké zajímavosti, ale jako tady tyhle věci vůbec nebo tenhle hráč špatný, ten se trápí. Přečtu si to třeba, ale nenechám se tím nějak omezit.

Dobře, chcete k tomuto tématu něco dodat?

Já k tomu asi pořádně nic nemám. Jak říkám, pro mě jsou média, jakože tomu rozumím, že lidi chtějí slyšet věci, ale nevím no, je to těžké. Snažím se těm novinářům, neříkám vyhýbat, protože kdyby se mě někdo zeptal, tak já se jim nevyhýbám, ale když si to čtu, tak většinou s takovou odlehčenou hlavou. Ten novinář to napíše tak, jak chce on a ne, tak jak to bylo, jak to řekne ten člověk. Prostě vím, že když člověk čte něco o někom, tak ne vždycky to je prostě tak. Přece jen, ty noviny se hůř nevím, z mého hlediska to je tak, že když někdo mluví a mluví třeba do kamery, tak se to nedá vyloženě osekát. Samozřejmě taky se to dá, ale když je to vyloženě rozhovor, kde mluví ten člověk, tak je slyšet ten hlas. Naopak novináři mohou pozměnit ty slovíčka, tam stačí pozměnit jedno dvě slova a ta věta hned vypadá úplně jinak. Takže mi přijde, že noviny se musí brát s rezervou.

Takže, chápu že máte takový...

Odstup.

K těm psaným mediálním obsahům?

Jo, jo, jo, protože tam člověk nikdy neví, jak to tam je. Zdá se, že to je výborné, a pak to můžou přepsat a vy víte přesný opak. Tam je to vždycky přehnané nebo tam je mezera. Pochybuju, že když řeknu přesně tuhle větu, tak oni to zúží a napíšou tak, aby to vypadalo dobře. Myslím si, že to nikdy nebude přesně tak, jak to ten člověk říká.

Ze začátku kariéry jste to měl taky tak nastavené?

Ne. Když jsem byl mladší, tak nebyl tolik internet, takže se nedalo číst všechno od jmen a nebylo to jak dneska, že si člověk všechno přečte.

Ted' je to víc bohatší no.

No, teď člověk cokoliv, co chce, tak si to může přečíst. Kdysi byly vyložené televizní zprávy nebo takhle, samozřejmě, že nejsem tak starý, ale prostě nebyl internet na telefonu, kde člověk seděl a prohlížel si ho. To spíš, že to všechno vychází během těch posledních několik let.

Myslíte, že to je lepší nebo horší?

Za mě to je horší. Je to lepší v tom, že člověk může vyřídít strašně moc věcí, ale závislost na těch telefonech, to je asi špatné no.

Napadá mě ještě otázka, když jste během toho mistrovství dával rozhovor, tak řešil jste, z jakého je média? Jestli je třeba z Blesku nebo z nějakého rádia nebo to neřešíte vůbec?

Oni se většinou představili, takže jsem věděl. Myslím si, že jsem dělal rozhovor jenom se Sportem a s rozhlasem a s nějakým dalším, takže jsem to nikdy nějak asi neřešil. Ani bych to asi neřešil, že bych se ptal, odkud je. Jak ale říkám, to jsme zase u toho, člověk si musí dávat pozor, jestli ten člověk píše bulvár nebo píšou víc těch rozhovorů a musí si dávat pozor na to, co řekne.

Příloha č. 4: Rozhovor se Šimonem Hrubcem

Co Vy a Váš vztah k médiím? Jaký ho máte, jak je vnímáte, nevadí Vám média?

Nevadí mi to.

Opravdu Vám to v ničem nevadí, i když to srovnáte se začátkem kariéry?

No, tak na začátku jsem si musel dávat víc pozor na to, co říkám, protože přece jenom, jsem neměl zkušenosti a mluvil jsem kolikrát i v emocích. Dodnes si pamatuju, že jeden z mých prvních rozhovorů byl, když Roman Turek končil s hokejem a já jsem řekl, že když to oznámil, tak to pro mě bylo horší než oznámení o smrti. Dneska už bych to třeba neřekl, ale to jsou přesně ty zkušenosti, které si časem hráč získává. Myslím si, že si je hlavně získává z těch bot, co udělá anebo si přečte, že někdo udělal nějakou botu například, co řekl do novin. Já se snažím právě z těch cizích rozhovorů nebo i v životě to tak беру, že chytrý se učí z jiných chyb. Samozřejmě lepší se učit z cizích chyb než ze svých, takže proto já čtu rozhovory a vidím tohle bych řekl jinak, tohle bych neřekl a v Třinci jsme spolupracovali s naším tiskovým mluvčím, který nám pomáhal a neříkal nám to, co máme říkat, ale jak s médii mluvit.

Že Vám spíš dával nějaké rady?

Ano, dá se říct rady. Ale hlavně, jak vystupovat a jak umět s médii mluvit. To je vlastně ta otázka číslo jedna, co jste říkala, protože co pro mě znamenají média, já si myslím, že bez médií by ten hokej nebo respektive celkově sport vůbec nebyl tak populární jako je teď. Představte si třeba fotbal, že by se někde v Argentině odehrál zápas a celý svět by o tom nevěděl, tím pádem by to vůbec nikoho nezajímalo.

Četla jsem, že jste dlouho působil v Třinci, teď jste v KHL, můžete srovnat novináře tady v Česku versus v Číně? Jestli se to dá nějak porovnat nebo je to stejné?

Víte co, nevímám to tak. Takhle, mám na to dva pohledy. První je, že kdybych uměl rusky anebo čínsky, tak samozřejmě těm rozhovorům bych dával víc. Když to ale vezmeme v porovnání, jaký kolos je KHL, jaký to má široký dopad, dá se říct na celý svět, a oproti tomu ta extraliga, jak je malá, vlastně jen pro Českou republiku. Co se týče tedy médií, tak tady je to ohromně dobře zvládnuté, zkrátka je to vidět, že to je druhá nejlepší liga světa. Když jsem byl ale v Čechách, tak rozhovory jsem dával téměř po každém zápase a nedělalo mi to problém, ale občas jsem měl jedno období v play off, kdy jsem byl pověřivý a médiím jsem řekl, že během celého play off se nebudu vyjadřovat k zápasům. Svým způsobem je možné, že jsem poškodil jak sebe, tak jsem mohl poškodit i jméno klubu. Přece jenom, když si naštvete novináře, tak

nemůžete čekat, že o Vás budou psát něco dobrého. Navíc lidé jako taková široká veřejnost jsou nastavení tak, že to, co se v těch novinách píše nebo co se vidí v televizi, tak ti lidé tomu věří, a proto je tak důležité umět s těmi médii mluvit. Nejlepším příkladem nebo největším příkladem, jaká jsou média, tak jsou samozřejmě předvolební kampaně to je jedno z největších ovlivňování lidí, které jde. To je největší ukazatel toho, jak média jsou silné. Přece jenom, tam dochází k největšímu ovlivňování lidí. Mě se třeba osobně na těch médiích líbí to, že já skrz ně během těch rozhovorů můžu říct to, čím já chci ovlivnit děti. Pro mě je totiž sport možnost, jak ovlivňovat děti, aby si ten sport vybraly, aby v nás viděly vzory, a nejen po sportovní stránce, ale i po lidské. Chci, aby poznaly, jací jsme lidé, na čem nám záleží, a to je přesně důvod, proč mi nikdy nebude dělat problém si tady zavolat s Vámi nebo s novináři a kdykoliv se domluvit. Vím, že v každém rozhovoru chci něco předat.

Takže chápu dobře, že když dáváte rozhovor, tak myslíte na to, že si to budou číst děti a můžete tím ovlivnit jejich vztah ke sportu?

Vždycky. Ke každému rozhovoru přistupuju tak, jako kdyby to četly děti, které ke mně vzhlížíjí a já jsem jim vzorem. Chtěl bych jim být ale větším vzorem po stránce lidské než po té sportovní.

Když se teď budeme bavit o tom mistrovství, tak u nás v Česku je to velká událost, která je dost sledovaná. Jak tam jste vnímal média?

Tam ty média, to byl úplně jiný kolotoč. Já bych řekl, že to bylo ještě větší než tady v KHL. Přece jenom, po každém zápase, ať jste prohrál nebo vyhrál, tak jste musela jít přes rolbovnu do takového účka, kde byla zábradlí a za tím zábradlím všude je hlava vedle hlavy, mikrofon vedle mikrofonu. No a teď, jdete od jednoho k druhému a odpovídáte, no a jdete tady do hloučku třech lidí, a to byly zahraniční média, to musíte dávat rozhovor v angličtině, pak jdete do hloučku českých novinářů, pak jdete do hloučku novinářů ze Slovenska a v podstatě všichni se ptali na to samé a Vy musíte pořád odpovídat na to samé, ať už v jakémkoliv v jazyce. No a opravdu potom zápase, ať je vyhraný nebo prohraný, tak třeba to kolečko, když Vás chtějí, tak Vás stojí dvacet minut času, a to kolikrát, když se prohraje, tak si nepřejete nic jiného než být už v šatně.

Asi to pak spíš na Vás působí hodně negativně, ne?

No, ne. Já ten hokej spíš беру tak, že někdo vyhrát musí, a naopak někdo musí prohrát. Takže ne negativita, ale spíš takové přemýšlení potom zápase. Já opravdu přemýšlím, jak po

prohraném, tak po vyhraném a kolikrát se mi třeba i hůř usíná po vyhraném zápase než po prohraném.

A čím to je?

Nevím, já si to neumím vysvětlit, čím to je. Možná v tom jsou nějaké endorfiny, jakože pocity radosti, takže možná tím. Já ale jako brankář musím být splachovací, takže když dostanu gól, tak já musím umět hlavu nastavit do takového stádia, že za dvacet vteřin, než se hodí další buly, tak o tom nesmím vědět.

Jasně.

Jo a opravdu už jsem se dostal na takový level, že kolikrát až se sám sobě směju, že se po třetině kouknu, kolik je stav zápasu. Normálně se umím úplně takhle vypnout a odprostit se od výsledku.

Takže, kdyby tam média na tom mistrovství po tom prohraném zápase nebyla nebo kdyby se rozhovory po tom prohraném zápase dělaly později, tak byste to ocenil i kvůli psychice?

Ale tak to se jim zase nedivím, že oni to chtějí udělat hned po zápase. Člověk je plný emocí a emoce dokážou člověka na chvíli odprostit od toho, aby se držel toho, co chce říkat. No, a to je přesně to, na co oni ti novináři čekají, aby mohli mít nějakou tu exkluzivitu. Například Hrubec řekl tohle a Hrubec řekl tohle, a pak už je to jenom na tom, že to vytrhnou z kontextu anebo napíší tam ten nadpis, který ty média prostě musí napsat takový, aby si to ti lidi na internetu rozklikávali nebo aby si lidi kupovali ty noviny. Já se jim ale nedivím, zase titulky, nadpisy to všechno prodáváte. To jsem se všechno naučil v Třinci a jak to s médii chodí, jak k nim přistupovat, to mě všechno naučil Radim Sajbot. Nemám to ale médiím za zlé, kdybych dělal v médiích, pravděpodobně bych to dělal stejně. Jsem hrozně rád, jaký mám vztah s médii zatím, v tuhle chvíli musím zaťukat, že když se mnou chce někdo udělat rozhovor, tak samozřejmě oni ví, že já neříkám ne, ale mám jednu jedinou podmínku, že dřív, než to vyjde do světa, tak mi to všichni posílají na mail. Já to totiž můžu myslet sebelíp a Vy to jinak pochopit anebo i opačně i jinak myslet a říct, a pak si to přečtu a vidím to v tom kontextu, v celé té souvislosti a většinou málokdy dělám nějaké velké úpravy, většinou jednu, dvě, tři věty v každé otázce. Důvodem je ale opravdu to, že já chci, aby se k těm dětem, jestli to nějaké budou číst, tak se dostalo přesně to, co já jsem tím myslel.

Ano, chápu. Vy jste byl na tom mistrovství poprvé, myslím seniorskou reprezentaci, že ano?

Ano, já úplně no.

A nebyla ta mediální pozornost okolo Vás větší?

Možná ano, ale hlavně, byla větší v tom zápase o třetí místo. Přece jenom jsem šel z pozice třetího brankáře a najednou jsem měl chytat proti nejsilnějšímu ruskému týmu, který oni dokázali postavit. Poskládali čtyři lajny z NHL a najednou kluk z Vimperka, co chytá extraligu. To pro ně samozřejmě bylo zajímavé, a proto ten mediální humbuk byl pak velký. Já jsem věděl, že ten mediální humbuk po zápase bude velký tak i tak, ať se prohraje nebo vyhraje. Lidi to totiž zajímá, jak se to stane, že se najednou ráno vzbudíte a zjistíte, že chytáte skoro nejdůležitější zápas nebo určitě v národáku nejdůležitější zápas, co chytat jde.

A nevadilo Vám to?

Nevadilo mi to. Říkám, já s těmi médii pracovat umím a umím si to srovnat v hlavě, že prostě tak to je, a tak to chodí. Zase jsme u toho, já si totiž myslím, že jestli někomu vadí média, tak ho poškodili, že o něm napsali něco, co se mu nelíbilo. Jenže zase se vracím tady na začátek, jestli on neřekl, ať mu to pošlou zpátky a nechtěl si to zkontrolovat jako to dělám já, tak pak je možné, že to někdo špatně pochopil nebo to bylo vytržené z kontextu. Já si to právě kryju tím, že si ten daný rozhovor, i kdybychom ho dělali hodinu, tak já si ho nechávám poslat zpátky na mail. Potom si ho přečtu a udělám si k tomu nějaké poznámky nebo si vyfotím printscreenem to, co chci změnit. Následně si s tím člověkem zavoláme znovu a řeknu mu, tady je ta otázka, a to změním a vlastně tím se tak nějak kryju. Takže já mám vztah k médiím vlastně dobrý.

Musíme brát v potaz, že média jako média sportovní, oni k nám sportovcům nebo já mám tu zkušenost, že ke mně vždycky přistupovala dobře. Nemyslím to, co se týče kritiky, ale že to, co napsali nebo řekli, tak to byla pravda. Je tu samozřejmě ještě bulvár, který je právě na tom založený, že se někde zobrazí půl SMS a vybere se to nejhorší, aby se to četlo. Možná ale díky tomu jsou tady sociální sítě jako je Instagram, Facebook a další. Myslím si, že se celý bulvár díky tomu ztrácí, protože lidi na těch sociálních sítích jsou pořád a oni si ty bulvární věci o těch lidech, co je zajímají, tak si to najdou hned a myslím si, že k tomu nepotřebují číst ty bulvární nadpisy.

Vnímal jste na mistrovství fakt, že se jedná o živý přenos? Nevyvolalo to ve Vás nervozitu?

Ne, já jsem opravdu před tím zápasem nebyl vůbec nervózní, konkrétně ani o to třetí místo. I když trochu jsem byl nervózní, ale já moc nebývám. Kolikrát jsem nervózní z toho, že nervózní nejsem. Teď jsem to řešil tady s trenérem brankářů v Číně, jestli to je normální, ale já, když chytám zápas, tak jsem ve stavu jako kdybych šel do obchodu. Zápas je pro mě prostě normální

věc. Možná, že je to tím, že jsem si tu hlavu tak nastavil. Jak jsem chytal za Třinec, který měl odjakživa nejvyšší ambice, tak ten tlak na toho hráče tam je. Jediné, co ten Třinec zajímá, tak jsou výkony o nic jiného se ten hráč prakticky starat nemusí. Musím říct, že to mi možná dalo tu obrovskou školu, že jsem se naučil chytat zápasy pod tlakem.

Říkal jste tlak hráče. Myslíte, že i média vytvářejí tlak na hráče a jejich výkon? Myslím teď zvlášť na tom mistrovství světa.

Samozřejmě, to je přesně ono. Jak už jsem říkal na začátku, média umí ovlivňovat a ohýbat takové to myšlení té široké veřejnosti. To je třeba další z těch důvodů, proč já média nečtu. Jo, já si s tím redaktorem zkontroluju, ale potom, že bych někde vyhledával svoje rozhovory nebo že bych kupoval a četl noviny, kdo co dělá, tak to vůbec. Já to nekupuju ani to nesleduju, protože se nechci nechat ovlivnit s těmi novinami. Samozřejmě, ať tam o mně napíší, co řeknu, to ať otisknou. Jenže potom tam je většinou k tomu nějaký rozhovor nebo je k tomu vyjádření odborníka a ten mě může, buď pochválit nebo mě může zhanit. A já nechci slyšet ani jedno. Já nechci slyšet ani pochvalu, ani hanění. Já si celou kariéru říkám, že chci jet v neutrálu, zkrátka ani nahoře ani dole. Myslím si totiž, že pro ten hokej nebo pro samotný výkon toho sportovce jet v neutrálu, je úplně úžasná věc. Já nechci, aby mě média ovlivňovaly k dobrému nebo ke zlému. Když o Vás budou psát dobře, tak ať chcete nebo ne, tak Vás to ovlivní k tomu, že najednou můžete nějak zpychnout, myslet si o sobě něco. Naopak, když o Vás píšou média špatně, tak může docházet zase ke ztrátě sebedůvěry. Takže proto to nečtu ani z toho důvodu, abych byl nahoře, ani abych byl dole. Snažím se prostě držet v nějakém tom neutrálu.

Dobře, ale žijeme v době sociálních médií. Tak přeci jenom některé příspěvky Vám asi neuniknou, ne?

No, tak uniknou. Jde o to, co na těch sociálních sítích sledujete. Na Facebooku mám jenom fanpage a na Instagramu sleduju jenom kamarády a jednu značku auta a jinak nesleduju nic jiného.

Takže vůbec nic? Ani jiné zprávy mimo sport?

Ne, vůbec. Nemá se to prakticky jak ke mně dostat. Pokud mi to nějaký kamarád nebo nějaký fanoušek nepošle přímo do zprávy, tak není možné, aby se ke mně tahle informace dostala, protože já ji nevyhledávám.

A dříve to bylo jinak?

No, dříve to bylo, to jsem Vám neříkal. Pávě dřívější zkušenost s tím byla taková, že když jsem chytal svůj první zápas za chlapy v Táboře, tak jsem šel vlastně do těžkého zápasu. My jsme byli outsideri a hráli jsme proti Olomouci a ten zápas jsme vyhráli 2:1 na nájezdy. No a první, co bylo, tak mě zahrnula obrovská euforie a vlna radosti, že všechno takhle dobře vyšlo. A samozřejmě jsem se tomu neubráníl a hned jsem šel na diskusní fórum a četl jsem si tam o sobě, jak Hrubec chytal skvěle, jaká je to budoucí naděje a tady to. Myslel jsem si, že to, co lidi píšou, tak je pravda. Jenže, když jsem chytal další zápas, tak jsem do něho šel s tím, že ty jo, vždyť co, vždyť tady takovéhle věci no. Tenkrát jsme jeli na zápas proti prvnímu Ústí, kteří byli úplně odskočení. To, jako kdyby teď třeba Sokolov přijel do Budějovic, až takový to byl velký rozdíl. No myslím, že jsme prohráli 12:1 nebo nějak tak a zase jsem šel na to fórum a zase jsem si to četl a tam jsem si zase dočetl a jo, tak ten Hrubec mu se jeden zápas povedl a dneska byl úplně hrozný, že se na to nedalo dívat a ten v životě nemůže chytat. Tak jsem si řekl a dost, nezajímá mě to. Dá se říct, že během těch dvou zápasů jsem si zažil, co se týče sebedůvěry, absolutní vrchol a absolutní dno. Takže dostal jsem se na obě hranice toho a stačilo. Od toho okamžiku mě to vůbec nezajímá a je mi to úplně jedno. Zápas v Táboře byl můj druhý a od té doby jsem tam už v životě nebyl.

Takže si myslíte, že média můžou ovlivnit sebedůvěru?

Stoprocentně. Nemyslím si, že můžou, ale jsem si jistý, že ovlivňují. Ať říká, kdo chce, co chce, tak je to tak. Mám kamaráda, brankáře, co si po každém zápase čte, jak příspěvky, tak komentáře lidí a tvrdí mi, že to s ním nic nedělá, ale vím, že to s ním něco dělá.

Podle čeho si to myslíte nebo pozorujete to na něm?

No, tak na něm to zpozorovala teď celá republika.

Myslíte si třeba, že kromě sebedůvěry média můžou ovlivnit ještě něco jiného? Ať už je to třeba stres nebo zvýšit strach?

Možná jo. Před zápasem nebo před turnajem se dělají i některé rozhovory. Na národňáku to bývá před. Většinou se s tím gólmanem spojí nebo s tím hráčem a říkají dostaneš tohle soupeře, jak si na to věříš, jak se na to cítíš, ti soupeři mají takovou a takovou soupisku, co na ně bude platit atd. No a myslím si, že pro někoho, kdo je v tom nový, tak i tohle může s psychikou trochu zamávat. Já mám teda na tohle štěstí, ale mě tohle nevadí. Bez ohledu na to se fakt dokážu před tím zápasem vypnout. Snažím se do toho rozhovoru neříkat věci, které by mi pak mohly být omlácené o hlavu třeba jo dneska na ně vlítneme, to není možné, abychom tohle

neprohráli nebo není možné, abychom vyhráli. Prostě dávám si pozor, co říkám, když už třeba dělám rozhovory den před zápasem.

Takže během toho mistrovství světa jste teda nečetl žádné mediální příspěvky, třeba o spoluhráčích a ani jste to neslyšel v rádiu třeba?

Hm, ne. Jediné, čemu se neubráním, tak mi na Instagram chodily zprávy od lidí. Tam já funguju na té bázi, že se snažím opravdu všem odepsat a nějak vyhovět. Média ale jako taková, jsem nečetl vůbec, ani jsem je neposlouchal a na internetu jsem to nevyhledával.

Myslíte, že Vám to pomohla třeba, jak jste šel na ten zápas, hlavně u toho o ten bronz? Že tím, že jste vůbec nevěděl, co se píše, že jste měl čistější hlavu? Protože jsem si samozřejmě dělala rešerši těch článků, co vyšly předtím zápasem a titulky byly třeba, *Jde do tuhého, následujících...*

No vidíte, a to je přesně ten důvod, proč noviny nečíst. Vy si totiž opravdu můžete říct, že jde do tuhého, že ty jo, hraje se takový zápas. Když si ale tady ty věci nečtu a nezajímá mě to, tak já se prostě ráno vzbudím a řeknu si, že jde prostě o další zápas. A je jedno, jestli se hraje o bronz nebo jestli se hraje finále extraligy nebo jestli se hraje semifinále Champions hockey league anebo jestli se hraje zápas základní části. K těmhle těm všem jsem přistoupil stejně, díky tomu, že nečtu noviny.

No tam jde třeba i o rádio, televizi.

No, ne, televizi nesleduju vůbec. Myslím, že se tady tím dokážu odprostit od nějakého tlaku tím, že se začtu do knížky. Když je totiž den zápasu, tak já nejsem na soc. sítích a nelezu na ně, abych se právě dokázal odprostit i od případných zpráv, co by mi přišly. Takže v den zápasu prakticky komunikuju jenom s rodinou, když mi někdo něco napíše třeba na WhatsApp. Zkrátka s lidmi, co na mě mají číslo a něco mi napíší, ale jen pokud to je rodina nebo blízký kamarád, tak odepisuji, jinak to nechávám odepsat po zápase. Soc. sítě v den zápasu vůbec neřeším, a to prázdnou, které je po tréninku do zápasu, tak řeším knížkou. Já se jakoby pořádně začtu do knížky, ať je to životopis, ať je to nějaká kriminálka nebo ať je to duševní rozvoj, tak prostě se do toho začtu, a to je to, kdy já u toho vypnu a vůbec nepřemýšlím, jak důležitý a jaký zápas, já budu dneska večer hrát.

Jo a poslední věc co mě zajímá. Nemá cenu to asi vztahovat k mistrovství, protože tam jste média nesledoval, ale jak jste říkal, že jste si sáhl poprvé, jak na vrchol, tak na dno. Dá se říct, že když jste si četl potom prvním zápase ty pozitivní komentáře, že Vás to namotivovalo, že média mohou sloužit k motivaci?

Samozřejmě, s tím souhlasím. Každý by měl mít určitou motivaci sám v sobě, ale každý hráč má určitý druh té své motivace. Nikde Vám nezaručí, že o Vás budou psát pořád dobře a pokud vy se naučíte mít motivaci to číst noviny, tak samozřejmě Vám to bude fungovat do té doby, dokud o Vás budou psát dobře. Jsme ale lidi a ten zápas se Vám může nepovést no, ale Vy pak automaticky stejně půjdete se zkusit teda namotivovat. Mě to přijde, že jako ten, kdo si najde motivaci v médiích, tak je na tom závislý. Je to ale zákeřná závislost, která není dobrá a je spíš závislý na tom pochvalném komentáři. Ten výkon tím pádem mu možná půjde v krátkodobém hledisku nahoru, ale co se s ním stane, až o něm napíšou, Hrubec dostal pět gólů, co se s ním děje, není něco v pořádku? Myslím si, že mít motivaci v médiích je jedna z velkých chyb. Co se týče rad do kariéry, tak bych tohle nestavěl vůbec nikam. Když už hledat motivaci, tak hledat ji v něčem jiném, třeba v tom, že zabezpečím rodinu, že chci pomáhat lidem, chci něčeho dosáhnout, chci být slavný jo, ale určitě ne média.

Ale i přesto si myslíte, že média pro některé hráče mohou sloužit jako motivace?

Myslím si, že konkrétně pro hráče, o kterých se tam píše, tak ne. Ten příběh může ale namotivovat někoho jiného a to, jak špatný, tak dobrý. Když totiž o někom píšou špatně a nepovedl se mu zápas, tak ten další hráč, co si to přečte toho to může motivovat tím, že buď nechci udělat stejnou chybu a chci se toho vyvarovat, proto budu makat více, anebo ty jo koukni, čeho dosáhl, toho chci dosáhnout také. Myslím si, že média mohou motivovat asi ostatní kromě toho hráče, o kterém je tam řeč. Já bych ani neřekl motivovat spíš inspirovat.

Před chvílí jste ale říkal, že někdo může být na motivaci v médiích závislý, tak to jste myslel hráče?

Toho hráče no, který si bude číst o sobě. Když budu číst o jiných, samozřejmě, to dělám také, já čtu knihy. V tuhle chvíli jsem snad přečetl knihy o všech nejlepších sportovcích, každý ve svém oboru, a to je to, co třeba motivuje mě. Já si to hrozně rád přečtu, ale přečtu si i to, co se jim nedařilo, To mě zase motivuje v tom, abych si z nich vzal příklad. Největším příkladem a jedna z nejlepších knížek na tady to je Mike Tyson. Tam je, jak se dere na vrchol, maká, motivuje ho rodina, a to v jakých podmínkách vyrůstal, motivuje ho, v jakých podmínkách trénuje, jak k němu přistupuje trenér, jak naplno maká. Druhá knížka mě motivuje taky, protože jsem věděl, co z něho udělaly peníze, jak nezvládl ten tlak, jak nezvládl drogy a ta mě motivuje zase v tom, že tohohle já se chci vyvarovat, nechci si to zažít. Stačí si to přečíst a vědět, co se stane, když člověk nezvládne slávu, peníze a nedej bože, sáhne ke drogám. Takže i ten případný pád nebo neúspěch daného sportovce to mě motivuje také.

Rozumím, ale já jsem právě myslela, Vy jste předtím říkal, že někdo si čte o sobě ty články a může ho to motivovat, a pak najednou vyjde negativní článek a spadne ke dnu. Pak jste ale říkal, že to může motivovat někoho jiného, tak mě zajímá ten Váš pohled, jak to Vy máte a jak to teda myslíte? Protože je to trošku v rozporu...

Jo takhle. No, není to v rozporu. Je to v tom, že nebudu číst články o sobě, pokud se chci motivovat jinými, tak jo, ať čtu média, ale když vidím svůj článek, tak si ho nerozkliknu.

Jo, já chápu Váš postoj, ale bavili jsme se o motivaci jako celkově, jestli můžou namotivovat ostatní hráče nebo celkově sportovce? Jestli prostě média mohou namotivovat sportovce?

Ne, nemyslím si, že to motivuje. Jestli bych se teda měl rozhodnout, jestli ano nebo ne, tak si myslím, že spíš ne. Když už nějaké média, nevím, jestli třeba Bez frází je médium? Tak to si čtu, protože ty mě motivují ohromně a obě knížky Bez frází jsou nejlepší dvě knížky, co jsem četl. Ty mě motivují, ale média jako takové mě nemotivují. Nemyslím si, že by i sportovce motivovali k tomu, aby byli lepší. Řekl jsem, že je možné, že někdo, kdo si v médiích chce najít motivaci, tak může občas narazit na nějaký článek, který pojednává o tom, komu se podařil hatrick nebo dal tolik a tolik gólů nebo vyhrál ten a ten zápas. To ho může motivovat a může si říct, že by chtěl být jednou jako on, ale určitě té motivace je víc v knížkách a v těch životopisných příbězích než v médiích.

Příloha č. 5: Rozhovor s Milanem Gulašem

No, na úvod bych teda začala, jak teď, s odstupem času, vzpomínáte na mistrovství světa?

Tak pro mě to byl asi celoživotní zážitek. Po těch mých eskapádách totiž, co jsem v národním týmu měl, tak jsem si to užil ohromným způsobem. Každý ten den s těma klukama tam, byl pro mě opravdu vzpomínkový na celý život. Mám už nějaký ten věk a Bůh ví, jak dlouho ještě budu hrát, takže pro mě to bylo dá se říct vyvrcholení nějaké reprezentační kariéry. Bylo to opravdu skvělé a tím, že tam se mnou byla moje rodina, tak jsem si to ohromně užil i s nimi.

Právě, říkal jste eskapády, pojd'me si to teda ujasnit. Vám ta nominace myslím pětkrát, ať už ze zdravotních důvodů nebo jiných, nevyšla nebo se to zrušilo. Na tomhle mistrovství jste na začátek ani nejel a trenér Vám zavolal až před třetím zápasem. Je to tak?

Už ani přesně nevím to číslo, kolikrát jsem se nedostal...

Jasně, to není ani tak podstatné.

Není to podstatné. Ten hokejový život utíká hrozně rychle a jednou to bylo, že jsem se nevešel do nominace, podruhé, potřetí, a pak přišlo zranění, dostal jsem se na olympiádu. To je pro toho sportovce obecně nejvíc, co v tom sportu může dokázat a po všech těch nedobrych nominacích, tak se mi to podařilo, dostat se do národního týmu na olympiádu. Jenže těsně předtím, jsem si tam zranil nohu, takže jsem musel odcestovat. Tohle bylo pro mě obrovské zadostiučinění, když mi trenéři zavolali i potom, když jsem měl měsíc volno, abych se dostavil do Bratislavy, že o mně mají zájem. Takže i to ve mně vlastně rozhodlo, proč jsem se sebral a jel jsem tam. Každý hráč má tu kariéru jinou, každý to má namalovaný nějak jinak a já jsem to měl prostě takhle. Ta touha potom, abych si to mistrovství zahrál, ta byla obrovská, a to i přesto, že jsem věděl, že třeba můžu hazardovat se svým jménem. Ono měsíc bez ledu, bez ničeho, bez jakéhokoliv tréninku je hrozně dlouhá doba a skočíte do toho vlaku, ale i přes to jsem tam jel a říkám hodně jsem si to užil.

Vy jste byl i nejstarší hráč na tom loňském turnaji a zároveň jste teda měl tu premiéru. Necítil jste na základě toho už tu větší mediální pozornost kolem Vás, když jste tam přijel?

Je to možné. Samozřejmě, ne všem se to líbilo, že jsem se dostavil po tak dlouhé době, což chápu. Prostě práce novinářů je hledat pozitiva, hledat negativa, to je úplně normální, to k tomu patří. Je to prostě netradiční, když se hráč po tak dlouhé době připojí k národnímu mužstvu a

určitě to na Vás má i ten vliv. I přes to, že už mám toho docela dost odehráno, si troufnu tvrdit, že to na mě udělalo určitý vliv.

V jakém smyslu?

Tak dolehne to na Vás i emočně. Jedete tam natěšený, jedete tam i trochu pod tlakem, trošku strachu tam v tom bylo a zároveň taková ta touha něco dokázat. To se všechno ve mně mísilo a samozřejmě, nebudu lhát a nebudu ani tvrdit to, že média nečtu. Samozřejmě, že to čtu a s některými výroky jsem nesouhlasil. Nelíbilo se mi to a určitě to na mě nemělo pozitivní vliv, ale zároveň jsem natolik zkušený, že to dokážu ze sebe rychle vyfiltrovat. Věci, s kterými nesouhlasím nebo které jsou napsané a nelíbí se mi, tak to dokážu nějak ze sebe vyfiltrovat. Samozřejmě, když se budeme bavit o mladších hráčích, a to i přes to, že už třeba hrají tu nejvyšší soutěž třeba, tak pořád ti hráči jsou mladí a nějak se rozvíjí a neumí s tím třeba pracovat. Hráč Vám řekne, že si něco přečte v novinách nebo takhle, na začátku Vám řekne, že to vůbec nečte, což si myslím, že není pravda. Dneska podle mě všichni čtou všechno a určitě to ten vliv na ty hráče má. Na tom mistrovství světa, byla jedna chvíle, kdy se to řešilo hodně a bylo to hráčům nepříjemné. To jsou takové věci, které můžou trochu zasáhnout a ovlivnit některé lidi. Já jsem s tím teda nesouhlasil i jsem si o tom s tím novinářem popovídal. Řekl mi ale, že to je prostě jeho práce, psát ty negativní věci já říkám, jo, jasně, ale proč potom teda píšeme, že jsme všichni na jedné lodi, když to tak není? Myslím si, že když je takový velký turnaj, konkrétně mistrovství světa, tak by se měli hledat jenom ty pozitivní věci, protože říkám, ty věci lidi čtou a ti hokejisti to taky čtou a myslím si, že to ten vliv na ně má, a to i na ten samotný výkon v tom zápase.

A můžete být konkrétní nebo nechci jméno toho novináře, to mě nezajímá, spíš ten článek, čeho se týkal?

Vyskočil článek, že vlastně Havran, já si nevzpomenu, ono těch Havranů v té lize hraje děsně moc, takže mi se tam vždycky zkomolí jméno. Nicméně Vrána z Washingtonu, mladý kluk, vyskočilo tam, že najednou nehrál a vypadl ze sestavy a vyskočily prostě články v novinách, kdy, proč, jak. Útočilo se na něj jo, různí experti a různí lidé tam řešili přes média svoje názory. To se stalo uprostřed mistrovství světa, kdy to bylo pro nás hodně důležité, tak tohle prostě vyskočilo ven. Já si troufnu tvrdit, že i když Vám prostě bude tvrdit ten samotný hráč, že to tak nebylo, tak já si troufnu tvrdit, že ten vliv to prostě na něj má. To jsou věci, které se mi nelíbí a je to těžké takhle hodnotit. Osobně jsem s těmi trenéry nemluvil, jenom s tím novinářem. Říkám ale, mě se to nelíbí a určitě to není takové to, že Vám řeknu, že se to neřešilo. Řešilo se to, ale takový ten vliv nemůžu mluvit za nikoho konkrétního, můžu mluvit jenom sám za sebe.

Vyšlo o Vás taky něco negativního?

Ale jo, tak říkám, to jsou věci, které k tomu patří. Nemůžou se psát jenom růžové věci, to asi ani nejde, ale jde spíš o takové to pocítění napsat to v pravý čas, a ne to psát, kdy fakt jde o všechno. Sleduje to plno lidí a plno fanoušků a ta základna těch fanoušků je ohromná a my si toho musíme vážit, že ti lidi za námi stojí, i přes to, že třeba ty medaile se teď nevozí. Já nevidím důvod, proč, a to zdůrazňuji, během mistrovství světa, hledat negativa a kritizovat hráče. Nemám problém si po mistrovství světa udělat rozbor, a ať si potom mistrovství píše každý, kdo chce, co chce, to už je po konci. Říkám ale, ten vliv na toho hráče to má a ať už je to o takovém hráči nebo o takovém, prostě furt jste na stejné lodi. S těma klukama nehrajete celý rok, ale potom se sejdete do kabiny a víte všichni za co hrajete jo, za tu Českou republiku. To je takové to kouzlo v té šatně, že se během té chvíle ti kluci semknou, i když prostě celý rok spolu nehrají, tak jsou spolu v kabině a najednou, dojdete do té kabiny a cítíte takovou tu vnitřní sílu, kdy prostě víte, za čím si jdete a za co všichni bojují. Takže to potom ovlivňuje i ty kluky ostatní a třeba jim to vadí, a proto říkám, že to prožívají i ti kluci v té šatně.

Jak si myslíte konkrétně, že je to ovlivňuje? Jsou třeba víc nervózní?

Může, může, každý je jiný a každý hráč to vnímá jinak. Někdo může být, když to řeknu lidově, nasraný, někdo může být z toho nervóznější, někdo se z toho dostane víc pod tlak a někomu to je jedno. Každý hráč je jiný, a když to budu brát sám za sebe, tak mě to třeba hodně štválo vůči tomu mému spoluhráči, protože je to pořád mladý kluk a vím, že to má celé před sebou. Ta kritika prostě nebyla oprávněná a byla to na něj obrovská kritika a mě se to nelíbilo no.

Ve Vás to tedy vyvolalo spíš naštvání, ano?

Asi spíš tak no. Hm, když budu mluvit sám za sebe, tak naštvání no.

Říkal jste, že teď už s tou kritikou mediální umíte pracovat víc. Znamená to, že jste s tím předtím měl větší problém?

Ani ne. Spíš jsem měl problém s vnímáním takových nějakých věcí. Když jsem byl mladší, tak jsem se zajímal o jiné věci, a pak se dostanete určitým věkem do nějaké pozice. Když to vezmu teď v roli kapitána, co dělám já tady v Plzni, tak máte zodpovědnost i za jiné věci. Třeba i za to, aby kabina fungovala a aby všechno fungovalo i s fanoušky. Není to jen tak, že nic neřešíte a chodíte si odtrénovat, ale dá se říct, že máte na starosti i vedení toho klubu, i když to není náplň mojí práce. To si potom přenesete do národ'áku jako ten starší spoluhráč, starší hráč. Ti kluci to taky tak vnímají, že když potom přijde nějaký problém nebo něco se řeší, tak většinou

se kouknou na Vás nebo se na to i zeptají, tak asi skrz tady to, to začnete vnímat jinak. Možná proto i to naštvání a snaha to řešit, takže asi takhle bych to popsal.

Říkal jste, že sledujete média pomohlo by Vám, kdybyste to během toho turnaje nesledoval vůbec? Jinými slovy, snažil jste se to omezit?

Snažil jsem se to omezit, ale v dnešní době má telefon každý. Máte to u sebe, jste bez rodiny, na pokoji sám a teď, co tam máte dělat. Takže si otevřete internet a samozřejmě nejlepší by bylo bez těch telefonů úplně být a neřešit vůbec nic, což by bylo fajn, ale teď to je těžké. Je těžké si říct, že to nebudu číst, ale je to možné. Myslím si ale, že to čte plno lidí z toho mančafu, nemusí to tak být jo, ale myslím si to. Samozřejmě může být i hráč, který to vyloženě nechte a prostě to hodí za hlavu a je mu to vyloženě fuk, což by bylo asi úplně nejlepší řešení. Kdyby to takhle měli úplně všichni hráči, tak by to bylo nejlepší, ale já se obávám, že to tak není.

Myslíte tedy, že v dnešní době, kdy máme telefony a sociální sítě, je to čím dál tím těžší si nečíst nějaký obsah i pro Vás, co by hráče?

Já abych pravdu řekl sám za sebe, tak jsem zrušil všechny sociální sítě, které jsem měl. Nechal jsem si jenom Twitter a ten mám vyloženě jen na zpravodajství, abych věděl, co se děje ve světě. Takže to jsem úplně omezil. No a zprávy na internetu si přečtu, že jo internet i zpravodajský média, tak to je jiná věc než sociální média. Myslím si, že sociální média k té době patří. Ti fanoušci jsou ve spojení s těmi sportovci, ale teď jde o to, co ti fanoušci během toho mistrovství světa těm hráčům napíší, a co si čtou a nečtou. Říkám, všechno má vliv na ty hráče i na ty sportovce a když Vám budou říkat, myslím si, že je to lež, prostě to čtou.

Když se teď zpětně zamyslíte, tak rozlišoval jste během toho turnaje, kdy si ty příspěvky přčtete, jestli po zápase nebo před zápasem?

Všechno jsem vyloženě eliminoval. Říkám, v té době jsem neměl žádné sociální média, takže jsem si to nemusel číst, protože mi nikdo nepsal. Když mi někdo psal na telefon, tak to byly vyloženě pozitivní zprávy, a naopak tohle mi třeba pomáhalo, že mi psali kamarádi, i když to nebylo ideální, tak napíší, povzbudí Vás a je to supr. To je přesně to, co ten člověk potřebuje, a to v jakémkoliv oboru, ať je to ve sportu nebo ve zdravotnictví. Takhle by to měl asi vnímat každý ten sportovec a nečíst si ty negativní, ale samozřejmě od těch kamarádů ty pozitivní zprávy.

Ještě k tomu sledování. Říkal jste, že jste se dočetl o tom Vránovi. To znamená, že jste tedy sledoval příspěvky, co vycházely i o těch spoluhráčích. Jak to máte se svýma, když vyjde něco o Vás pročítáte si to nebo ne?

Ale jo, přečtu si to, ale takhle, přečtu si nějaká média a některá nečtu vůbec. Letos jsem se snažil hodně eliminovat některé novináře, protože přesně od tohoto okamžiku, na tom mistrovství světa, mě to tak vytočilo, že jsem si řekl, že s některýma mluvit nebudu. To jsem částečně splnil. Když teda vidím, že tam nějaký ten člověk je a mi se nelíbí, jak píše, ono ten hokejový rybníček není tak novinářsky velký, abych ty novináře za ty roky neznal. Vím, jak kdo píše a jsou tam novináři skvělí, kteří psát umí a píšou skvěle, umí tu kritiku napsat tak pěkně, že to skoro žádná kritika není. Navíc to má hlavu a patu a ten člověk se nad tím zamyslí, což je fajn. Pak jsou ale lidé, kteří si myslím psát neumí. To jsou lidi, kteří v životě nestáli na bruslích a vyloženě píšou věci, které vás potom naštvou. Vy totiž víte, co ten člověk píše a ono se stačí jenom podívat, jak vypadá a jakou má postavu, a to si řeknete, Ježíš Maria, jak ten člověk vůbec může o hokeji psát, když má nadváhu čtyřicet kilo. Jo, v životě nestál na bruslích a jsou věci, kdy se ani my tady nedomluvíme na nějakém detailu v hokeji a jsme v tom celý život. Jsme v tom každý den, každý rok, trénujeme, bavíme se o tom, ale na tom ledě jsou určité situace, kdy se neshodnou ani ti lidi, kteří u toho dělají. No, a potom Vám napíše takový člověk věc o někom nebo o systému nebo jak funguje ten klub, tak si řeknete, je to možné, jak tenhle ten člověk může psát pro tohle médium. Pak se ti lidi diví, že s nimi nechcete mluvit jo, takže asi cítíte, jak to vnímám. Už si dávám pozor, s kým a jak mluvím no.

Na tom mistrovství jste to ale neřešil? Tam jste dával ty rozhovory komukoliv?

Ne, ne, ne. Hodně se to ve mně zlomilo tady, na tom mistrovství světa. Nevím, možná jsem na tohle citlivější, ale spíš jsem to řešil z pozice toho, že jsem starší a začínám to vnímat úplně jinak. Není mi jedno a není to jen, že si jdu zahrát a nějak to odehrát, ale vnímám to i z jiné perspektivy, například za tým, za fanoušky za to, aby to bylo dobré. Nikdo nechce prohrávat a nikdo nechce, aby byli fanoušci naštvaní, takže už to vnímám i z toho většího pohledu. Když Vám potom napíše jeden takový jedinec nějakou takovou věc, tak Vás to mrzí a zároveň, když to řeknu mezi námi, jste nasraný. Ve Vás se to nějak mísí a tenhle člověk potom třeba za tři měsíce přijde, protože začne nová sezona a začne se na Vás smát, hele, uděláme rozhovor a tohle jako nejde zapomenout. Rozumím tomu, že je to jeho práce a je za to placený a rozumím tomu, že píše v určitý čas, že žije realitou, a že ho nezajímá, co napíše. Ale nefunguje to tak, že za tři měsíce budeme kamarádi, ten člověk za to musí být zodpovědný jako my jsme zodpovědní za to, jaké podáváme výkony. My jsme za to ohodnocení, kritizování i pochválení, tak tenhle ten člověk musí být potom naším imaginárním soudem souzen za to, jak píše.

Mediální pozornost Vám nevadila? Vy jste byl i potom prvním zápase v ČT sport, tak to Vám nevadí takhle vystupovat?

Ne, ne, ne, vůbec ne. To je i povinnost, nás hráčů, vystupovat i v té televizi, jsou tam nějaká pravidla a smlouvy, ale to by mi ani tak nevadilo. Spíš jde o to, že ti lidi v té televizi ví, jak se k těm hráčům v nějakou určitou dobu chovat. Je to debata a není to nějaká kritika nebo hledání problému, je to vyloženě debata o tom, jak být lepší, jak najít cestu být lepší nebo jaký byl zápas. To je úplně v klidu povídání a většinou to jsou lidi, kteří jsou zkušení a jsou tam většinou hokejisté, kteří to hráli celý život, takže oni opravdu ví, jak se v určité chvíli zachovat, a jaké pokládat otázky.

Jo, já teď myslím, spíš tu mediální pozornost kolem Vás. Necítil jste na Vás větší tlak i před tím prvním zápasem?

Ale tak pociťujete to, že jo. Všude se píše, Gulaš přijel, nastoupil, první zápas, až po nejstarší nováček, ale tomu se i zasmějete. Říkám, ne, že by mě to v tom zápase vyloženě ovlivnilo, když si předtím přečtu deset článků o tom, že nastupuju, to ani ne, ale přečtete si to a víte, že se v ten určitý moment na Vás asi bude nahlížet trochu jinak. Fanoušci to také vnímají, že po nějaké době přijedete a připojíte se a teď to vnímáte, že musíte podat lepší výkon, nesmíte zklamat. To byly třeba i moje obavy v tom zápase, že jsem více cítil tu pozornost na tu moji osobnost tím, že jsem nechtěl zklamat lidi a že jsem tam přijel po nějaké době a chtěl jsem podat dobrý výkon. Ani ne tak nervozita, ale tlak a touha podat nějaký dobrý výkon.

Vyšly o Vás nějaké články, třeba nemyslím teď přímo mistrovství, které by Vás z médií namotivovaly nebo nějaké příspěvky? Nebo myslíte si, že média Vás mohou namotivovat?

No hodně (smích).

Fakt?

Hodně. Já tohle mám hrozně rád. Já jsem asi vyloženě člověk založený na tomhle tom a ne, že to musí být vyloženě články, když se bavíme vyloženě o médiích.

Ano, celkově.

Tak já tohle to mám rád, to vyhecování. I když vychází články, že přijede tým s Gulašem, tak už jenom cítím to, že na tu moji osobnost, jenom na mě, je upřená ta větší pozornost, tak mě to dokáže namotivovat. Nemám to tak, že by mě to sráželo, ale naopak mě to dokáže nabudit tak, že ten výkon v sobě vyburcuji tak, abych opravdu potvrdil ten článek nebo to, co napsali tu jejich obavu, tak ji chci potvrdit a zpečetit ji tam.

To znamená, že i kdyby vyšlo něco kritického, tak když si to přečtete, tak si řeknete ne, já jim to třeba vyvrátím? Funguje to i takhle?

Přesně tak. Na mě to funguje úplně. Když taková věc pokaždé vyjde nebo jakýkoliv názor, tak to mám vyloženě založené na tomhle, že to chci vždycky vyvrátit a chci těm lidem potvrdit jejich omyl. Takhle to vnímám já. Je plno kluků, které to může třeba hodně srážet, anebo naopak, berou si to a hodně to vnímají a v sobě to hodně řeší. Já to ale mám přesně naopak a jsem za to hrozně rád, že takovou povahu mám, a že dokážu tohle v sobě změnit v ten hnací motor.

A co sebedůvěra? Třeba stalo se Vám, nevím, jestli během toho mistrovství nebo i v kariéře, že média hlavně teda ze začátku kariéry, snížila Vaši sebedůvěru?

Ani to ne. Myslíte za celou hokejovou kariéru nebo za nějaké určité období?

Za celou tu hokejovou kariéru.

To je hrozně těžké posoudit, ale když to shrnu v rychlosti. Samozřejmě, když začínáte jako mladý kluk, já jsem do Ice ligy naskočil jako osmnáctiletý kluk, tak jsem to vnímal úplně jinak. Strach, neumíte s tím pracovat, je strašně málo hráčů, kteří umí v osmnácti letech s tím pracovat a filtrovat to a pracovat s hlavou, protože si myslím, že hlava ve sportu je úplně nejdůležitější. Obecně ale, kdo umí pracovat se svojí hlavou, tak je úspěšný a myslím si, že v tom sportu a v tom hokeji to platí obzvlášť. Někdo se to naučí rychleji, někdo se to učí déle a někdo se to nenaučí nikdy, takže to je těžké hodnotit, ale určitě jsem to v osmnácti vnímal jinak než teď.

Říkal jste, práce s hlavou. Z hlediska médií to znamená naučit se ten mediální obsah nějak vstřebat a moc si ho osobně nebrat?

To je na jedinci. Za ty roky se toho napíše mraky, ale za ty roky nabíráte zkušenosti a ta sebedůvěra, ta sebejistota se zvyšuje. Někomu se zvyšuje rychleji a někomu pomaleji. Je to ale strašně důležité se to na tom naučit. Tohle je neuvěřitelné téma, na co se mě ptáte, protože na to se mě nikdo nikdy neptal, ale říkám to každému, když se mě vždycky ptají, co stojí za tím pomyslným úspěchem a já říkám, že přesně tohle. Tohle je téma, které si myslím, že u těch sportovců rozhoduje nejvíc, protože umět pracovat se svojí hlavou a umět pracovat s médii, umět pracovat s tlakem, ať už od trenéra nebo od vedení, to je nejdůležitější věc, která si myslím, že je. Když se bavíme konkrétně o tom hokeji, tak je úplně nejdůležitější ani ne to, jestli umíte, tak dobře bruslit nebo dobře vystřelit, ale ta práce s hlavou a s tím svým tělem. Zkrátka věřit si, protože když si ten člověk věří a má sebedůvěru, tak dělá obrovské divy.

Chcete k tomu něco ještě dodat?

Ne, já už bych se zase jenom opakoval, a to nechci.